

**ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 35
ОТ ДИСТАНЦИОННОТО ЗАСЕДАНИЕ ЧРЕЗ
ВИДЕОКОНФЕРЕНТНА ВРЪЗКА
НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 24 СЕПТЕМВРИ 2024 г.**

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Галина Захарова – председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАЩИ: Боян Магдалинчев, Вероника Имова, Даниела
Марчева

**На заседанието присъства Тихомир Димитров – главен
секретар на Висшия съдебен съвет**

Откриване на заседанието – 09.43 ч.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добър ден, колеги. Имаме кворум,
да започнем заседанието. Девет от членовете на Съдийската
колегия са налице. Отсъстват г-н Магдалинчев и г-жа Имова – в
командировка, г-жа Марчева – в отпуск.

Отривам заседанието на Съдийска колегия. По дневния
ред допълнителни точки ще има ли за внасяне? – Няма.

Започваме тогава по дневния ред с точка първа – Избор
на административен ръководител на Военен съд – София.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Добро утро и от мен. Първата
точка, както казахте, е избор на председател на Военен съд-София,

двама кандидати - Мадлен Димитрова-Гебрева – изпълняваща функциите „административен ръководител – председател“ на този съд и полк. Христо Христов – военен следовател във Военно-окръжна прокуратура – София.

Уважаеми колеги, за двамата кандидати има становища на Комисията по атестирането и конкурсите, които са положителни за притежаваните от тях професионални качества, положителни становища от Комисиите по професионална етика за нравствените качества на двамата кандидати, налице е протокол от Общото събрание за изслушване на кандидатите, както също и всеки един от тях е своевременно информиран за заседанието днес и изслушването им пред Съдийската колегия, т.е. помоему са налице предпоставките да продължим процедурата по изслушването на кандидатите с оглед депозираните от тях заявления. Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Да поканим съдия Димитрова.

(Мадлен Димитрова влиза в залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Здравейте, съдия Димитрова. Заповядайте. Съгласно нашия регламент имате възможност в рамките на до 20 минути да изложите основните акценти от концепцията Ви и Вашите виждания.

Заповядайте.

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Уважаеми дами и господа, членове на Висшия съдебен съвет, господа членове на Висшия съдебен съвет, казвам се Мадлен Димитрова-Гебрева и съм съдия Софийския военен съд. Кандидат съм за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на този съд за втори пореден мандат.

По-голямата ми част от юридическия стаж, повече от двадесет и шест години, е преминал в СВС. Магистратският ми стаж започна в този съд през 1998 г., като младши съдия, през 2000 г. продължи като съдия и от месец декември 2018 г. до м. декември 2023 г. бях административен ръководител на съда. Към настоящия момент съм изпълняващ функциите „административен ръководител“.

Личната ми мотивация за ангажирането с кандидатурата ми се основава на дълбоката ми убеденост, доказана и в дейността ми като председател е, че административният ръководител е съдия, равен на всички съдии в органа на съдебна власт, който представлява, натоварен с административни отговорности, които могат да бъдат реализирани успешно само при спазване на принципите на откритост, почтеност и приемственост на добрите практики, екипност и взаимно уважение. Доверието и подкрепата на колегите ми както през изтеклия мандат, така и при настоящата ми номинация, поддържат у мен вярата, че пътят, по който сме вървели, е правилният и задават все по-високи стандарти към личната ми и професионална отговорност. Дългогодишната ми работа в Софийския военен съд ми дава основание да считам, че познавам детайлно дейността на съда, неговите достижения и проблеми. Отстояване на независимостта на съда, утвърждаването и развитието му съобразно международните стандарти в положителен обществен облик през тези двадесет и шест години се превърнаха в моя лична кауза, която се гради на убедеността ми в бъдещето на Софийския военен съд като един независим, безпристрастен и авторитетен орган на съдебна власт.

Концепцията ми за управление отразява вижданията ми за стратегическото развитие, целите и задачите пред съда като част от съдебната система на Република България, която развива и

надгражда политиките, които защитих при предходната концепция и следвах по време на мандата ми като административен ръководител, съобразена с актуалните потребности, налагащи се след анализ и оценка на състоянието, достиженията и проблемите в досегашната дейност на съда, в контекста на повишената обществена изисквателност към функционирането на военните съдилища като специализирани съдилища, конституционно призвани да осъществяват правосъдие в сферата на националната сигурност и отбранителната способност на страната, при спазване на общопризнатите стандарти за независимост, прозрачност, ефективност и ефикасност.

Концепцията е публикувана на сайта на Висшия съдебен съвет, поради което ще се спра само на някои от основните ѝ моменти.

Софийският военен съд е орган на съдебната власт със седалище в гр. София и съдебният му район обхваща 12 административни органи, области, извинете, в които е съсредоточен най-значителният брой подсъдни на военен съд лица. На Софийския военен съд са подсъдни делата за престъпления, извършени от военнослужещи, както и от държавни служители от Министерство на вътрешните работи, извършени по време на военни операции и мисии в чужбина.

Съгласно утвърденото щатно разписание общата численост на СВС е 18 щатни бройки, от които трима магистрати: административен ръководител и заместник на административния ръководител и един съдия, и 15 съдебни служители.

Всички магистрати притежават висока квалификация и продължителен съдийски опит, като и тримата са с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ и безупречни нравствени качества.

Недостатъчната обезпеченост със съдии е един от най-острите проблеми на съда през предходните 4 години. Във връзка с преодоляването му следва да направя допълнение към изложеното в концепцията с оглед своевременната реакция на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, за която дължа благодарност.

След публикуване на концепцията по Протокол № 15/2024 г. в съда е назначен магистрат на длъжност „заместник на административния ръководител“ на мястото на достоен наш колега, който освободи длъжността поради пенсиониране. По този начин съставът на съда се обнови и за първи път повече от 15 години в съда е назначен съдия, който е младши лейтенант с достатъчно житейски и професионален опит, с продължителен юридически и съдийски стаж, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“. Вярвам, че неговото назначаване ще даде нов тласък на развитието и утвърждаването на съда, както и до известно разрешаване на проблема с кадровата необезпеченост. Проблемът обаче не е преодолян изцяло, тъй като числеността на магистратите отново е недостатъчен, особено в контекста на необходимостта от своевременно обновяване на кадровия състав на Софийския военен съд, тъй като от работещите в съда магистрати на един колега му предстои пенсиониране през 2026 г.

Зная, че обосноваването на искането за увеличаване на съдийските длъжности законодателно е обвързан с натовареността на съда, която съпоставена с натовареността на общите съдилища, като по-ниска.

Проблемът с натовареността на конституционно уредените военни съдилища, в частност на СВС, е чувствителен и широко дискутиран. Личното си виждане относно причините за съществуването му и възможните механизми за преодоляването съм изразявала и поддържала многократно през годините на

различни форуми по темата, както и в годишните доклади за дейността на съда, поради което няма да Ви отегчавам с подробно изразени вече тези. Ще си позволя отново да акцентирам на това, че съдът не е орган, който да инициира ангажираността си, това зависи от много и различни фактори, като най-същественият от тях е регламентираната подсъдност, чието разпределяне между съдилищата е въпрос на законодателна целесъобразност и е от изключителната компетентност на Народното събрание.

Дебатът за компетентността на военните съдилища с оглед стандартите за независимост на тези специализирани правораздавателни органи е актуален и стои на вниманието на професионалната общност и в контекста на решението на ЕСПЧ „Мустафа срещу България“ от м. февруари 2020 г., като е създадена работна група към Министерството на правосъдието с цел законодателни предложения за преодоляването му.

През периода 2019 - 2023 г. пък и до настоящия момент 2024 г. в съда е постигната равномерна натовареност на съдиите в резултат на стриктното прилагане на утвърдените и приети от Общото събрание на съдиите през 2019 г. Правила за случайно разпределение на делата и осигуряване на равномерна натовареност на съдиите, изготвени на основание Единната методика по приложението на принципа за случайно разпределение на делата в съдилищата, приета с решение на Висшия съдебен съвет.

Като гражданин, съдия и досегашен административен ръководител винаги съм отстоявала позицията, че независимостта на съда е ключов фактор за утвърждаването на върховенството на закона. Убеждението ми е, че едно от основните задължения на административния ръководител като представляващ органа на

съдебна власт е да отстоява независимостта на съда и на всеки един от магистратите в него.

Една от най-съществените гаранции за утвърждаване на независимостта е съдийското самоуправление посредством активната позиция на Общото събрание на съдиите в съответния орган. Досегашната ми дейност като административен ръководител неотменно е била подчинена на изложените възгледи, свидетелство за което е, че през период м.декември 2018 г., а и до настоящия момент всички въпроси, касаещи дейността на съда, са обсъждани и съгласувани с Общото събрание на Софийския военен съд. Въпросите винаги са били поставяни на дебат открито при създадени условия на членовете на съдийската общност за пълноценна дискусия, пълно, всестранично и обективно изследване на поставения проблем. Становищата, изразени от съдиите, допринасят съществено за вземане на добри управленски решения, подчинени на основните цели, а именно ефективно изпълняване на съдебната дейност и утвърждаване авторитета на съда.

Отчитам утвърдената практика като изключително ценен механизъм за определяне на посоката на развитие на съда и взимане на информирани управленски решения, която следва да бъде запазена. Убеждението ми, че най-важните показатели за оценка дейността на един съд е дали постъпилите в съда дела са решени, дали са решени в срок и дали са решени качествено.

От публичните статистически данни, а и от личните ми опит и наблюдения през изминалите години у мен е формирана непоклатимата увереност, че Софийският военен съд изпълнява успешно конституционната си функция. Традиционно делата се решават срочно, в разумен срок и качествено. В подкрепа на направения извод са обективните данни за периода 2019 - 2023 г., от които може да се направи извод, че средно 95% от делата са

решени в годината на постъпването им в съда и 69% от обжалваните и протестирани съдебни актове, чиито инстанционен контрол е приключил, са потвърдени.

В съда трайно са установени положителни практики по образуването и разпределянето на делата, стриктно прилагане на принципа на случайно разпределение както между съдиите, така и при определяне членовете на съдебния състав, своевременност и срочност при насрочване и решаване на делата, както и при изготвяне на съдебните актове. Основен показател за ефективността и качеството на съдебната дейност е броят на потвърдените, изменени и отменени от въззивната и касационна инстанция съдебни актове. От статистическите данни за периода 2019 - 2023 г., както казах, може да се установи, че делът на потвърдените съдебни актове традиционно е над 69% от проверените по инстанционен ред, което свидетелства, че правораздавателната дейност в Софийския военен съд е добра. Следва да се отбележи, че през 2023 г. в съда няма отменени съдебни актове, а броят на изменените е незначителен, което обосновава извода, че е налице значително повишаване качеството на правораздавателната дейност на съда - тенденция, започнала през 2021 г.

За постигането на ефективно и качествено правосъдие е необходимо непрекъснато да се работи за повишаване компетентността на магистратите, като за целта следва да се осигури възможност и да продължат да се използват всички възможни формални и неформални механизми, като най-важните прилагани и през изминалия мандат, са очертани в концепцията. Видно от резултатите за 2023 г., а и за 6-месечието на 2024 г. същите се отразяват положително върху правораздавателната

дейност, поради което считам, че следва да бъдат запазени и надградени.

Към настоящия момент съдът е окомплектован в достатъчна степен с отговорни, компетентни и опитни съдебни служители, което позволява административната дейност и административното обслужване да е на много високо ниво.

Въз основа на предприети административни и организационни мерки, включващи допълнително възлагане на функции и дейности, и непрестанен мониторинг е постигнато оптимално ниво на натоварването на съдебните служители, по начин осигуряващ както ефективно, качествено и срочно осъществяване на дейностите, свързани с правораздаването, така и на допълнителните дейности на съда, свързани с общо администриране, осигуряване защита на данните и информацията, системи за управление на риска, осъществяване на вътрешен контрол в публичния сектор, повишаване на общественото доверие и пр.

Прилаганите процедури и разработените политики, свързани както с управлението и общото администриране на дейността, така и тези, касаещи непосредствената съдебна дейност по образуване и разпределение на делата; движението им и правораздавателния процес са подчинени на принципите на законност, ефикасност, експедитивност, ефективност, откритост и прозрачност и атестат за това са резултатите от извършените проверки на съда както от Инспектората към ВСС и дирекция „Вътрешен одит“, така и от Военно-апелативния съд, Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства и от Държавна агенция „Национална сигурност“.

Достиженията по отношение на правораздавателната и административна дейности са резултат от компетентното и

отговорно изпълнение на служебните задължения на магистратите и съдебните служители, за които допринася изграденият отличен микроклимат в съда. Високите професионални и нравствени качества както на магистратите, така и на съдебните служители, съобразяването с етичните стандарти; почтеност, откритост, равномерно разпределение на ангажираността и взаимно уважение са основа на това работните отношения между магистратите и съдебните служители да са много добри. Утвърдените политики и практики за укрепването и поддържането на коректни взаимоотношения следва да продължат, тъй като добрата работна среда в един колектив е изключително важен фактор за пълноценното разгръщане на професионалния капацитет на всеки един от екипа му.

Изграждането и поддържането на доверието на обществото следва да е сред приоритетите в дейността на административния ръководител предвид това, че обществените очаквания са най-завишени към съда, натоварен с отговорността да правораздава, отстоявайки върховенството на правото и защитавайки в най-пълна степен обществения интерес.

През целия си професионален път като магистрат съм отстоявала позицията, че за изграждането на общественото доверие в съдебната власт е необходимо непрекъснато да бъдат полагани усилия от всеки от нас за изграждане и утвърждаване на доверието във всеки един съдебен процес.

Високата обществена оценка на правораздавателния процес, административната дейност и административното обслужване са отчетени и при проучване, проведено сред потребителите на Софийския военен съд в изпълнение на решение на Съдийската колегия в рамките на проект „Независимост,

отчетност и качество на правосъдието“ за 2022 - 2023 г. на Европейската мрежа на съдебните съвети.

С оглед изграждането и утвърждаването на положителен публичен образ на съда са установени положителни практики, насочени към осигуряване на максимална прозрачност, достъпност и обективност в съдебните процедури и деловодни дейности, повишаване на общественото доверие и подобряване на разбирането за спецификата в дейността на Софийския военен съд. Работата с медиите, както и досега, следва да бъде подчинена на принципите на взаимно уважение и почтеност, като се поднася истинна информация, изчерпателна за дейността на съда, като се спазват законовите ограничения при излагане на съдебните дела.

За постигане на заложените цели не би било възможно (само да довърша) без поддържане на ефективно и почтени професионални отношения с всички лица, институции и организации, с които съдът военните съдилища взаимодействат.

В заключение (само за секунда бих искала да изтъкна), че успешната дейност на съда и стабилният му обществен облик се дължи преди всичко на високия професионализъм, личната отдаденост и отговорност, на ежедневните усилия и непрекъснатия стремеж към усъвършенстване и инициативност на съдиите и съдебните служители, както и на взаимното доверие, откровеност и уважение, за което им благодаря.

Благодаря и на Вас за вниманието!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, съдия Димитрова!

Колеги, имате възможност за въпроси към съдия Димитрова. Госпожо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Имам два въпроса към колегата.

Първият въпрос е за визията Ви за военното правораздаване и има ли нужда от реформиране в сферата на това правораздаване и военните съдилища с оглед проблема, който очертахте с натовареност, който, разбира се, е предпоставен от уредената подсъдност в закона, но просто какво е Вашето виждане?

Вторият ми въпрос е какво считате, че е разумно по законодателно решение, за да бъдат изпълнени препоръките по делото, което цитирахте „Мустафа срещу България“ от 2020 г. на Съда по правата на човека, става дума за разглеждане на дела за престъпления, извършени от военни лица с участието на цивилни?

Това са двата ми въпроса. Благодаря!

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Благодаря за въпросите! Визията ми за военното правораздаване, както съм написала в концепцията и го посочих в изложението ми, е, че аз вярвам в бъдещото на военните съдилища, в тяхната обществена необходимост като едни специализирани съдилища, които са призвани да осъществяват правосъдието в сферата на националната сигурност и отбранителната способност на Републиката. Тези органи на съдебна власт са конституционно уредени и следва да имат своето място, не само защото са конституционно уредени, и моето лично виждане винаги е било, а и не само, бих казала и на колегите от Софийския военен съд, позволявам си да говоря и от тяхно име, винаги сме отстоявали идеите капацитетът на тези органи да бъде оползотворяван в максимална степен.

Може би на първия и втория въпрос би трябвало да отговоря неразривно. Делото „Мустафа срещу България“ поставя едни наистина съществени въпроси за военното правораздаване и в частност дейността на съдилищата с оглед тяхната независимост.

Моето виждане, което съм излагала и преди решението по делото „Мустафа срещу България“ е, че следва да бъде

направена реформа във военните съдилища, която да се изразява в това военните съдии (говоря единствено и само военните съдии, не говоря за органите на досъдебното производство) да бъдат девоенизирани и такова предложение съм направила в работната група в Министерството на правосъдието да се обмисли варианта за две групи съдебни заседатели. Когато едно дело касае непосредствено отбранителната способност на страната и е извършено от военнослужещи в съучастие с цивилни лица или само военнослужещи, да се разглежда от съдия, който да е девоенизиран, цивилен и от съдебни заседатели, които да бъдат, когато е при и по повод службата - военнослужещи, когато деянието не е при и по повод службата - те да бъдат цивилни лица. По този начин според мен биха се удовлетворили в пълна степен изискванията по решението по делото „Мустафа срещу България“, тъй като това решение засега засяга според мен не само компетентността на военните съдилища по отношение на цивилни лица, а и ще дойде моментът според мен, когато ще се дебатират компетентността на военните съдилища по отношение на военнослужещи, които не са извършили престъпление непосредствено свързано с отбранителната способност на страната, тъй като вярно засега това са незадължителни международни документи, но компетентността на военните съдилища по отношение на делата, които не са свързани пряко с военната служба, с отбранителната способност на страната и не са извършени от военнослужещи, не са от компетентност на военните съдилища.

Предлаганата от нас реформа във военното правораздаване досежно девоенизацията на военните съдии би отговорила в пълна степен, както казах, на изискванията на Европейската конвенция за независим и безпристрастен съд. Това

би дало възможност и да се отвори отново дебата за оползотворяване капацитета на военните съдилища посредством тяхното натоварване с придаване в тяхна подсъдност на дела, които са извършени от други категории лица, засягащи националната сигурност на страната. Този дебат сме го водили през годините дълго и мисля, че девоенизацията на военните съдии би отворило тази възможност за преосмисляне. Девоенизацията на военните съдии не би увредила в никаква степен военната дисциплина, боеготовност и не би се отразила негативно върху националната сигурност на страната.

Това е, което в най-общи линии е моето виждане по въпроса.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Съдия Димитрова, все в контекста на темата, която обсъждаме в момента, за влиянието на решението по делото „Мустафа срещу България“ аз искам да Ви попитам в пряката си правораздавателна дейност след решението имали ли сте възможност Вие или в съда да се прилагат разрешените по делото „Мустафа срещу България“, в смисъл извън бъдещите законодателни изменения, участия в работната група, решението по това дело има ли някакво отражение върху правораздаването в аналогични случаи?

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Благодаря за въпроса. В Софийския военен съд има значителен брой дела с участието на цивилни граждани и решението по делото „Мустафа срещу България“ е било използвано от страните като аргумент делото да бъде прехвърлено от компетентност на военните съдилища в компетентност на общите съдилища. В Софийския военен съд обаче освен едно-единствено дело, което ние не можахме да гледаме поради липса на възможност да формираме състав, а това е голямото дело за Станка Марангозова, по други дела не сме

имали възможност досега да приложим пряко решението по делото „Мустафа срещу България“. Доколкото ми е известно, колегите от другите съдилища са го прилагали, но в Софийския военен съд не сме прилагали пряко решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси към съдия Димитрова? Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Здравейте, съдия Димитрова. Въпросът ми е във връзка с това, което обяснихте преди малко по отношение на Вашите виждания досежно военните съдилища във връзка с повишаване, разширяване на тяхната компетентност. Вие казахте, че Вашата идея или идеята, която Вие подкрепяте, е за девоенизацията на военните съдии.

Въпросът ми е: останалите Ваши колеги как се отнасят към тази идея, подкрепят ли я според Вас или те пък имат други виждания по този въпрос? Това ми е първият въпрос.

Вторият въпрос е във връзка с натовареността. Понеже тук ние сме обсъждали различни варианти как военните съдилища да бъдат натоварени повече с оглед изравняването им с общите съдилища и една от идеите, която така или иначе не е намерила реализация до настоящия момент и може би няма да бъде реализирана, защото не знам дали е добре обмислена, е да се закрият военните съдилища в Сливен и в Пловдив, и да остане един първоинстанционен военен съд, който е Софийският военен съд. Та въпросът ми е: какво е Вашето отношение към тази идея?

И третият въпрос съвсем накратко, защото ние сме кореспондирали с Вас по времето, когато Софийският военен съд трябваше да бъде включен към ЕПЕП. Искам да Ви попитам работили ли се с ЕПЕП и какво е Вашето впечатление към този етап?

Благодаря Ви!

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Първият въпрос беше дали колегите подкрепят идеята за девоенизацията. Както вече казах, всички решения в Софийския военен съд се взимат след пълноценна дискусия и дебат със съдиите от този съд, и идеята за девоенизация на военните съдилища е подкрепена след решение на Общото събрание на Софийския военен съд и се подкрепя от съдиите от този съд.

В допълнение искам да кажа, че още през 2019 г., когато беше сформирана работната група за редуциране на военните съдилища, ако не се лъжа, тогава военните съдилища в цялост излязоха с едно становище, ако си спомняте, което е публикувано и на сайта на Софийския военен съд, не зная дали на сайта на Съвета е публикувано и на сайтовете на останалите съдилища, в което една от идеите беше именно девоенизация на военните съдии, още 2019 г. преди постановяване на решението по делото „Мустафа срещу България“. Така че към онзи момент имаше подкрепата на всички военни съдии смея да кажа. Към настоящия момент мога да кажа, че тази идея има подкрепата на всички съдии от Софийския военен съд. За останалите съдилища не мога да се ангажирам с отговор.

Относно закриване на военните съдилища в контекста на решаване на проблема с натовареността. Становището ми е, че закриването на военните съдилища не би решило проблема с натовареността, а би довело до затруднения в дейността на подсъдните на военен съд лица, тъй като един от съдилищата има големи съдебни райони, които обслужва и подсъдността е различен вид дела.

Освен това достъпът на подсъдните на военен съд лица до правосъдие, съсредоточавайки военният съд единствено и само в един град било Сливен, Пловдив или София, според мен би

затруднило съществено достъпа до правосъдие и на практика би обезсмислило системата на военните съдилища, която е изградена, функционира добре и мнението ми е, че би следвало да бъде осмислен и уплътнен нейният капацитет, а не до унищожаване на съдилища.

И третият въпрос е за ЕПЕП. Да, в съда работи с ЕПЕП и няма никакъв проблем с ЕПЕП към настоящия момент.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, въпроси? Заповядайте, г-н Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Като продължение на въпросите на г-жа Керелска, то въпросът е първо дали работите нормално и коректно с ЕИСС, защото ЕПЕП е свързан с ЕИСС, и в тази връзка дали имате проблеми с тази програма, която от доста време функционира в съдилищата?

И вторият ми въпрос е: не се коментира, може би защото концепцията е от по-рано въпросът с преместването на съда, тъй като живот и здраве, в края на годината, може би всичко върви нормално и сградата на бул. „Драган Цанков“ ще бъде готова и би трябвало да има преместване. Ще имате ли готовност евентуално за такова нещо?

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Благодаря, г-н Новански за въпросите.

Относно първия въпрос за ЕИСС. Съдът работи с Единната информационна система на съдилищата още от нейното внедряване през 2019 г. и съдът никога не е преставал да работи с тази система. Съществени затруднения при работата с ЕИСС нямаме.

Относно системата ние многократно сме писали до Висшия съдебен съвет. Нашето възражение е относно името на органа на съдебна власт, който няколко пъти сме сезирали Съвета

да бъде променено и то да бъде отразено коректно така, както е в закона, защото потребителите срещат известни затруднения, тъй като и в сайта на Висшия съдебен съвет е Софийски военен съд, а пък в ЕИСС сме Военен съд-София, оттам има известни проблеми с издаване на изпълнителни листове и прочее, но това са въпроси, които се решават в движение. Имахме затруднения при работата с ЕИСС относно възможността за образуване на определени категории дела, които обаче бяха преодолени.

Така че по отношение на ЕИСС ние нямаме проблеми.

Относно въпроса с преместването на съда на „Драган Цанков“. Ами нямаме готовност, да Ви кажа откровено и желание нямаме, за което сме изразили становище многократно. Тъй като съдът ползва достатъчно помещения в Съдебната палата и мисля, че не пречи на никого. Съдът ползва една зала и при всяка възможност се предоставя на останалите съдилища. Ние сме малък съд, уреден и за уреждане на съда в сградата на Съдебната палата са разходвани немалко средства, включително и такива през 20121 г., когато в съда се откриха и две регистратури - Регистратура за класифицирана информация на Европейския съюз и Регистратура за класифицирана информация на НАТО. Тогава също бяха изразходвани значителни средства на съдебната власт за изграждане на системи за сигурност, оборудване с необходими каси, сертифицирани и подобни. Всяко едно преместване би означавало наново изразходване на този публичен ресурс, тъй като в контекста на въпроса имаме ли готовност, аз лично проверих как стои въпросът при преместване как се уреждат тези въпроси с така разкритите и сертифицирани регистратури, а отговорът е, че все едно създаваме нова, т.е. отново този немалък публичен ресурс ще бъде изразходван за това.

Също така това, което беше предложено като седалище на Софийския военен съд, с нас не са водени разговори, не зная, може би с някои колеги са водени, да си избират кабинети и т.н. Това, което се предлага на Софийския военен съд е изключително недостатъчно, т.е. по този начин би се създадо едно напрежение в един орган, който работи добре и спокойно, и не зная каква е целта да се мести специално Софийският военен съд на място, което да не говорим за достъпа до правосъдие, но в едно пространство, което е доста по-малко от това, което ползва съдът в момента. Имахме и други конкретни възражения, които сме изложили подробно, относно устройването на деловодства и прочее, вярвам, че всички сте запознати със становището и няма сега да Ви обременявам. Подробно са изложени становища и изпратени на Съвета. В този контекст - да, нямаме готовност, но ако се наложи, ще имаме такава готовност. То като нямаме избор, ще имаме готовност.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря! Аз само един уточняващ въпрос. Делото „Мустафа срещу България“ вече от 3 години е влязло в сила. Разбрах, че не се е прилагало на практика във Военния съд в София. Какво се случва с тези дела, как стоят, висящи ли са, решават ли се, как върви инстанционният контрол в апелативния съд и във Върховния касационен съд респективно, ако съм разбрал правилно, че на практика не прилагате делото „Мустафа срещу България“ във Военния съд?

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Да, благодаря, г-н Кояджиков. Имате предвид делата срещу в съучастие цивилни и военнослужещи? (Др.Кояджиков: Точно така.) Така. Към този момент такива дела в съда няма, към настоящия момент говоря. Една част са по инстанционен контрол във Военно-апелативния съд

и може би във Върховния касационен съд, по две дела фактически съдът не можа да сформира състав, тъй като делата изискваха разширен състав на съда.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Значи от 3 години такива дела нямате? Гледате само дела с военнослужещи, нали така? (М.Димитрова: Да. В момента, да.) От 3 години...? (М.Димитрова: Да.) Да, разбрах. И това колко дела са годишно, ако имате информация, разбира се? Говоря за делата... (М.Димитрова: Годишно?) Да, годишно, годишно, разбира се.

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Годишно са... тези 3 години не сме имали, без тези две, които Ви казвам, но 3-4 дела годишно са. Но следва да се отбележи, че ...говорим за наказателни дела от общ характер. (Др.Кояджиков: За това говорим, да, да.) Само че компетентността спрямо цивилни лица в съучастие касае и досъдебните производства, които са значителен брой също, и такива досъдебни производства имаме в съда. Тоест....

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Вие говорите за частните дела сега.

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Говоря за частните дела.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, не, аз се интересувам от наказателните общ характер дела.

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Да, общият характер, аз Ви казах...

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Какво ги правите? Иначе за частните дела е ясно. Аз питам за наказателните общ характер дела.

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: За наказателните Ви отговорих в момента.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Разбрах, да, да. Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Съдия Димитрова, аз ще Ви върна към една история от близкото минало, която по мое виждане касае уменията и вижданията за административно ръководство на съда. По-конкретно това, за което искам да Ви попитам, касае случая, при който Съдийската колегия с мнозинство назначи за заместник-административен ръководител на съда съдия от друг съд и от по-ниско ниво. Моето виждане в тази ситуация мисля, че за Вас не е тайна, аз съм го изразявала и тук в заседание, мисля, че и в други ситуации официално е, че първо, не следва да се назначава за административен ръководител или за заместник на административния ръководител съдия от друг съд, както и че в конкретния случай съдът нямаше нужда от заместник-административен ръководител, защото щатът на Софийския военен първоинстанционен съд е само от трима съдии, от които единия е административен ръководител и моето становище беше, че съдът няма нужда от заместник на административния ръководител.

С това назначение по мое виждане, повтарям, защото Съдийската колегия прие друго, първо, се заобикаля конкурсното начало за повишаване в органите на съдебна власт, и второ, се заобикаля принципът, който е заложен по мое виждане в Закона за съдебната власт за заемане на тези административни длъжности от съдии в този съд. Няма да разширявам тук обсъждането и дебата, защото не това е предметът. Вие имахте становище в подкрепа на това искане и предложение, както и във връзка с необходимостта от заемане на тази административна длъжност - Ваш заместник. Вие тогава всъщност бяхте вече изпълняващ длъжността. Направих това въведение, за да поясня както собствената си позиция, така и ситуацията.

И още нещо, защо смятам, че отговорът на тези въпроси е важен. Мисля, че и Вие споменахте, но през следващата или по-

следващата години, по-скоро 2026 г. предстои освобождаване поради навършване на съответна длъжност на една длъжност на съдия в този съд, длъжността ще се отвори. Като се знае практиката на Съдийската колегия, аз мога да заявя обосновано, че е малко вероятно да се отвори конкурс за тази длъжност, но дори и да се отвори, това стои настрана. И всъщност вероятността тази длъжност да се заеме по същия начин, по който беше заета тази, включително с вече установената практика в страната заместникът на административния ръководител например да подаде оставка, за да се освободи неговата длъжност, за да стане възможно заемането на тази длъжност от друг съдия, от друг съд имам предвид. Ние сме имали много такива случаи, така че не смятам, че издавам някаква кадрова тайна или нещо такова, това е публично и се вижда от нашата дейност.

Та въпросите ми във връзка с тази ситуация са следните:

Какво точно прави към настоящия момент заместникът на административния ръководител, за да се обоснове тезата за съществуването на такава длъжност в съда? За да избегна отговор, който по мое виждане не би бил, как да кажа (?), обоснован, защото при Ваше евентуално отсъствие или който и да е административния ръководител неговите правомощия се осъществяват от лице, което се сочи със съответна заповед от административния ръководител и това е широко прилагана практика, включително в случаите, когато има административен ръководител, той отсъства и заместникът също отсъства, така че това е позната практика. Та въпросът ми е: С какви организационни дейности се занимава заместникът на административния ръководител?

Следващият ми въпрос е принципен. Подкрепяте ли подобно заобикаляне на два основни принципа в Закона за съдебната власт? Ще ги повторя: конкурсното начало за

повишаване в длъжност, каквото в случая беше такава, както и принципът за заемане на административни длъжности в съдилищата от съдии в този съд. Дори в тази връзка много мога да говоря, но ако искате, ще Ви поясня.

И на следващо място, третият ми въпрос: Бихте ли подкрепили искане за заемане на освободена по начина, по който описах, или пък само на тази длъжност по някакъв начин, който да обикаля тези или други принципи от Закона за съдебната власт?

И всъщност още един въпрос, който бях намислила да Ви задам: Вие ли избрахте съдията, който беше назначен за заместник-административен ръководител, защото това е принципът - административният ръководител да предлага заместник на административния ръководител, и как го направихте, ако е Ваш изборът? Пък ако не е Ваш изборът, моля обяснете как се е случило.

МАДЛЕН ДИМИТРОВА: Благодаря за въпросите, госпожо Дишева! Тъй като те са в един контекст, се чудя откъде да започна.

Какво прави заместникът на административния ръководител в момента в съда ли? (Ат.Дишева, без включен микрофон: Да, и защо не можеше по заповед да се определя заместник?) Защото има Закон за специалните разузнавателни средства, който изисква да бъде изрично упълномощен заместник на административния ръководител, т.е. трябва да заема тази длъжност. В Софийския военен съд има значителен брой искания за разрешения за СРС и това означава административният ръководител да е 27/7 на работа. Съгласете се, че няма как да се случи това нещо! Заместникът на административния ръководител е съдия, както всички съдии в съда и всички гледаме, и работим едно и също при съд от трима човек. При съд от трима човека, преди това двама, първоинстанционен съд, който осъществява и надзор

върху дейността на органите на досъдебното производство, това означава всяка седмица един е дежурен, другият е заместник-дежурен и обратното. Тоест един съдия си е дежурен през седмица и той не може нито да отиде някъде, нито види семейството си, нито да види дома си при двама човека в първоинстанционен съд. Така че нуждата от трети човек беше изключително належаща. Нуждата от съдия - трети човек беше изключително належаща и с оглед делата, които изискват разширен състав. Ние 3, ако не се лъжа или 4 дела за една година, изискващи разширен състав на съда, не можахме да сформираме състав в Софийския военен съд и сезирахме Върховния касационен съд за промяна, за изпращането им на друг еднакъв по степен съд. Това нещо не се е случвало никога във Военния съд да не може да сформира състав. С оглед досъдебните производства, които се водят във Военно-окръжна прокуратура - София, които са тежки дела и предполагат такъв разширен състав, беше абсолютно необходимо да се назначи трети човек.

Дали подкрепям принципа за назначаване на съдии от друг съд или заобикаляне, както Вие го наричате, на конкурсното начало. Не, не го подкрепям. Напротив, напротив. Аз считам, че конкурсното начало и всеки, който ме познава, знае много добре, че може би съм чак досадна, но аз държа изключително много на спазване на принципа на конкурсното начало и спазване на принципа на административни длъжности да се назначават съдии от съда, когато обаче това е възможно. В случая конкурсното начало нямаше как да бъде спазено, тъй като конкурс въпреки сигурно 5 искания до Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за обявяване на длъжностите, които бяха съкращавани поетапно от 2019 г. до 2023 г. да бъдат обявени на конкурс, предвид предстоящото пенсиониране както на единия колега, който се

оттегли, така и на другия колега, който предстои да направи това през 2026 г., конкурс не се обявява. Съдът беше поставен в невъзможност да изпълнява функцията си да правораздаване.

Да, пак казвам, аз не приветствам този подход, но когато няма никакъв друг начин, това е единственият възможен подход.

Относно въпроса Ви в частта дали не можеше да са съдии от този съд. Ами кои? Те двамата са в предпензионна възраст. Единият беше освободен от натовареност вече. Кой от този съд? Значи, това за мен е един начин, извинете ме за израза, за унищожаване на един орган на съдебна власт - несвоевременното кадрово комплектуване. Просто той спира да осъществява функцията си.

Дали сама съм си избрала колегата, който предложих. Да, сама го избрах след разговори с много колеги, много колеги. Всички знаеха, че трябва да бъде назначен колега там, само че една част от колегите изобщо не искат да чуят за военни съдилища, ще Ви кажа откровенно поради ред причини, включително и поради военното звание, което предполага едни други отговорности, поради липсата на кадрово развитие. Няма какво да се лъжем! Работата във военните съдилища не е приятна и не е престижна. Уверявам Ви! Всички колеги във военните съдилища с по 30, по 20 години и няма кадрово развитие. Никой няма да дойде в тези съдилища след време. А сега, ако се редуцира и подсъдността, и от компетентността на военните съдилища излязат делата за престъпления в съучастие и след време (то ще дойде и това време) за делата за престъпления, извършени от военнослужещи, които не са при или по повод службата, съвсем никой няма да работи във военните съдилища, защото това означава един съдия да работи само по Глава тринадесета. Там са 5 престъпления, от които са неприложими в нашите условия при професионална армия. Това е

истината! Така че принципите са нещо много хубаво, трябва да се спазват, но някой път, когато някой човек (извинете ме отново за израза) ... (не се разбира) и следва да осигури възможност на този орган да функционира някак, ползва всички законови възможности, а това е законова възможност.

Та връщам се на колегата как го избрах. Изчела съм посредством ЕПЕП и Регистър на съдебните актове съдебни актове на много съдии, на много колеги. Уверявам Ви! Запознала съм се с докладите на Инспектората за много колеги. Бях се превърнала в един такъв като от службите се чувствах, в един момент да дебна колеги. Така го избрах колегата и не съжалявам, защото колегата работи, работи с желание и компетентност.

Надявам се да съм отговорила на въпросите. Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря Ви за отговорите, но в случая бяха много важни! Аз споделям Вашето виждане, което в случая е основополагащо за това как другият орган може да унищожи, образно казано, един орган на съдебна власт с несвоевременно кадрово обезпечаване, освен Софийския военен съд има много други такива случаи, за огромно съжаление.

Това, което във връзка с отговорите исках да изведа своето становище, защото отговорът на този въпрос беше основополагащ към останалите, основният аргумент, който Вие изтъкнахте за необходимостта от заемане на длъжността „заместник на административния ръководител“ е издаването на разрешения за специални разузнавателни средства (СРС).

Моето виждане е и мога много да говоря по този въпрос е, че когато бъде назначено едно лице за изпълняващ длъжността, макар и за кратък период от време, той има всички правомощия на тази длъжност, т.е. ако административният ръководител на Военния съд определя със заповед за периодите на своите отсъствия съдия

от съда, който да изпълнява длъжността „административен ръководител“ на този съд, то този съдия има всички права и задължения на административния ръководител, т.е. и следователно и да издава разрешения за СРС. Това е като мое виждане и ненапразно Ви питах, иначе аз този аргумент съм го чувала. Това е само като коментар. Нямам повече въпроси.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря! Колеги, не виждам други желаещи да задават въпроси към съдия Димитрова.

Благодаря Ви за участието! Може да изчакате.

(Мадлен Димитрова излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Бихте ли поканили колегата Христов?

(Христо Христов влиза в залата)

ХРИСТО ХРИСТОВ: Добър ден, здравейте!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Здравейте, колега Христов! Заповядайте!

Според нашия регламент имате възможност в рамките на до 20 минути да изложите Вашето становище по въпроси, които считате за важни във връзка с кандидатстването Ви за длъжността „административен ръководител - председател“ на Софийския военен съд. Заповядайте!

ХРИСТО ХРИСТОВ: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет,

Уважаеми дами и господа,

Представям на вниманието Ви основните моменти на изготвената от мен концепция за стратегическо управление на

Софийския военен съд в качеството си на кандидат за заемане на длъжността „административен ръководител - председател“ на Военен съд-София. Кандидатирал съм се за тази отговорна ръководна длъжност и съм представил кандидатурата си на основание предоставената ми правна възможност в чл. 169, ал. 3, т. 6 от Закона за съдебната власт, независимо от това, че Общото събрание на военните съдии при Софийския военен съд номинира повторно за длъжността „административен ръководител - председател“ на Софийския военен съд кандидатурата на досегашния председател полковник Мадлен Димитрова - изпълняваща функциите на административен ръководител, считано от 15.12.2023 г., и до настоящия момент.

Накратко ще представя в синтезиран вид концепцията си, на която се основава кандидатурата ми, която е публична, представена за запознаване в официалния сайт на Висшия съдебен съвет. Според изискванията съм включил няколко раздела в концепцията си, а именно: лична мотивация за заемане на длъжността; анализ и оценка на състоянието на Военен съд-София; достижения и проблеми от досегашната дейност на съда; набелязване на цели за развитието на Софийския военен съд и мерки за тяхното постигане.

На първо място ще започна с личната мотивация за заемане на длъжността, за която съм се кандидатира. Личната ми мотивация произтича от продължителния професионален, служебен и житейски опит, както и от уменията ми да вземам правилни ръководни управленски решения, които да са полезни за колектива. Моята лична мотивация е в насока към активна и целеустремена работа с цел премахване на неправилно насадено от някои медии негативно отношение към Софийския военен съд. Допълнително считам, че в условията на изострена военнополитическа обстановка

в близост до нашите граници, както и в международен аспект, Софийският военен съд трябва да заеме достойно място и уважение в йерархията на съдилищата и българската държавност.

Цялостният ми професионален път води към надграждане на вече постигнатото и естествен стремеж към самоусъвършенстване, при което богатият ми служебен и житейски опит ми дава увереност, че мога достойно, професионално и с чест да изпълнявам длъжността „административен ръководител - председател" на Военен съд-София. В тази връзка смятам, че качествата на административния ръководител не са обусловени изключително от неговата успешна професионална кариера като следовател, прокурор или съдия, а се определят и са предопределени от неговите лидерски качества, способност за работа в екип, способност за вземане на адекватни и правилни управленски решения, умения за комуникация с други държавни органи, граждани, юридически лица.

Роден съм на 14.05.1967 г. в гр. Дупница, област Кюстендил, в семейството на военнослужещи. През 1985 г. съм завършил с отличие средно образование в гр. София. За времето от 1985 г. до 1986 г. съм служил задължителна наборна военна служба като войник-редник във военните поделения на Първа българска армия. През 1990 г. съм завършил с отличие военното училище „Васил Левски" в гр. Велико Търново с профил „команден" и специалност „офицер от мотострелкови войски". През 1999 г. съм завършил с много добър успех Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски" със специалност „право" и специалност „правораздаване".

В периода от 01.02.2000 г. до 01.02.2001 г. съм бил съдебен кандидат в Софийския градски съд. През 2001 г. съм завършил с отличен успех Академията на МВР-София, където съм

придобил полицейска подготовка и специалност „офицер“ от Национална служба „Гранична полиция“ към Министерството на вътрешните работи. За времето от 2001 г. до 2005 г. съм бил разследващ полицай в Национална служба „Гранична полиция“, ГКПП-Аерогари. През 2011 г. съм завършил „Командно-щабен“ факултет на Военна академия „Г.С.Раковски“-София, с военна специалност „Офицер от инженерни войски“ и цивилна специалност „Защита на населението и инфраструктурата при извънредни ситуации“. Дългогодишната ми дейност във ВОП-София като военен следовател и преди това като офицер от Българската армия и в Национална служба „Гранична полиция“ ми дават увереност, че съм добре запознат с естеството на работа и дейността както на военните магистрати - съдии, прокурори и следователи, така и с дейността, правата и задълженията не само на военни разследващи полицаи от Служба „Военна полиция“, но и с тези на военнослужещите по смисъла на Закона за отбраната и Правилника за прилагането му.

Преминал съм през всички основни командни длъжности в Българската армия като офицер от Сухопътните войски - командир на взвод, командир на учебна рота, командир на самостоятелен батальон. Освен специалната военна подготовка, придобита във Военното училище и Военната академия, притежавам и специална полицейска подготовка, придобита в Академията на МВР. Това ми дава възможност и ми помага да ръководя големи войскови колективи и да разбирам статута и отговорностите на военнослужещите, както и взаимоотношенията между тях.

На фона на отправените послания за реформа в съдебната система и реално предстояща такава намерението ми да се кандидатирам за длъжността „административен ръководител -

председател" на Военен съд-София се явява едно предизвикателство за мен, което ме мотивира от факта, че компетентността на Военен съд-София обхваща разглеждане на дела по най-обществено значимите производства в отбранителния сектор - делата с изключителна правна и фактическа сложност, свързани с националната сигурност на страната; делата, свързани с престъпления против носенето на военната служба; делата, свързани с извършването на военни престъпления във военно време, бойна обстановка или при участие в мисии или операции извън страната, както и делата за престъпления, извършени от военнослужещи от въоръжените сили и от служещи в Министерството на вътрешните работи, които участват в международни военни или полицейски мисии в чужбина.

Основните насоки в дейността на административния ръководител, които ще следвам, ще бъдат: издигане на престижа, авторитета на Софийския военен съд; усъвършенстване и подобряване на административното управление на съда; повишаване квалификацията на военните съдии и съдебните служители чрез организиране на обучителни семинари и мероприятия; подобряване на качеството на административното обслужване; ефективно използване на иновативните и информационните технологии за постигане на по-голяма резултатност и ефективност в правораздавателната дейност на съда; повишаване на общественото доверие във Военен съд-София и формиране на обществена представа за необходимостта от съществуването и развитието на Военен съд-София. Също така искам да добавя, че ще бъдат предприети мерки в дейността на административния ръководител, за да бъдат създадени ползотворни контакти с други държавни органи и най-вече със съдилищата в съдебния район.

Материалната компетентност на Военния съд, който е призван да отговори на конкретните нужди на армията, трябва да бъде свързана с престъпленията на строго военния ред или с други думи - с престъпленията, които по своето естество се отнасят и до законно защитени интереси на военния ред или военното имущество, като например: неподчинение, неизпълнение на заповед; дезертиране; изоставяне на пост; разгласяване на военна информация; отклонение от военна служба; безстопанственост; длъжностни присвоявания и обсебване. В тази връзка следва да бъдат посочени новите предизвикателства, които предстоят пред военните съдилища, а именно тези, които са свързани с разглеждане и решаване на евентуални бъдещи наказателни дела за киберпрестъпността, компютърни престъпления, свързани с компютърни мрежи, компютърни програми, компютърни данни, компютърни вируси, както и престъпления, извършвани от и чрез изкуствен интелект по електронен път или на електронен или друг носител.

Софийският военен съд е първоинстанционен специализиран наказателен съд, чиято подсъдност е определена в чл. 396 от Наказателно-процесуалния кодекс, с оглед субекта на престъплението, като разглежда и решава дела за всички престъпления по Наказателния кодекс, извършени от военнослужещи - генерали, офицери и лица от сержантския и редовния състав от други министерства и ведомства; резервистите при изпълнение на активна служба в доброволния резерв; граждански лица на служба в Министерството на отбраната, в Българската армия и структурите, подчинени на министъра на отбраната, в Националната служба за охрана, в Държавна агенция „Разузнаване“ при или по повод изпълнение на службата им, както и

за престъпления, извършени от изброените категории лица, в осъществяването на които са участвали и граждански лица.

Спецификата в броя, вида и характера на разглежданите в Софийския военен съд дела произтича от законоопределената в чл. 396 от НПК и чл. 37, ал. 3 от НПК специална подсъдност на съда. Видовете дела, които се разглеждат в Софийския военен съд, са наказателни дела от общ характер, наказателни дела от частен характер, административнонаказателни дела, частни наказателни дела. Статутът на военните съдилища е конституционно установен в чл. 119, ал. 1 от Конституцията, където е предвидено, че правораздаването в Република България се осъществява и от военни съдилища, които са посочени редом с Върховния касационен съд, Върховния административен съд, апелативни, окръжни и районни съдилища.

Военният съд, който е създаден и съществува в страната, е създаден от Конституцията на Република България при спазване на принципа на разделение на властите. Този съд е неразделна част от общата съдебна система. Правното положение на военния съд е уредено и в Глава четвърта, Раздел VI на Закона за съдебната власт. В случая особеното е това, че съгласно чл. 161, ал. 5 от Закона за съдебната власт назначените като военни съдии се приемат на военна служба и им се присвоява офицерско звание. Затова в чл. 262 от Закона за отбраната и въоръжените сили са уредени правомощията на административните ръководители, които действат в условията на обвързана компетентност по приемането и освобождаването от военна служба на военнослужещи военни съдии от военните съдилища. Също така относно статута на военните магистрати в Глава седма „Военна служба“, Раздел XIV от Закона за отбраната, озаглавен „Военна служба във военните съдилища и прокуратури“, в чл. 262, ал. 8 е изрично указано, че: „За

неуредените от Закона за съдебната власт въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага този закон" - именно Законът за отбраната. По силата на § 1, т. „в" от Допълнителните разпоредби на същия Закон за отбраната и въоръжените сили, военните съдилища са сили от системата за национална сигурност на Република България.

Териториалната компетентност на Военен съд-София се разпростира на територията на 12 административни области: София-град, София-област, Перник, Кюстендил, Благоевград, Видин, Монтана, Враца, Плевен, Ловеч, Велико Търново и Габрово. В района на Софийския военен съд са разположени множество военни формирования, освободени войскови райони, Министерство на отбраната, Щаб на отбраната, структури на подчинение на министъра на отбраната. В съдебния район на Софийския военен съд са съсредоточени в най-голяма степен движимото и недвижимото имущество на Министерството на отбрана, както и материалните средства и активи на Министерството на отбраната, на Българската армия, на структурите, подчинени на министъра на отбраната, които най-често са обект на посегателства от подсъдните на военен съд лица. Извършването на дейности по реализацията на значими инфраструктурни проекти, както и такива за обновяване на въоръжението и техниката в Българската армия, свързани с модернизацията на военновъздушните сили, сухопътните войски и военноморските сили, са съпроводени с разходване на значителни публични финансови ресурси. Седалището на отговорните длъжностни лица, ангажирани по тези проекти, включително и провеждани по реда на ЗОП, е в гр. София. По общото правило на чл. 36, ал. 1 от НПК (подсъдност по

местоизвършване на престъплението) в Софийския военен съд са разглеждани и решавани такива дела.

От 2005 г. до края на 2008 г. законодателят на два пъти ограничава компетентността на военните съдилища, като първоначално бяха извадени държавните служители от Главна дирекция „Охрана“ и „Изпълнение на наказанията“ при Министерството на правосъдието, а впоследствие и държавните служители на МВР и ДАНС, от правомощията на военните магистрати да провеждат разследвания срещу тях и да бъдат образувани дела във военните съдилища. Това от своя страна доведе до намаляване на натовареността на всички военни съдилища в страната и съвсем естествено се стигна до решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 6/06.02.2014 г., с което се постанови закриване на военните съдилища и военните прокуратури в гр. Плевен и в гр. Варна. Считам, че в зависимост от предстоящите законодателни промени в Република България и с оглед изискванията на Европейския съд по правата на човека към военните съдилища у нас същите трябва да бъдат запазени, макар с риск и вероятност да бъдат допълнително редуцирани, но съществуването им е наложително във връзка с настоящата напрегната военна международна обстановка, продиктувана от войната в Украйна, както и от противопоставянето на страните-членки на НАТО за възпрепятстване и защита на Алианса срещу евентуална агресия от страна на Русия.

С оглед представяне на обективна, справедлива и вярна оценка относно ролята, мястото и степента на натовареност на Военен съд-София считам, че във връзка с регулирането на степента на натовареност на отделните органи на съдебната власт е удачно да бъдат извършени законодателни промени на нормативната уредба, касаеща подсъдността на военните

съдилища, които промени са в правомощията и компетентността на Народното събрание на Република България. В този смисъл и в аспекта на преодоляване на дисбаланса на натовареността на съдилищата следва да бъдат обмислени и предложени промени в подсъдността, чрез които да бъде разширена компетентността на военните съдилища, което би довело до увеличаване на тяхната натовареност и пълноценното оползотворяване на професионалния капацитет на магистратите и съдебните служители, и съответно разтоварване на общите съдилища.

Действащата наказателноправна уредба в Наказателния кодекс относно престъпленията против подчинеността и военната чест; отклоненията от военна служба; престъпленията против караулна, постова, патрулна, вътрешна и гранична служба не съответства в достатъчна степен на съвременните обществени отношения, свързани с отбраната и сигурността на страната и носенето на военната служба от страните-членки на НАТО, както и не съответства в достатъчна степен на изпълнението на военната служба във военните формирования на Въоръжените сили на Република България по време на международни мисии, международни учения в страната и извън нея. За това свидетелства и обстоятелството, че последните години наказателните дела от общ характер за военни престъпления по Глава тринадесета от Особената част на Наказателния кодекс, военни престъпления, разглеждани от Софийския военен съд, са малобройни, като например за 2022 г. са постъпили за разглеждане само четири такива дела; за 2023 г. е постъпило само едно такова дело, което е било решено по същество с оправдателна присъда. В тази връзка уреждането на военната служба като привлекателна професия, модернизацията на българската армия и въоръжените сили, членството на Република България в НАТО, новата стратегия и

тактика при водене на съвременни бойни действия, тактическата организация и дислокация на бойните части обуславят едни нови обществени отношения, които следва да се регулират по друг начин, който в най-пълна степен да съответства на съвременните условия за водене на война и на съвременната международна политическа обстановка.

Визията в моята концепция за стратегическо управление на Военния съд е насочена към реализиране на три основни задачи:

Първа основна задача. Да се осигури още по-добро управление на Софийския военен съд и едновременно с това да се осигури още по-голяма ефективност във функциониране на съда. С цел да се осигури още по-добро управление на Софийския военен съд и да бъде постигната още по-голяма ефективност съм посочил в моята концепция, че е необходимо да бъдат постигнати европейски стандарти в правораздаването, като за целта следва да се прилагат следните мерки: уеднаквяване на съдебната практика както в съдебния район, така и с тази на съдилищата от страните-членки на НАТО; изучаване и прилагане на решенията на Европейския съд по правата на човека; участие в международни обучителни семинари, курсове и мероприятия с цел уеднаквяване на съдебната практика и постигане на европейски стандарти в правораздаването.

Считам, че по-добро управление на Софийския военен съд може да се постигне чрез демократичност при взимане на управленски решения и засилване на ролята на Общото събрание на съдиите като орган на съдийското самоуправление чрез провеждане на общи събрания по самоинициатива на военните съдии. Считам, че трябва да се разширят правомощията на Общото събрание на съдиите в процеса на администриране на съда и ефективно да се утвърди статусът на председателя на Софийския

военен съд с принципа „пръв сред равни“ посредством включване на военните съдии при упражняване на организационни правомощия на административния ръководител.

Втората основна задача е свързана с това да се разгърне пълният потенциал на Софийския военен съд и едновременно с това да се гарантира високата мотивация, компетентност и социална отговорност на съдиите и съдебните служители. За реализирането на тази основна задача е необходимо прилагане на следните мерки: увеличаване и оптимизиране на щата за военни съдии и за съдебни служители, както е отбелязано в отчетния доклад за дейността на Софийския военен съд през 2023 г. (цитирам): *„Недостатъчна кадрова обезпеченост със съдийски длъжности е най-острият проблем както в настоящата, така и в бъдещата дейност на съда, който се отразява пряко върху основната конституционна функция на съда да правораздава. Проблемът е реален и ще се задълбочава с оглед случаите, при които е невъзможно Военният съд да сформира състав за разглеждане на дела.“* В тази връзка ще настоявам за увеличаване на щатните бройки както за магистрати, така и за съдебни служители, за да се постигне достатъчно оптимална кадрова обезпеченост.

Също така трябва да се разшири подсъдността на военните съдилища, като на тях бъдат подсъдни делата за престъпления, извършени от лицата, служещи във всички органи от системата за национална сигурност на Република България, както и всички лица от резерва и от запаса, при или по повод изпълнение на службата им. Трябва да се внедрява екипният принцип в работата на ръководството на съда и да се създава организационна възможност за работа в постоянни екипи, състоящи се от военен съдия, съдебен секретар, съдебен деловодител.

Също така предвиждам участие в международни обучителни програми по европейско право, участие в обучителни курсове и семинари, организирани от Националния институт на правосъдието, както и информационно и технологично модернизиране на съда.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колега Христов, ориентирайте се към приключване, защото 20 минути минаха.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Да, гледам. И ще завърша с третата основна задача, която предстои. Най-важното по нея е да се повиши общественото доверие и прозрачността във връзка с работата и дейността на Софийския военен съд с цел да се осигури пълноценно право на справедлив процес на всеки гражданин и ефективна защита на правата на човека, като накратко казано, за осъществяване на тази основна задача е необходимо прилагане на следните мерки: поддържане на постоянен контакт с медиите, изготвяне и прилагане на съвременна медийна стратегия; активизиране и усъвършенстване на дейността на съдебната администрация; усъвършенстване и подобряване на интернет страницата на съда; създаване на съвместни работни групи от магистрати и съдебни служители към Висшия съдебен съвет, към Министерството на правосъдието, към Министерството на отбраната и други ведомства за обсъждане и решаване на... (Не довършва.)

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, уверявам Ви, че ако получа Вашето доверие, ако бъда избран за административен ръководител - председател на Военен съд-София, ще вложа цялото си старание, професионален опит и отговорност, за да реализирам идеите, които съм изложил в настоящата концепция, като: всеотдаен труд и личен пример, ще положа необходимите усилия за прогресивно развитие на Военния съд и ще

осъществявам отговорно обществено, организационно и административно ръководство на Софийския военен съд.

Благодаря Ви за вниманието!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, имате думата за въпроси към колегата Христов.

Заповядайте, г-жо Пашкунова!

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Ще задам същите въпроси на господин Христов, каквито зададох и на съдия Гебрева. Считате ли, че военното правораздаване има нужда от реформиране? Вие дори в изложението обърнахте внимание, че може да се наложи редуциране на броя на военните съдилища с оглед на тяхната натовареност. Какво точно имате предвид с казаното?

И вторият ми въпрос. Как считате, че следва да бъде решен въпросът, който поставя Съдът по правата на човека в делото „Мустафа срещу България“? Какви трябва да бъдат законодателните промени, за да бъде преодолян този законодателен недостатък в разглеждането на дела с участието на цивилни лица и военнослужещи от военните съдилища?

И един допълнителен въпрос във връзка с Вашата мотивация и Вашите стратегически цели. Вие казвате, че един от мотивите да се кандидатира е да издигнете военното правораздаване и неговия авторитет. По какъв начин ще работите в тази посока и какви конкретни мерки ще предприемете? Както и, разбира се, една от целите Ви е да преодолеете недоверието и негативното обществено отношение към работата на Военен съд-София. По какъв начин ще го направите и защо считате, че има недоверие и негативно отношение към този орган на съдебната власт?

Благодаря!

ХРИСТО ХРИСТОВ: Записах си въпросите, които са три на брой. Ще започна с отговори на въпросите отзад напред - по третия, втория и първия въпрос.

По отношение на зададения ми трети въпрос - на какво се дължи негативното отношение към работата и дейността на военните съдилища, как да издигна авторитета на военното правораздаване, ще кажа следното. Негативното отношение към работата и дейността на военните съдилища, респективно на Военен съд-София, е отразено и е документирано в медийни публикации в интернет, както в заседание на Висшия съдебен съвет при обсъждане на анализа за натовареността на съдилищата за 2022 г., както и в решението на Европейския съд по правата на човека от 28.11.2019 г. „Мустафа срещу България“ - ще се спра на това решение в отговора на втория въпрос, и свързаното с него решение № 97 на Върховния касационен съд от 21.12.2020 г. по наказателно дело № 336/2020 г. на Трето наказателно отделение, с докладчик съдията Милена Панева.

Като примери за медийни публикации и такива в интернет посочвам: в-к „Труд“ - статията от 13.09.2016 г., озаглавена „Военното правораздаване не струва“; в-к „Труд“ - статия от 2020 г., озаглавена „Ще закриват военните съдилища“; публикация в интернет сайта „Медиапул“ от 31.10.2023 г. Също така има публикация в интернет сайта „Медиапул“ на статия, озаглавена „Шапка на тояга - втора част“, като първата част на тази статия „Шапка на тояга“ е била публикувана на същия сайт на 23.10.2013 г. Публикация в интернет сайта „ЛЕКС.БГ“ от 28.11.2023 г., озаглавена „Отново на дневен ред във Висшия съдебен съвет е военните съдилища да отпаднат от Конституцията“.

Недоверието и негативното отношение произтича от трайна тенденция за намаляване на броя на делата, ниска

натовареност на военните съдии и дисбаланс между натовареността на военните съдилища и наказателните отделения на гражданските съдилища; значително и рязко намаляване в обема на работа на военните съдилища с промяна на подсъдността по отношение на служителите на МВР и тяхната девоенизация, като същите бяха извадени от подсъдността на военните съдилища; реакциите на международните институции, като Европейския съд по правата на човека и Съвета по правата на човека на Организацията на обединените нации (ООН) по отношение на военните съдилища. В тази връзка се препоръчва на държавите да ограничат юрисдикцията на военните съдилища спрямо цивилни лица в полза на съдилищата с общата компетентност. Препоръчва се компетентността на военните съдилища да се ограничи до строго военни престъпления, извършени от членове от състава на въоръжените сили.

Планирам да преодолея това недоверие и това негативно отношение по следния начин:

Първо, с упорит труд, с бързина, срочност и ефективност при разглеждане на делата; с уеднаквяване на съдебната практика с тази на съдилищата с обща компетентност; с планирана отчетност и контрол на съдебната дейност в Софийския военен съд; с информационно и технологично модернизиране на съда; с изготвяне и прилагане на съвременна и представителна медийна стратегия, защото считам, че медийният комфорт на институцията е добра предпоставка за спокойната ѝ работа, както и за ненапрегнатото изпълнение на служебните задължения от военните магистрати и съдебните служители; усъвършенстване и подобряване на интернет страницата на съда; изготвяне на предложение и становище до Военно-апелативния съд и Висшия съдебен съвет относно рационални идеи за разширяване

подсъдността на военните съдилища; оптимизиране на щата за военни съдии и съдебни служители; участие на съдебни служители и военни съдии в международни обучителни семинари и програми по европейско право, както и организиране и участие в обучителни курсове и семинари в Националния институт на правосъдието.

Считам, че по този въпрос отговорих, затова ще премина към отговор на втория въпрос - за законодателни промени и как да се реши въпросът за съучастие на цивилни с военни лица в делото „Мустафа срещу България“. По този въпрос считам, че едно дело следва да се разглежда от военен съд, когато престъплението е имало някакво отношение към армията или имуществото на военните, а не поради единствената причина, че един от съучастниците е военен. Водещ критерий при определяне на подсъдността считам, че следва да бъде извършеното престъпление, а не длъжностното качество на субекта на престъпление. Считам, че в тази връзка е необходимо да се издаде тълкувателно решение на Върховния касационен съд, защото на този етап е все още валидно тълкувателно решение № 60/27.04.1978 г. по наказателно дело № 56/1977 г., според което единственият критерий за определяне подсъдността на военните съдилища е длъжностното качество на субекта на престъпление при съучастие или съпричинителство между граждански лица и лицата, изброени в чл. 388, ал. 1 от НК - отменен, сега чл. 396, ал. 1. Делата са подсъдни на военните съдилища, независимо каква е относителната тежест на деянието. В тази връзка също така искам да кажа, че считам, че за да се избегне противоречие с международните стандарти и какво законодателно решение, може би е удачно да се направи някаква промяна в подсъдността на военните съдилища, като се въведе една ограничена компетентност

на военните съдилища само за деяния, извършени при или по повод във връзка на военни лица със службата им.

Също така искам да кажа, че българските военни съдилища отговарят на изискванията за справедлив процес, проведен от независим и безпристрастен съд, защото те са конституционно установени органи, те са постоянно действащи съдилища със специална подсъдност и са част от общата съдебна система на страната. Тяхната компетентност и правила на съдопроизводство са регламентирани в Наказателно-процесуалния, като изискванията и редът за назначаване на военните съдии са уредени в Закона за съдебната власт и са същите като за съдиите в общите съдилища. В тази връзка военните съдии не са подчинени на военното началство и в процедурата пред военните съдилища няма съществени отклонения от общия ред, не са ограничени процесуалните права на участниците в производството.

С това мисля да премина към първия въпрос, който ми беше зададен - дали считам, че военното правораздаване има нужда от реформиране, редуциране на военни съдилища и... (Не довършва.) Този въпрос е свързан с прекрояване на съдебната карта, то е по-скоро в правомощията на Висшия съдебен съвет, но аз като военен считам, че има нужда от реформа във военното правораздаване. И тази реформа трябва да е свързана с това да се реши въпросът с подсъдността на военните съдилища в светлината на делото „Мустафа срещу България“, като военните съдилища трябва да се ограничат и да съдят военнослужещи и граждански лица при и по повод извършване на службата им, не изцяло за всички престъпления, като в сферата на подсъдност на военните съдилища би следвало да се придадат и всички лица от системата за национална сигурност, като в § 1, т. 1в от Допълнителните разпоредби на Закона за отбраната „сили от системата за

национална сигурност са въоръжените сили и структурните звена на Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност“, Държавна агенция „Разузнаване“, Национална служба за охрана, структури на Държавната комисия по сигурността на информацията, определени със заповед на председателя, военните съдилища и военните прокуратури“.

Относно редуцирането на военните съдилища. Същото би следвало да бъде преценено и прецизирано много внимателно, като се отчита дислокацията на въоръжените сили и тяхното разположение. Имам предвид това - където са съсредоточени военни формирования в най-голяма степен, боеспособни, комплектувани, и от друга страна, месторазполагането на управлението на тези формирования, а именно: Министерството на отбраната, щабове по отбрана, съвместно командване на силите, а именно те са разположени в гр. София и има някои около района на гр. София. В тази връзка аз лично считам, че напълно достатъчно е наличието на две военни съдилища - не три, както е в момента, преди бяха пет, сега са три - но в момента и две военни съдилища, които да обхванат тези райони, които казах по месторазположение на боеспособните части и управлението, ръководството на въоръжените сили, тези военни съдилища, две на брой, са напълно достатъчни за разглеждане на делата.

С това смятам, че отговорих и на първия въпрос, доколкото можах.

ОЛГА КЕРЕЛСКА (без включен микрофон): Е, къде да е вторият съд? Кой да е вторият съд, който ще остане?

ХРИСТО ХРИСТОВ: Не се чува.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без включен микрофон): Кой да е вторият съд, който ще остане, освен Софийският военен съд?

ХРИСТО ХРИСТОВ: За втория съд, който ще остане, аз считам (но това е вече въпрос на преценка и на съгласуване и с органите на Министерството на отбраната, с Висшия съдебен съвет, с групи, комисии от военнослужещи, които да решат), че единият съд трябва да е Софийският задължително, и другият, който да е - Сливенският, защото трябва да бъде обхваната източната част на страната и югоизточната. Докато Пловдивският военен съд може да премине реално към Софийския военен съд.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря!

Господин Христов, първият ми въпрос е провокиран от част от изложението Ви във връзка с зададените преди малко въпроси и той е следният: Какво според Вас е съотношението между решенията на Европейския съд по правата на човека, особено когато България е страна в определено производство, по което е постановено решение, но и не само, и тълкувателните решения на Върховния касационен съд, независимо дали са постановени, когато тази инстанция се е наричала Върховен съд или Върховен касационен съд, или Върховен съд, или Върховен съд на Република България? Повтарям, задавам Ви този въпрос - той е провокиран от част от Вашия отговор. Заповядайте!

ХРИСТО ХРИСТОВ: По този въпрос, а именно какво е съотношението между решенията на Европейския съд по правата на човека и тълкувателни решения на Върховния касационен съд, мога да кажа, че като процентно съотношение конкретно не мога да отговоря, но като че ли съм чел повече решения на Европейския съд по правата на човека, отколкото тълкувателни решения на Върховния касационен съд, поради което смятам, че наказателните колегии трябва по-често да издават тълкувателни решения във

Върховния касационен съд за приложение на закона, които да са в съответствие с решенията на Европейския съд по правата на човека.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли, г-жо Захарова, да поясня?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Извинявайте, може би аз не съм се изразила достатъчно прецизно. В този въпрос, разбира се, нямах предвид процентно съотношение или бройка между решенията на ЕСПЧ и тълкувателните решения на Върховния касационен съд. Имах предвид какво смятате относно приложението в правораздавателната дейност, включително на военните съдилища, в случаите, когато по един и същи въпрос има произнасяне на Европейския съд по правата на човека и произнасяне с тълкуване в решение на Върховния касационен съд. И уточних, че може и да се отнася и за Върховния съд, и за Върховния съд на Република България - имам предвид действащи през различни периоди от време. И защото разбирам, че у Вас остана известно недоумение вероятно от това какво питам - Вие казахте, че въпреки решението по делото „Мустафа срещу България“ на Европейския съд по правата на човека от 2020 г., считате, че тълкувателно решение на Върховния касационен съд - от Върховния съд тогава на Република България (така се казваше) от 1978 г. все още е приложимо. Затова Ви попитах - да поясните Вашето разбиране относно съотношение между решенията на Европейския съд по правата на човека и тълкувателните решения на нашия Върховен съд.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Разбрах въпроса. Мога да кажа, че решенията на Европейския съд по правата на човека имат предимство като примат на международното право и тези договори, които са ратифицирани и приети от Република България, пред

вътрешното право на страната. В тази връзка при колизия или противоречие между това отменено решение - то не е отменено, но между това старо тълкувателно решение и новата практика на Европейския съд по правата на човека би следвало да се съобразяваме с решението на Европейския съд по правата на човека. И в своята правораздавателна дейност Военният съд трябва да прилага и да се съобразява с тези решения, които тепърва ще... (Не довършва.), освен това дело „Мустафа срещу България“ предстоят и други такива подобни решения, касаещи военните съдилища, които трябва да бъдат съобразявани от военните съдилища, и да имат предимство пред всички норми на вътрешното право, които им противоречат.

Завърших с отговора.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Тоест, Вие сега изразявате, доколкото разбирам, различна позиция от тази, която изразихте при отговорите на въпросите на г-жа Пашкунова. Защото там казахте, че въпреки това решение, тълкувателното решение на ВКС, на Върховния съд от 1978 г. продължава да действа.

Следващият ми въпрос е свързан със също доразвитие на един от въпросите, които Ви бяха зададени, и отговорите. В изложението, което правите пред Общото събрание на съдиите от Софийския военен съд във връзка с така наречените - Вие там сте се изразил „от приказки и разговори с командири“, че имате определени впечатления за негативното отношение към работата на военните съдилища, и в частност на Софийския военен съд, тук развихте с публикации това си становище, но там давате един отговор (перифразирам) във връзка с това какво в подобни случаи Вие ще направите и какво може да направите, за да подобрите доброто име на съда най-общо, Вие казвате, че ще следите делото, ако е висящо. „*Да следя делото*“ е цитат от протокола на Общото

събрание. В какво смятате, че може да се изразява тази дейност от един административен ръководител, включително и когато става въпрос за Военния съд? Какво смятате, че бихте могъл да направите в подобен случай?

ХРИСТО ХРИСТОВ: Във връзка със зададения ми въпрос и моето представяне пред Общото събрание на военните съдии, където съм отговорил, че ще следя делото, ако е висящо, какво може да се направи. Най-вероятно тогава съм имал предвид това, че като приключи делото, не само това дело конкретно, защото всички дела са си конкретни, но и други, същите могат да бъдат обсъдени на Общо събрание на съдиите, може би защото Общото събрание на съдиите е органът за самоуправление, и там да се посочат слабости, ако е имало, недостатъци, на това Общо събрание, другите колеги, които са - те не че са много колегите в Софийския военен съд - доскоро бяха 2-ма, всеки може да даде някакво мнение, да изрази становище и да се постигне за в бъдеще най-добрият вариант за действие. Това най-вероятно съм имал предвид.

Завърших с отговора.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Аз съм задавала този въпрос, който сега ще задам, и на други участници в процедури за избор на административни ръководители, когато някой от тях е бил от различен орган на съдебната власт, затова ще го задам и на Вас. С какви качества, включително умения, смятате, че превъзхождате другия кандидат в тази процедура? Питам Ви това, евентуално за да обоснова своето решение. И в тази връзка какви въпроси или проблеми, или задачи, стоящи пред Софийския военен съд, смятате, че не са разрешени под административното ръководство на съдия Димитрова, които Вие бихте могъл да разрешите или да предоставите по-добро административно-управленско решение?

ХРИСТО ХРИСТОВ: Разбрах въпроса Ви. Въпросът е доста сложен, дълъг и малко провокативен, но ще се постарая, доколкото мога, да отговоря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Не го приемайте като провокация, моля Ви! Не е такъв.

ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз действително съм следовател, не съм бил съдия, работил съм 20 години в досъдебното производство. Съдия Мадлен Димитрова Гебрева е прекрасен юрист, тя е съдия с опит, така че аз от професионална гледна точка не знам как ще я превъзхождам, аз може би да се уча от нея. Но смятам като административен ръководител с опит в организационната и ръководна дейност на съда да имам приоритет към тези професионални качества, които има съдия Мадлен Гебрева, защото административният ръководител на съда осъществява общото административно и организационно ръководство на съда. В тази връзка въпросът е свързан и с това аз какви слабости съм видял, какви пропуски, които мисля като административен ръководител да преодоляя и да ги разреша. Значи, на мен ми е направило впечатление като пропуски и слабости тук в дейността на Военния съд това, че има съвместяване на функции и дейности от съдебни служители, което се използва по начин, по който на практика е невъзможно да се разграничават служители от общата администрация от тези на специализираната администрация. И в тази връзка смятам, че не е редно служител по сигурността на информацията да изпълнява функциите на касиер, да изпълнява функциите на „Човешки ресурси“, които са общата администрация, както и да му бъдат вменявани функции да организира работата на съдебните заседатели.

Също така считам, че книгата, по които се образуват делата, трябва да се докладват веднага, в същия ден, на

административния ръководител или на неговия заместник, а не най-късно на следващия работен ден. В тази връзка считам, че и процентът на натовареност с дела на административния ръководител и на неговия заместник следва да бъде на 100%, а не както е досега - до 80% беше, до 70, но с една заповед се измени до 80% на административния и 90% за заместник.

Също така считам, че в съответствие с чл. 308, ал. 2 от НПК именно по делата, които представляват фактическа и правна сложност, мотивите трябва да се изготвят и след обявяване на присъдата, но не по-късно от 60 дни. В тази връзка, като сверявах отчета и статистиката, и данните на Софийския военен съд за 2022 г. и 2023 г., ми направи впечатление, че през 2022 г. по две присъди мотивите са били изготвени над 60 дни, а през 2023 г. по една присъда мотивите са изготвени също над 60 дни.

Освен това, като разгледах анализа в отчетния период 2020 г.-2022 г. на Софийския военен съд, ми направи впечатление, че в периода 2020 г.-2022 г. са били отменени 23 съдебни акта, от които 10 присъди. През 2020 г. са отменени 8 съдебни акта, от които 3 присъди. През 2021 г. са отменени 7 съдебни акта, от които 3 присъди. А през 2022 г. са отменени... (Прекъснат.)

АТАНАСКА ДИШЕВА (без включен микрофон): Може ли да върнем към въпроса, г-жо Захарова? Извинявайте!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева Ви моли да се придържате към въпроса.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. Моля Ви да се върнете към въпроса. Вие четете някакви неща, които очевидно сте си подготвил, но те нямат отношение към въпроса, който Ви зададох. Ставаше въпрос за административните качества и за това, което самият административен ръководител може да направи, включително това, което Вие, включително в ситуацията, за която

четете сега, бихте направил. За това ми беше въпросът. Аз получих някакъв отговор, не е нужно повече.

Благодаря Ви! Ако искате още нещо да добавите...

ХРИСТО ХРИСТОВ: Аз няма какво да добавя. Отговорих, доколкото можах.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Вие отговорихте достатъчно обширно.

Колеги, други въпроси? Няма желаещи за въпроси.

Благодаря Ви, полковник Христов! Ако може, да изчакате нашето решение.

(Христо Христов излиза от залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, имате думата за обсъждания на двете кандидатури и представянето на кандидатите.

Госпожо Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз без колебание ще подкрепя кандидатурата на съдия Димитрова за председател на Военен съд-София. Мисля, че тя убедително отговаря на всички законови изисквания, очертани в чл. 169, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

Колегата Димитрова е младши съдия във Военен съд-София от 1998 г., след което от 2000 г. до 2018 г. - редови съдия, а от 2018 г. - административен ръководител на този съд.

Съдия Димитрова е доказан професионалист, видно от приложената атестационна оценка. Същата има максималния брой от 100 т. за работата, която е показала в годините като магистрат във Военен съд-София.

Отлично е и етичното становище за съдия Димитрова. Според същото тя е квалифициран, компетентен магистрат, честен,

почтен човек, ползваща се с авторитета и доверието на своите колеги и на съдебните служители. Съдия Димитрова има и необходимите административни умения да ръководи този орган на съдебна власт. Същата е имала успешен първи мандат като административен ръководител, който между другото е оценен по достойнство от нейните колеги, които са номинирали съдия Димитрова за председател на Военен съд-София и са я подкрепили убедително на проведеното събрание на магистратите от този съд.

Колеги, аз нямам основание да не се доверя на съдиите от Военен съд-София и ще подкрепя тази кандидатура.

В контекста на изложеното няма да коментирам кандидатурата на колегата Христов, тъй като поради излъчен кандидат от Военен съд-София считам, че не сме в хипотезата на изключенията по чл. 169, ал. 1, изречение второ.

По тези съображения ще подкрепя съдия Мадлен Димитрова. Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, колега Пашкунова.

Колеги, други желаещи?

Господин Кояджиков, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Благодаря Ви.

Аз, слушайки концепциите и отговорите на въпросите, няма да подкрепя никой от двамата кандидати.

По отношение на колегата Христов - ами, какво да Ви кажа, той е доста компетентен да ръководи военни формирования с по-голяма численост, според визитката, с която се представи. Тук ние търсим ръководител само на 3-членен съд, съд от трима души, та мисля, че неговата компетенция и за по-друго ниво, а не за ръководител на съд.

Относно съдията Димитрова или Гебрева, не знам как е по-известна, уважаеми колеги, нищо общо между Концепцията за

стратегическо развитие и изложението относно предложенията за реформа във военното правораздаване.

Тук днес тя говори за девоенизиране на военните съдии, отделно за някакви смесени съдебни заседатели - част от тях военни, другата част - цивилни лица.

Колеги, във времето на настоящата геополитическа ситуация с военни конфликти, единият съвсем близо до нас, а другият - в Близкия изток, да се говори за девоенизиране на военния съд означава да говориш за неговото премахване или унищожаване. Това не съответства с концепция за стратегическо развитие на военен съд и това е достатъчно за мен като аргумент, за да считам, че съдията Димитрова съвсем формално е подхождала като участник в тази процедура и аз нямам основание да я подкрепя. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Димитрова в тази процедура.

Без да повтарям нещата, които вече бяха казани от друг член на Съдийската колегия в подкрепа на нейната кандидатура, ще обърна внимание на обстоятелството, че тя е издигната от общото събрание на съдиите в този съд и че кандидатурата ѝ е подкрепена от съдиите в съда, включително след изслушването на тримата, към онзи момент, кандидати за председател на Софийския военен съд.

На следващо място, по време на първия си мандат като административен ръководител, съдия Димитрова, по мое виждане, е показала качества за успешно управление на този съд, на такъв съд. Аз имам преки впечатления от нейната работа в мое качество като член на Висшия съдебен съвет, в нейно качество - първо, като съдия в този съд, след това като административен ръководител, впоследствие и като изпълняващ длъжността „административен

ръководител" и винаги ми е правило впечатление, първо, активната позиция, която тя е заемала по въпроси, касаещи военното правораздаване, но не само, включително, може би силно ще се изразя, последователния и страстен начин, по който тя брани военните съдилища, основанието за тяхното съществуване, подсъдността, начина, по който те правораздават, проблемите, свързани с правораздаването в тези съдилища, с увеличаване на подсъдността на тези съдилища.

През годините на нашия предълъг мандат тя, повтарям, изключително активно е участвала във всички подобни обсъждания както тук, пред Висшия съдебен съвет, така и във форми на участие в конференции, събрания и т.н., извън комисии, работни групи и заседания на Висшия съдебен съвет. Така че аз даже не разбирам това, за което господин Кояджиков преди малко говори - колко повърхностно била подходила към участието си в тази процедура. Тъкмо обратното считам аз.

Разбирането ѝ за девоенизирането на военните съдилища между другото аз считам, че намира своето основание, тя и го каза пред нас, в решенията на Европейския съд по правата на човека и това, за което ние няколко пъти говорихме, включително представлява предложение относно начина, по който държавата България може да разреши проблемите, произтичащи от това решение „Мустафа срещу България“, доколкото законодателната уредба, която е съществувала към момента на разглеждане на делото, послужило като основание за въпросното дело „Мустафа срещу България“ съществува в значителната си степен и към настоящия момент, доколкото съществува общото разбиране, и в частност това в страната, относно основанието за съществуване на военните съдилища, включително и в контекста на конкретната геополитическа ситуация, за която вече беше споменато.

Това, на последно място, защото обещах да не повтарям нещата за нейните качества, които бяха вече споменати, включително и в контекста на въпросите, които аз зададох на този кандидат, на съдия Димитрова, мисля, че това е фамилията, с която тя работи като съдия, нямаме съмнение за кого става въпрос, бих искала да обърна внимание, че ми направи впечатление в отговорите на тези въпроси, надявам се, честният начин, по който тя говори, включително, аз вече ѝ го казах, за виждането ѝ във връзка с проблемите, които ние като кадрови органи, имам предвид Съдийската колегия, понякога създаваме, когато не решаваме своевременно кадровите въпроси на съдилищата и незаемането на щатната длъжност за съдия в Софийския военен съд, за което преди малко коментирахме, беше един такъв въпрос.

Аз, в продължение на нашата, в голяма степен бих казала, последователна кадрова политика, ще гласувам в подкрепа на тази кандидатура. Тук ще цитирам и господин Чолаков: когато един административен ръководител през своя мандат не е допуснал нарушения и не са констатирани проблеми в работата на съда, който той е ръководил, ние, включително в мнозинството, на този орган, многократно сме казвали и изразявали чрез вота си, че няма основание за промяна в административното ръководство на съда, особено когато другата кандидатура е извън, не просто, а друг съд, извън този съд, а и друг вид орган на съдебна власт.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Заповядайте, госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Колеги, аз също без колебание ще подкрепя кандидатурата на съдия Димитрова и може би не бих се изказвала, защото колегите, говорили преди мен в подкрепа на тази кандидатура казаха почти всичко важно във връзка с нейното участие в тази процедура.

По-скоро съм предизвикана от изказването на господин Кояджиков, което беше кратко и което само по себе си не му е недостатък, но, според мен, абсолютно необосновано беше заключението, че, видите ли, съдия Димитрова е подхождала формално към участието си в този избор.

Не намирам нито едно обстоятелство, което може да се приведе в подкрепа на един такъв извод. Напротив, ние слушахме един човек, който от 1998 г. до настоящия момент работи изцяло в системата на военните съдилища и по-конкретно в Софийския военен съд, където тя е започнала своята кариера като младши съдия и до настоящия момент, вече в битността си на председател, в момента и.ф. „административен ръководител - председател" на Софийския военен съд, тя продължава да правораздава в този съд. Изключително добро познаване на проблемите на военното правораздаване!

Това, което се наведе като пример, че имало разминаване между концепцията на съдия Димитрова и изложеното в днешното заседание виждане за развитие на военните съдилища в посока на тяхната девоенизация, според мен не може да се определи като разминаване, а по-скоро намира своето обяснение в обстоятелството, че както всички добре знаем, концепциите на нашите кандидати предшестват от едно значително време това на тяхното изслушване в Съдийската колегия, в резултат на което много неща се променят, настъпват нови обстоятелства, факти, процеси и събития, които не биха могли да бъдат коментирани в техните концепции. Какво имам предвид във връзка с конкретния въпрос?

Въпросът за реформирането на военните съдилища, поне доколкото на мен ми е известно, беше обсъждан в Министерство на правосъдието съвсем наскоро и от това, което аз

прочетох, нямам друга информация освен тази, която е излязла в медиите, там са обсъждани именно въпросите какво да се направи в нашето военно правосъдие с цел, в крайна сметка, то да се приведе в съответствие с решението на Европейския съд по правата на човека, известно под наименованието „Мустафа срещу България“ - решение, на което ние, така или иначе, като членки на Европейския съюз да дадем отговор и това, което каза съдия Димитрова, да Ви кажа, лично аз го намирам като най-цялостен подход във връзка с решаването на този проблем, защото, пак казвам, това, което прочетох в медиите, става въпрос за три алтернативни предложения, които са спорни, обсъждат се и т.н. Така че да се говори, че, видите ли, имало противоречие между концепциите или че пък нямало нищо общо това, което пише в концепцията с тази идея на съдия Димитрова мисля, че най-малкото не е коректно преценено, с оглед това обстоятелство, за което стана реч преди малко.

Вече за нейните професионални качества, за качества й като административен ръководител аз няма да говоря, защото тук се каза достатъчно, но искам да обърна специално внимание на две неща - на това, че малкият и скромният колектив на Софийския военен съд е застанал зад досегашния си председател, оценява високо неговата работа и иска той да продължи да ръководи този съд. Това е обстоятелство, което за мен е от значение, а мисля, че би трябвало и за всички нас.

Другото обстоятелство, което на мен ми направи впечатление и за което стана реч тук в изказването на госпожа Дишева - начинът, по който тя отговори на поставения от госпожа Дишева въпрос във връзка с избора на заместник-председател.

Аз тогава също не подкрепих избора на този заместник-председател, но не мога да не призная, че на зададения въпрос

съдия Димитрова отговори действително открито, честно и, бих казала, с характер. И с нейния отговор тя по-скоро посочи пропуските в нашата кадрова политика обяснявайки защо е била принудена буквално да направи такова предложение. Тя посочи слабости в нашата кадрова политика, защото, колеги, ние от началото на нашия мандат все реформираме военните съдилища. Направи се един не лош опит - за увеличаване на тяхната компетентност, който остана без последствия, но оттам нататък ние не обявяваме нито един конкурс за военни съдилища. Вече или трябва да се намери начин, ако това изобщо е в съответствие с нашите виждания, но военните съдилища трябва да престанат да съществуват след като ние не ги обезпечаваме кадрово, или другият вариант е просто да започнем да ги включваме в конкурси - конкурси за заместник-председатели, освен за председатели, конкурси за редови съдии, защото иначе действително остават тези схеми, бих ги нарекла. Хайде, ще го направим от редови директно заместник-председател, пък след това, за да попълним състава на съда вместо да обявим конкурс и за едното, и за другото място, той ще отстъпи от тази позиция и някой друг ще направим в следващия момент заместник-председател. Неща, които, честно казано, гледани отстрани са направо недостойни за един орган като нашия.

Аз нямам никакво колебание в подкрепата си за съдия Димитрова. Същевременно бих изразила уважение и към другия участник, който действително се беше постарал да се подготви, но при положение, че в процедурата участва досегашен административен ръководител, който е показал качества и умения да работи, да ръководи този съд, просто не виждам смисъл и да се обсъжда, ние можем да обсъждаме и другата кандидатура, но лично аз не бих намерила аргументи, за да подкрепя тази кандидатура.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Керелска.

Други изказвания? Няма.

Тогава да се ориентираме към гласуване. Преди това с няколко думи само ще обобщя и моето мнение по отношение на въпроса. Аз също убедено ще подкрепя кандидатурата на съдия Димитрова.

Извън конкретиката, на която подробно се спряха госпожа Пашкунова, госпожа Дишева и госпожа Керелска искам да подчертая пред Вас основните доводи, които ме карат да считам, че тя е отличен кандидат за длъжността „административен ръководител“ на военния съд в София и на първо място това е нейният висок професионализъм. Всички забелязваме, че съдия Димитрова има обоснована и модерна визия за развитието на правото и то в съответствие с достиженията на Европейския съд по правата на човека и международния опит на правозащитните институции.

В нейната визия за бъдещото професионално развитие на военния съд ми направи отлично впечатление и обстоятелството, че тя подчертава ролята и значението на понятията „независим“ и „безпристрастен“ съд.

На второ място, колеги, съдия Димитрова се отличава с много висока степен на работоспособност и отдаденост към каузите, което обстоятелство е доказано от множеството ѝ участия, включително и в инициативи на Съдийската колегия.

При изслушването и отговорите на зададените въпроси след това пролича и още едно положително качество, а именно съчетанието между диалогичност и умение твърдо да отстоява заеманата позиция. И, колеги, също така въпроси, които бяха зададени към нея получиха отговори, от което можем да направим извод за дълбока почтеност на колегата. Това обстоятелство беше отбелязано, подробно анализирано и от госпожа Дишева, която

всъщност има друго разбиране по определени въпроси в случая с общата политика за назначаване на административни ръководители и техни заместници. И тъкмо в този контекст на мен ми се струва, че едно лично мнение, изказано искрено и убедено, и то мнение за законодателни изменения de lege ferenda, които се разрешават всъщност от съвсем други органи, не могат и няма как да бъдат използвани като основание за ... (неясен израз) на кандидатурата на съдия Гебрева. Това е, колеги.

Ако искате, да пристъпим към гласуване. Гласуваме кандидатурата на полк. Мадлен Георгиева Димитрова-Гебрева - изпълняваща функциите „административен ръководител - председател" на Военен съд-София или на Софийския военен съд.

Който е "за" кандидатурата на съдия Димитрова, моля да отрази вота си - 4 гласа „за", „против" - 5 гласа.

Гласуваме кандидатурата на полк. Христо Ценов Христов - военен следовател във Военно-окръжна прокуратура - София.

Гласуваме, колеги. Който е „за" кандидатурата на полк. Христов, моля да отрази вота си - няма гласове „за".

Който е „против" - 9 гласа „против".

Нямаме избран административен ръководител на Военен съд-София.

1. ОТНОСНО: Избор на административен ръководител - председател на Военен съд-София

Кандидати:

- полк. Мадлен Георгиева Димитрова-Гебрева - изпълняваща функциите „административен ръководител - председател" на Военен съд-София, с ранг „съдия във ВКС и ВАС".
(Атестирана с решение на Съдийската колегия на Висшия

съдебен съвет по Протокол № 5/20.02.2024 г. е определена комплексна оценка от атестацията „Много добра“)

- полк. Христо Ценов Христов - военен следовател във Военно-окръжна прокуратура - София, с ранг „следовател в НСлС“. *(Атестиран с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 2/27.01.2021 г. е определена комплексна оценка от атестацията „Много добра“)*

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

1.1. След проведеното явно гласуване с вдигане на ръка и при обявения резултат:

За полк. Мадлен Георгиева Димитрова-Гебрева - 4 гласа „за“; 5 гласа „против“

За полк. Христо Ценов Христов - 0 гласа „за“, 9 гласа „против“

НЕ НАЗНАЧАВА административен ръководител - председател на Военен съд-София.

(Мотивите се съдържат в пълния стенографски протокол и в приложените към него материали)

1.2. Решението може да се обжалва пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 7-дневен срок от обявяването му.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Може ли да поканите кандидатите в залата?

(Мадлен Димитрова-Гебрева и Христо Христов влизат в залата.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги! Госпожо Димитрова, господин Христов, предполагам проследихте резултата от гласуването. Няма избран председател на Софийския военен съд към настоящия момент.

Гласуването го проследихте, нали? Да. Това е решението на Съдийската колегия.

(Мадлен Димитрова-Гебрева и Христо Христов излизат от залата.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По молба на колеги - 5 минути почивка.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Имаме кворум.

Продължаваме с т. 2 - Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“.

Нали мониторите са включени? Тези точки са явни.

Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

От името на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“ към Съдийската колегия докладвам нейното предложение - да приемем за сведение информацията, която се предоставя.

Става въпрос за акт от извършена комплексна планова проверка по наказателни дела в Софийски районен съд, която е

възложена със заповед на главния инспектор на ИВСС от 16 февруари 2023 г., продължена със заповед от 17 май 2023 г.

Комисията е взела решение на свое заседание от 1 юли т.г. за предоставяне на информация от изпълнение на препоръките, дадени във въпросния акт на Съдийската колегия както на акта, така и на информацията, която се предоставя за изпълнение на препоръките. На Вашето внимание са актовете, които са ни изпратени от административния ръководител на Софийски районен съд чрез Инспектората към Висшия съдебен съвет, понеже такава е регламентираната процедура за предоставяне на информация към Закона за съдебната власт. Според предоставените данни всичките препоръки, които между другото са многобройни, Вие ги виждате, следва да се приемат за изпълнени поне от формална страна. Казвам „поне от формална“, доколкото част от препоръките касаят предприемането на съответни мерки, включително запознаване на съдии и съдебни служители с резултатите от проверката и с дадените препоръки.

В този смисъл тези препоръки са изпълнени, така че оттук насетне административният ръководител на съда, Инспектората и, разбира се ние, като кадрови орган, имаме задължението да следим изпълнението на дадените препоръки, които касаят работата в наказателното отделение в Софийски градски съд.

Колеги, поради това, че напредна времето с разглеждането едва на първа точка, поради големия брой на дадените препоръки, те са дадени в 34 пункта, изписани са в краткия доклад от комисията, съответно подобна по съдържание и количество е информацията, която ни е изпратена за изпълнение на тези препоръки. Аз няма да ги чета подробно, но съм готова да

отговарям на въпроси и да дам допълнителни пояснения, ако имате такива.

Последно, не внасяме всички актове от извършени проверки на съдилища за сведение на членовете на Съдийската колегия, както и по същия начин и информацията за изпълнение на дадените препоръки. Както и друг път съм обръщала внимание на това обстоятелство, поради значимостта на Софийски районен съд, като най-многобройния съд в страната и като съдът, който гледа най-голямо количество дела в страната считаме, че констатираните недостатъци в неговата работа, съответно дадените препоръки и отчитането на тяхното изпълнение следва да бъдат доведени до знанието на всички членове на Съдийската колегия, затова и го внасяме на заседание, иначе предложението е да приемем за сведение информацията относно изпълнението на препоръките, дадени в акта.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Изказвания? Няма.

Гласуваме предложението на комисията. Който е „за“ проекта за решение - 9 гласа „за“, приема се.

(след проведено гласуване с вдигане на ръка)

2. ОТНОСНО: Проект на решение по информация от ИВСС относно изпълнени препоръки, дадени в Акт за извършена планова проверка по наказателни дела в Софийски районен съд, възложена със Заповед № ПП-23-8/16.02.2023 г. и Заповед № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС, заведена с вх. № ВСС-5126/23.07.2024 г., ведно с акта от извършената проверка в СРС, НО заедно с решенията на главния инспектор на ИВСС по подадените възражения срещу констатациите от проверката, за сведение на членовете на СК на ВСС

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**Р Е Ш И:**

Приема за сведение информация от ИВСС относно изпълнени препоръки, дадени в акт от извършена комплексна планова проверка по наказателни дела в Софийски районен съд, възложена със Заповед № ПП-23-8/16.02.2023 г. и Заповед № ПП-23-8/17.05.2023 г. на главния инспектор на ИВСС, ведно с акта от извършената проверка в СРС, НО, заедно с решенията на главния инспектор на ИВСС по подадените възражения срещу констатациите от проверката.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Точка 3.

АТАНАСКА ДИШЕВА: По т. 3 от дневния ред докладвам предложението на комисията за приемане за сведение на доклад, изготвен от експертите към Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“ във връзка с решение по т. 2.2 от Протокол № 31 от заседание на Съдийската колегия, проведено на 23 юли т.г.

Докладът е приет на заседание на комисията на 16 септември и по решение на самата Съдийска колегия, което вече цитирах, той се внася на заседание на Съдийската колегия. Крайният срок, който беше определен е 30 септември. Експертите са се справили, по мое виждане, твърде успешно и преди тази дата.

Предметът, който беше поставен на въпросния доклад с решението на Съдийската колегия, е да бъде изготвен доклад въз основа на констатациите и изводите, направени в актовете от проверки, всички видове - комплексни, тематични, по сигнал и т.н., извършени от Инспектората към Висшия съдебен съвет в съдилищата за 3-годишен период от време по няколко критерия.

Първият е за случаите, в които са констатирани просрочия при изготвянето на съдебни актове или неизвършване на дължими процесуални действия в срок.

Вторият критерий е относно случаите, в които са внесени предложения от Инспектората за образуване на дисциплинарни производства срещу съдии, съответно за случаите, в които не направени такива.

И третият е за случаите, когато са направени препоръки към административния ръководител за инициране на дисциплинарно производство или предприемане на дисциплиниращи мерки.

В този смисъл е изготвен докладът. Той даже обхваща по-голям период от визирания - три години и половина, данните са извлечени от няколко десетки актове за проверки от Инспектората. Те са на Вашето внимание.

За съжаление госпожа Марчева не присъства на днешното заседание. Този доклад беше инициран, аз предложих конкретното му оформяне по този начин, но беше във връзка с искане на госпожа Марчева. Ако тя има въпроси или искания за някакво допълване или уточнение, би могла да го направи и допълнително.

Колеги, няма да Ви чета съдържанието на доклада. Той е доста подробен. Смея да твърдя, че съдържанието му съответства на констатациите и на препоръките, дадени в съответните актове, така както са цитирани. Моля да го приемем и да го предоставим на вниманието на членовете за последващо използване при нашата, да речем, кадрова и дисциплинарна политика, както и друг вид дейности, които имаме в нашите правомощия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Колеги, изказвания? Няма.

Гласуваме предложения проект за решение. Гласуваме предложението за приемане на доклада, изготвен по съответното решение на Съдийската колегия.

Гласуваме - 9 гласа „за“, приема се.

(след проведено гласуване с вдигане на ръка)

3. ОТНОСНО: Проект на решение по доклад, изготвен във връзка с решение по т. 2.2, Протокол № 31 от заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 23.07.2024 г., с рег. индекс № ВСС-14375/23/31.07.2024 г. по описа на ВСС

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

ПРИЕМА доклада, изготвен във връзка с решение по т. 2.2, Протокол № 31 от заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 23.07.2024 г., с рег. индекс № ВСС-14375/23/31.07.2024 г. по описа на ВСС.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 4, заповядайте.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

По т. 4 от дневния ред докладвам предложението на Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“ в съответствие с нейно решение от 16 септември т.г., да приемем данните за установени от Инспектората към Висшия съдебен съвет нарушения на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по Глава трета „а“ от Закона за съдебната власт за периода 01.10.2023 г. - 31.03.2024 г.

На следващо място, да приемем отчетите на министъра на правосъдието относно постъпили заявления и изплатени

обезщетения по Глава трета „а“ от Закона за съдебната власт за същия период.

Да приемем анализа на констатираните от Инспектората към Висшия съдебен съвет причини на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл. 60м от Закона за съдебната власт за посочения период.

Да дадем препоръки на административните ръководители на съдилищата съобразно техните правомощия в съответствие с чл. 80, чл. 86, чл. 106 и чл. 114 от Закона за съдебната власт, съответно да контролират стриктното и пълно прилагане на процесуалните способности за своевременното разглеждане и приключване на делото в разумен срок във връзка с осъществяване на конкретни техни правомощия, спазване на сроковете за насрочване на делото, използването на процесуални способности за връчване на призовки, съобщения и книжа по съответния процесуален закон, назначаване на резервен защитник и резервен член на съдебния състав, определяне на резервни дати, своевременно изготвяне на съдебните актове и мотиви към присъдите.

Също така да препоръчаме на съдиите да прилагат предвидените в съответния процесуален закон дисциплинарни мерки по отношение на страни по дела, вещи лица, свидетели и други участници в процеса, да упражняват правото си на самоотвод своевременно.

Напомняме на административните ръководители на съдилищата съобразно техните правомощия по посочените текстове от Закона за съдебната власт, съответно за съответното ниво на органа на съдебна власт да извършват проверки по дела, образувани преди 2022 г., и при наличие на недовършени такива да предприемат организационни мерки за тяхното приключване.

На следващо място обръщаме внимание на административните ръководители, че следва да изпращат информация и отчети до Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет за предприети действия в изпълнение на посочените мерки.

Колеги, както Ви е добре известно, приемането на тези решения е рутинна дейност, която ние сме задължени по закон да извършваме на всеки шест месеца. В конкретния случай периодът, за който приемаме данните, отчетите и анализа е от 1 октомври 2023 г. до 31 март 2024 г.

Сравнително късното приемане, първо, на данните от ИВСС и на отчета на министъра на правосъдието за втория от посочените периоди, а именно от 1 януари 2024 г. до 31 март 2024 г. се дължи на административна грешка в администрацията на Висшия съдебен съвет, поради това, че изпратените от Инспектората и от министъра на правосъдието съответно данни за установени нарушения от Инспектората и отчети за постъпили заявления и изплатени обезщетения са администрирани неправилно и се е наложило експертът към комисията буквално да издирва тези документи, поради това, че те не са получени по досегашния ред в комисията. Това само за Ваше сведение.

Както е посочено и в мотивите към предложенията за тези решения в краткия доклад на комисията, през посочения период не са констатирани нови видове нарушения, нито причини за допускането им, поради което препоръките, които предлагаме да бъдат възприети и дадени от Съдийската колегия както към административните ръководители на съдилищата, така и на съдиите, не се различават от тези, които са били давани в предходни отчетни периоди, поради ние ги преповтаряме, обръщаме внимание те да бъдат изпълнявани.

Напомнянето на административните ръководители да следят за така наречените „стари дела“, образувани преди съответна дата, предлагаме корекция относно годината, от която считаме, че делата следва да бъдат проверявани. Досегашната дата беше 2019 г. Не сме предлагали промени през един значителен период от време поради това, че на практика повече от две от тези години бяха т. нар. „ковидни години“, когато в съдилищата се прилагаха определени противоепидемични мерки. От друга страна, ние, имам предвид Съдийската колегия, обявихме публично, че относно сроковете, особено за насрочване и за разглеждане на делата ще преценяваме именно във връзка с КОВИД-пандемията и с предприетите противоепидемични мерки, така че днес предлагаме този срок да бъде коригиран, но това не е корекция, а е актуализация, на 2022 г., тоест на практика преди повече от четири години.

Колеги, последният диспозитив от нашето предложение е за публикуването на материалите по тези решения на интернет страницата на Висшия съдебен съвет, след като и, ако, разбира се, бъдат приети от Съдийската колегия. Това също е рутинно решение, което ние сме взимали във всички случаи, когато приемаме подобни решения.

Ако имате допълнителни въпроси, нужда от разяснения, съм готова да ги дам. Анализът е подробен, той също е на Вашето внимание и по способите, които сме го правили през предходните периоди е изготвен и към настоящия момент. А данните за установените от ИВСС нарушения са изведени от информацията, която ни е предоставена от Инспектората по всяко едно конкретно заявление и случай. Същото се отнася и за информацията, която ни се изпраща от министъра на правосъдието относно постъпили

заявления и изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ от Закона за съдебната власт.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Дишева за доклада.

Колеги, въпроси към госпожа Дишева? Становище желае ли някой да изрази? Не.

Гласуваме предложения проект за решение в девет отделни диспозитива и съответно...

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Може ли да взема думата?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Момент!

Съответно по т. 4 - четири отделни диспозитива, по т. 5 - два.

Госпожо Керелска, заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз искам да попитам във връзка с предложението по т. 7 от решението, която звучи така: обръща внимание на административните ръководители на съдилищата, че следва да изпращат информация и отчети до Съдийската колегия на ВСС за предприети действия в изпълнение на тези мерки.

Към кои мерки тук реновира това решение? Не следва ли тази информация да бъде изпращана по някакъв по-организиран начин, а не просто да им укажем да ни изпращат информация? Къде да изпращат тази информация? В какъв срок да изпращат тази информация? Съдът ли трябва да изпраща тази информация, когато преценят ли административните ръководители да я изпращат? Това ми е въпросът.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, както казах, това решение също е рутинно. Ние сме го вземали всеки път, когато подобни отчети и анализ са внасяни на заседание на Съдийската колегия. Преди това те се внасяха, както вероятно помните, на Пленума,

защото такъв беше текстът от Закона за съдебната власт преди разделението на Съвета на колегии.

Имате предвид изпращане на информация и отчети за препоръките, които са дадени в предходните точки и които, както казах, на практика са аналогични за последните няколко години, доколкото причините, аз съжалявам, че трябва да се повторя, причините за допуснатите нарушения както и самите видове нарушения, са идентични за всичките тези периоди - причини за бавно правосъдие.

Те са групирани в няколко категории и са подробно посочени, между другото, в анализа и във връзка с тези причини за допуснати нарушения, забави, са и дадените препоръки, изведени към административните ръководители, съобразно техните правомощия и към самите съдии. Искането е административните ръководители да дават информация за предприетите действия в изпълнение на мерките, касаещи препоръките, които са дадени към тях. Мерките ги взима Съдийската колегия, дава препоръки на административните ръководители и чакаме обратна информация от тях.

Решението за изпращане на подобна информация е взето от Висшия съдебен съвет още преди началото на нашия мандат. Поради това, че това решение не се изпълнява от всички административни ръководители, ние сме имали обсъждане в Комисия „Дисциплинарна дейност“ дали да продължим да искаме подобна информация и сме стигали всеки път до извода, че е необходимо да искаме такава информация, защото липсата на отчетност всъщност лишава даването на някакви указания от възможността те да бъдат проверени и съответно проконтролирани.

Продължавам с отговора на въпроса на госпожа Керелска - това искане се отнася до всички административни

ръководители и следва съгласно посоченото от мен решение да се дава на всеки шест месеца.

На последното заседание на Комисия „Дисциплинарна дейност“, това от 16 септември, на което разгледахме и тези решения, бяха приети изпратените отчети и информация от административните ръководители за предходен 6-месечен период, но понеже нямаме практика да внасяме тази информация в заседание на Съдийската колегия, това не се е правело никога, доколкото ми е известно, в смисъл, включително и преди нашия мандат, и поради, бих казала, нежеланието на част от членовете на Съдийската колегия подобни въпроси да бъдат изобщо внасяни, когато се отнася само за сведение на Съдийската колегия, ние не сме и предприели такова внасяне.

Ако обаче считате, че има полезен смисъл във внасянето на тази информация и отчетите на заседание на Съдийската колегия, имаме готовност в комисията буквално на следващото заседание да го направим.

Дали дадох отговор на всички въпроси?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: И в тази връзка искам да попитам: всички съдилища ли изпращат информация? Какви са Вашите констатации? И ако не изпращат всички съдилища такава информация за предприети мерки, какво пък прави Дисциплинарна комисия в тази посока? Защото задължението е за всички административни ръководители.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз казах - не всички административни ръководители изпращат такава информация. Ние го констатираме в нашите доклади по съответната точка, обръщаме с решение на комисията внимание на административните ръководители да изпращат тази информация, посочваме кои са

съдилищата, чиито административни ръководители дават информация и кои не дават.

Комисия „Дисциплинарна дейност“ няма правомощия извън това. Взимаме тези решения, обръщаме това внимание и изискваме за следващия период подобна информация. Административните ръководители практически на едни и същи съдилища продължават да не я изпращат, така че това е, което правим.

Повтарям, ако считате, че би било по-полезно, ще внесем, включително тази информация от миналото заседание на Комисия „Дисциплинарна дейност“. Там много подробно е изписано кои са съдилищата, които са изпратили, включително за последния период, но те са едни и същи. Най-общо софийските съдилища не изпращат такава информация. Обикновено, но не само. По-малките съдилища изпращат, някои от апелативните, но, за да не говоря голословно и необосновано, дайте ми възможност, ако искате, разбира се, ще внесем тази информация съвсем точно и прецизно на следващото заседание. Ако искате и днес - можем да отложим това за малко по-късно, за да внесем доклада от заседанието на Комисия „Дисциплинарна дейност“ по този въпрос.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз съм изненадана от обстоятелството, че част от административните ръководители не изпълняват свои законови и конкретни административни задължения и ми се струва, че е необходимо все пак тази информация да бъде най-малкото огласена. Очевидно с дейността, която се извършва в рамките на Дисциплинарната комисия - изпращане на писма, това не се променя, затова правя предложение не на днешното заседание, което, така или иначе, се проточи по обективни причини, но в едно от следващите заседания или следващото заседание тази информация в тази посока

специално нека да бъде внесена и да бъде огласена. Може би това по някакъв начин пък ще повлияе на тези административни ръководители, които не изпълняват това задължение.

Това е моето предложение. Моля да го подложите на гласуване.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само едно изречение.

Госпожо Керелска, аз като председател на комисията мога да направя такова предложение за внасяне и без гласуване, но може би нека да се проведе това гласуване, за да избегнем пък евентуални обструкции следващия път защо внасям тази информация.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други въпроси, мнения, желае ли някой да изкаже? Не.

Колеги, тогава Ви предлагам да гласуваме проекта за решение, предложен от Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към Висшия съдебен съвет“, както и отделен диспозитив, съгласно предложението на госпожа Керелска за внасяне в заседание на Съдийската колегия на информация по т. 7 относно изпратените до Съдийската колегия отчети за предприети действия в изпълнение на мерките.

Гласуваме, колеги.

„За“ - 9 гласа, приема се.

(след проведено гласуване с вдигане на ръка)

4. ОТНОСНО: Проект на решение относно Анализ на констатираните от Инспектората към ВСС случаи на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок за периода 01.10.2023 г. - 31.03.2024 г.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

4.1. Приема данните за установени от ИВСС нарушения на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по Глава трета „а“ ЗСВ за периода 01.10.2023 г. - 31.03.2024 г.

4.2. Приема отчетите на министъра на правосъдието относно постъпили заявления и изплатени обезщетения по реда на Глава трета „а“ от ЗСВ за периода 01.10.2023 г. - 31.03.2024 г.

4.3. Приема Анализ на констатираните от Инспектората към ВСС причини на нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл. 60м от Закона за съдебната власт за периода 01.10.2023 г. - 31.03.2024 г.

4.4. Препоръчва на административните ръководители на съдилищата съобразно правомощията им, съответно по чл. 80, чл. 86, чл. 106 и чл. 114 от ЗСВ, да контролират стриктното и пълно прилагане на процесуалните способности за своевременното разглеждане и приключване на делото в разумен срок във връзка със:

4.4.1. Спазване на сроковете за насрочване на делото по чл. 247а НПК; съответните срокове за насрочване делата по ГПК и АПК, включително специалните срокове за разглеждане на някои видове дела - Бързи производства, Заповедни производства, Бързи производства по КТ и др.;

4.4.2. Използването на процесуални способности за връчване на призовки, съобщения и книжа по съответния процесуален закон;

4.4.3. Назначаване на резервен защитник и определяне на резервен член на съдебния състав; определяне на резервни дати;

4.4.4. Своевременно изготвяне на съдебните актове и мотиви към присъдите.

4.5. Препоръчва на съдиите:

4.5.1. Да прилагат предвидените в съответния процесуален закон дисциплиниращи средства по отношение на страни по делото, вещи лица, свидетели и други участници в процеса;

4.5.2. Да упражняват правото си на самоотвод своевременно (непосредствено след образуване на делото или след възникване на основанието).

4.6. Напомня на административните ръководители на съдилищата съобразно правомощията си, съответно по чл. 80, чл. 86, чл. 114 и чл. 122 от ЗСВ, да извършат проверка по делата, образувани **преди 2022 г.**, и при наличие на недовършени такива да предприемат организационни мерки за тяхното приключване, задължение от Протокол № 44/21.12.2017 г., т. 6.4.

4.7. Обръща внимание на административните ръководители на съдилищата, че следва да изпращат информация и отчети до Съдийската колегия на ВСС за предприети действия в изпълнение на тези мерки.

4.8. Материалите по т. 4.1, т. 4.2 и т. 4.3 **да се публикуват** на интернет страницата на ВСС след приемането им от Съдийската колегия на ВСС.

4.9. Изпратените до Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с ИВСС“ към Съдийската колегия информация и отчети от административните ръководители за предприетите действия в изпълнение на мерките по т. 4.7 да се внесат на следващо заседание на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: По т. 5, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 5, уважаеми колеги, е възражение срещу комплексна оценка на съдия от Софийски районен съд по повод придобиване статут на несменяемост. В конкретния случай колегата Симона Василева Навущанова - съдия в Софийски районен съд, не е доволна от оценката от атестирането ѝ за придобиване на статут на несменяемост. Подала е възражение срещу него, което е предмет на настоящата точка.

С молба от 5 септември т.г. съдията Навущанова ни информира, че не е в състояние да се яви и предлага да разгледаме възражението в нейно отсъствие.

По отношение на статистиката, уважаеми колеги, ситуацията е следната.

Периодът на атестирането е 5-годишен - от 02.07.2018 г. до 02.07.2023 г. През този период в първите две години Навущанова е била младши съдия в Окръжен съд-Кюстендил, а след това - в следващите три години от периода, е съдия в Софийски районен съд. Като цяло, за целия период е разгледала 2363 граждански дела, от които 804 - първоинстанционни, частни - 1427, въззивни - 84, частни въззивни - 47, и едно административно дело.

Делата на Навущанова като цяло от инстанционен контрол са били върнати 132, от тях 89 - потвърдени, което представлява 67,4% от върнатите, отменени - 27, или 20,45% от върнатите, изменени - 11. Наказателни дела не е разглеждала през периода с изключение на 3 въззивни частни дела, когато е била младши съдия в Окръжен съд-Кюстендил.

Уважаеми колеги, от тези 27 дела са отменени 4 решения, а другите 23 - определение по хода на делото. С тази статистика помощната атестационна комисия е оценила работата на съдията Навущанова с оценка „Много добра“ - 98 т., като намаляването на оценката е било по втория общ критерий „Умение

за анализ на правно-релевантните факти". Там са дадени 19 от максималния брой точки - 20, и е намалена оценката по „Администриране на дела и жалби, подготовка на съдебно заседание", като дадената оценка е 9 от възможни 10 точки.

При разглеждане на формуляра в Комисия по атестирането и конкурсите, комисията е направила следните изводи, че е необходимо да бъдат приспаднати 5 бр. от отменените актове, тъй като това се дължи на обективни причини, наличието на противоречива съдебна практика и по този начин комисията счита, че делата, за които са отменени следва да бъдат 22 и процентът по отменените актове от 20,4 става на 16,67%.

Отчитайки причините за отмяна на тези актове, КАК е решила да увеличи оценката на Навуцанова по критерия „Умения за анализ на правно-релевантните факти" на максимални 20 точки, а да намали оценката по критерий „Правни познания и умения за прилагането им".

На следващо място, съобразявайки, че оценката по критерия „Администриране на дела и жалби, подготовка на съдебно заседание" е била намалена с една точка, но това е станало поради забавяне администрирането на две дела, което се е случило в период на съдебна ваканция, Комисия по атестирането и конкурсите е увеличила оценката на Навуцанова по този критерий на максималните 10 т., като е намалила оценката по така наречения „статистически критерий", четвърти специфичен, от 5 на 4 точки, като е за това е взела предвид, че общият брой на отменените актове е 27, което представлява 20,45%, ако Комисия по атестирането и конкурсите не е съобразила тези 5 акта, които е преценила, че следва да не се зачитат и да се представят в общия брой. Така отново оценката от 98 т. с тези критерии е била връчена

на Навуцанова. Срещу това е постъпило възражение и по двата критерия за намаляване на оценките.

По първия Навуцанова казва, че не следва да ѝ бъде намалявана оценката, тъй като се касае за отмяна на само 4 граждански дела, а за другите става въпрос за отменени определения по хода, 4 решения отменени при постановени, при разгледани 2363 дела. Това, казва, е пренебрежимо малко като брак в работата ми, затова считам, че следва да получа по този критерий максимална оценка.

На следващо място по статистическия критерий във възражението си Навуцанова твърди следното, че веднъж комисията казва, че трябва да бъдат приспаднати тези 5 дела, които са отменени поради наличие на противоречива съдебна практика, а след това ги включва в общия брой отменени дела, което завишава приетия критерий за намаляване на една точка, 20% от делата, тоест Навуцанова казва, че според нея би следвало да получи и по двете занижени оценки максималния брой точки - 100. В този смисъл са и въпросните възражения.

Те са разгледани в комисията. Счетено е, че не следва да бъде уважавано това възражение и то е предмет на обсъждане днес, уважаеми колеги, пред Вас.

Моето лично становище, за да не вземам допълнително думата, е, че трябва да бъде уважено това възражение на Симона Навуцанова, поради изложените в него аргументи.

На първо място, действително отмяната на 4 решения за 5-годишен период при разгледани 2363 граждански дела и на мен ми се струва пренебрежимо малък брой дела, които да дадат повод за занижаване на оценката по критерия „Правни познания и умения за прилагането им“ по отношение на този магистрат.

По втория критерий след приспадането, каквото приспадане е преценила, че трябва да направи КАК, по статистика отменените актове са 16,67%, при които случаи, според практиката на комисията, не следва да бъде отнета точка и по този критерий.

Моето предложение е да уважим изцяло възражението на съдията Симона Навущанова от Софийски районен съд. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? (Реплики на изключени микрофони.)

Мисля, че каза да се увеличи, нали така?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Моето предложение е да получи максимален брой от 100 точки съдия Навущанова, като Ви казах с какви аргументи, че, първо, според мен, не следва да бъде намаляване на оценката по правни познания и умения за прилагането им за отменени 4 решения при разгледани 2363 граждански дела за 5-годишен период. Това чисто статистически означава, че тя има отменено едно решение годишно в цялата си дейност, а по другия критерий, както Ви казах, след приспадането на петте дела процентът излиза, че е 16,65... (Прекъсват го.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Ясно е Вашето предложение. Въпросът беше: какво е решението на КАК?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Решението на КАК е за утвърждаване на оценката от 98 точки, дадена от помощната комисия, само че с корекции.

Както Ви казах, КАК е намалила по втория общ критерий и третия специфичен, ПАК там ги увеличава и предлага намаляване по първия и по статистическия, последния, четвърти специфичен критерий. КАК предлага 98 точки. Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Общо 98 точки.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точно така.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря.

Колеги, моля да обърнете внимание на мотивите на Комисия по атестирането и конкурсите, които са изложени към нейното решение от заседание на 8 юли т.г. Както Ви е известно, това възражение беше внесено на 23 юни, ние го отложихме по молба на съдията, заради това решението на КАК е от 8 юли.

Предложението, което КАК прави е да оставим без уважение възражението на съдия Симона Навущанова и да приемем комплексна оценка от атестиране за придобиване статут на несменяемост от 98 точки.

Мотивите са изложени. Материалът е на Вашето внимание. Те са подробни. Аз няма да ги повтарям, но Ви обръщам внимание, че има мотиви и че това е решението на комисията. Аз лично ще подкрепя това предложение.

Ако имате нужда, моля да обърнете внимание на тези мотиви на комисията, иначе мога да ги прочета. Възраженията на съдията са коментирани, обсъдени и е формирано съответно решение по тях. (Реплики на изключени микрофони.)

Госпожа Керелска подсказва, че със седем гласа е взето това решение на комисията, тоест не е имало съществено колебание.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Новански, заповядайте.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря.

Не за първи път се правят предложения за промени в решенията на комисията, така че ето - аз ще подкрепя предложението, което прави самият магистрат. Ако, естествено не събере нужните гласове, ще гласувам за следващото предложение, което е на комисията.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, явно никой не желае официално да вземе становище извън господин Новански, господин Кояджиков и госпожа Дишева.

Пристъпваме към гласуване. Гласуваме в низходящ ред - първо, предложението за уважаване на възражението на съдията Навущанова и определяне на максимален брой точки с цифрово изражение 100.

Гласуваме: „за“ - 5 глас, „против“ - 4 гласа.

Гласуваме предложението за определяне на „Много добра“ оценка по отношение на съдия Навущанова с цифрово изражение 98 точки: 9 гласа „за“.

(решението е отразено в цялост по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка, уважаеми колеги...(Прекъснат)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Не, не, останалите диспозитиви.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, останалите диспозитиви, извинявайте, да. Оставя без уважение възражението; диспозитивът за изслушване отпада; провежда атестиране за придобиване статут на несменяемост; приема комплексна оценка „много добра“ 98 точки; Симона Навущанова придобива статут на несменяемост на основание чл. 207, считано от датата на вземане на решението.

Уважаеми колеги, същите диспозитиви, само с преномерация от 1 до 4.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме, колеги. (брои гласовете)
Девет гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

5. ОТНОСНО: Изслушване на Симона Василева Навуцанова - съдия в Софийския районен съд, във връзка с подадено възражение срещу изготвената комплексна оценка от атестиране за придобиване статут на несменяемост (*отложена с решение по Протокол № 31/23.07.2024 г. на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет*), (**поканена, не се явява за изслушване**)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

5.1. ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражението на Симона Василева Навуцанова - съдия в Софийския районен съд, срещу изготвена комплексна оценка от атестиране за придобиване статут на несменяемост.

5.2. ПРОВЕЖДА атестиране за придобиване статут на несменяемост на Симона Василева Навуцанова - съдия в Софийския районен съд.

5.3. ПРИЕМА комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ - 98 (деветдесет и осем) точки на Симона Василева Навуцанова - съдия в Софийския районен съд.

5.4. Симона Василева Навуцанова - съдия в Софийския районен съд, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Заповядайте, госпожо Дишева.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващата точка...
(Прекъснат)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Колеги, ..., получих думата за процедурно предложение, господин Кояджиков.

Предлагам преди провеждане на обсъждането и гласуване по т. 6 да проведем такова по точки 7 и 13, поради това че се очаква обосновано по т. 6 да има повече обсъждания. Нека да минем останалите точки, а те обикновено минават без дебат, няма да са времеемки, така че нека да напреднем с дневния ред, образно казано.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, колеги, нещо против?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз съм против, разбира се, това предложение. Не виждам никаква причина да прескачаме т. 6, независимо от времеемкостта на точката. Нищо спешно няма в другите точки от 7 до 13. Те са толкова важни и значими за нашата работа, колкото и т. 6, както и точки 14, 15, 16, 17, само 18-та не можах да разбера, но както и да е, аз съм против това предложение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожа Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Кояджиков много странно Ваше становище, защото аз просто преповторих мотиви, които Вие многократно сте излагал при подобно процедурно предложение, нищо повече.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, искате думата ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да, искам думата.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, заповядайте.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Много ще Ви моля като водите това заседание да не допускате такива анализи на моите изказвания, моето гласуване. Аз не си позволявам да правя такова нещо - кое е странно, кое не е странно. И на мен някои неща ми се виждат странни, но не го коментирам.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме процедурното предложение за промяна на реда в разглеждане на точките. Гласуваме. Моля, колеги, гласуваме процедурното предложение. Който е „за“? (брои гласовете) Седем гласа „за“. „Против“? Два гласа „против“.

Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 7, нали така?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, от т. 7 до т. 13.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 7. Предложение да бъде определена Велина Иванова Полежанова - председател на Районен съд-Разлог, за изпълняващ функциите „председател“ на същия орган на съдебна власт, с ранг „ВКС и ВАС“, с месечно възнаграждение по Таблица 1, считано от 10 октомври 2024 г. до встъпване в длъжност на нов административен ръководител. Тук мандатът на Полежанова изтича на 10 октомври и до избора на нов е предложението тя да продължи да изпълнява тази длъжност. Има съгласие от съдия Полежанова.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Становище желае ли някой да изложи? Няма желаещи. Гласуваме предложението. (брои гласовете) Осем гласа „за“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

7. ОТНОСНО: Проект на решение за определяне на изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Разлог, поради изтичащ на 10.10.2024 г. мандат.

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

7. ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 175, ал. 4, изр. 2 от ЗСВ, в изпълнение на решение на Съдийската колегия на Висшия

съдебен съвет по Протокол № 31/23.10.2018 г., т. 15, Велина Иванова Полежанова - административен ръководител - председател на Районен съд - Разлог, за изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Районен съд - Разлог, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от 10.10.2024 г., до встъпване в длъжност на нов административен ръководител.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точки 8, 9 и 10 ще докладвам заедно, касаят придобиване на атестиране.

По т. 8 - провеждане на атестиране за придобиване статут на несменяемост на Иванка Николова Пенчева - съдия в Районен съд-Пазарджик. Приемане на комплексна оценка „много добра" и по третия диспозитив - Иванка Пенчева - съдия в Районен съд-Пазарджик, придобива статут на несменяемост на основание чл. 207, ал. 1 от Закона за съдебната власт, считано от датата на вземане на решението.

По т. 9 - провеждане на същото правно основание на периодично атестиране на Елена Донкова - съдия в Софийски районен съд. Приемане на комплексна оценка „много добра" на този магистрат.

По т. 10 - провеждане на същото основание на периодично атестиране на Радослава Николаева Качерилска - съдия в Софийски районен съд, и приемане на комплексна оценка „много добра" на този магистрат.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Няма желаещи за изказване. Гласуваме анблок трите точки. Който е „за“. (брои гласовете) Осем гласа „за“. „Против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок от т. 8 до т. 10 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

8.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 от ЗСВ, атестиране ЗА **ПРИДОБИВАНЕ СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ** на Иванка Николова Пенчева - съдия в Районен съд - Пазарджик.

8.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка „МНОГО ДОБРА“ на Иванка Николова Пенчева - съдия в Районен съд - Пазарджик.

8.3. Иванка Николова Пенчева - съдия в Районен съд - Пазарджик, **ПРИДОБИВА СТАТУТ НА НЕСМЕНЯЕМОСТ**, на основание чл. 207, ал. 1 от ЗСВ, считано от датата на вземане на решението.

9.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Елена Любомирова Донкова - съдия в Софийския районен съд.

9.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „**МНОГО ДОБРА**“ на Елена Любомирова Донкова - съдия в Софийския районен съд.

10.1. ПРОВЕЖДА, на основание чл. 196, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, периодично атестиране на Радослава Николаева Качерилска - съдия в Софийския районен съд.

10.2. ПРИЕМА, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „**МНОГО ДОБРА**“ на Радослава Николаева Качерилска - съдия в Софийския районен съд.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Следващите точки 11, 12 и 13 ще ги докладвам отново заедно.

Точка 11 е предложение за повишаване, на основание чл. 234 от ЗСВ на Галя Горанова Вълкова - съдия в Софийски районен съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно възраждане по Таблица 1, считано от датата на вземане на решението.

Точка 12 е предложение за повишаване на същото правно основание на Темислав Маринов Димитров - съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с месечно възнаграждение по Таблица 1, считано от датата на вземане на решението.

И т.13 е предложение за повишаване на същото правно основание на Елена Светлинова Шипковенска - съдия в Софийски градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“ и месечно възнаграждение по Таблица 1.

Уважаеми колеги, тук според комисията са налице всички предпоставки за повишаването на тези трима магистрати. Имат необходимия стаж, изискуем по закона по чл. 164, нямат дисциплинарни наказания и образувани дисциплинарни производства. За тях са положителни становищата на комисиите по професионална етика. От предходното повишаване са изминали повече от 3 г. Единственото, което е различно, е, че са прослужили по-малко от 3 г. на същата и приравнена длъжност, но в този смисъл вече има произнасяне по делото на, мисля, съдията Чехларов и, спазвайки практиката на Върховния административен

съд Комисията по атестирането и конкурсите предлага да повишим тези трима магистрати.

Благодаря.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря.

Изказвания? Няма. Гласуваме проектите по точките, както бяха докладвани. Който е „за“? (брои гласовете) Девет гласа „за“. „Против“ няма.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка - анблок от т. 11 до т. 13 включително)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

11. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Галя Горанова Вълкова - съдия в Софийския градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

12. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Темислав Малинов Димитров - съдия в Софийския градски съд, с ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

13. ПОВИШАВА, на основание чл. 234 от ЗСВ, Елена Светлинова Шипковенска - съдия в Софийския градски съд, с

ранг „съдия в АС“, на място в по-горен ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, считано от датата на вземане на решението.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Връщаме се на т. 6.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Точка 6 е мотивирано предложение на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ, за повишаване в длъжност на класираните кандидати за заемане на 18 длъжности „съдия“ в апелативните съдилища - търговско отделение, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/26.07.2022 г., (обн. в ДВ бр. 61/02.08.2022 г.)

Уважаеми колеги, конкурсът е обявен за заемане с повишаване на 18 длъжности „съдия“ в апелативните съдилища: София - 9 длъжности; Пловдив - 4 длъжности; Бургас - 2 длъжности и Варна - 3 длъжности. След обнародване на решението в „Държавен вестник“ заявления за участие в конкурса подават 202 кандидати, един от които в хода на конкурса е депозирал отказ и по отношение на него този конкурс е прекратен.

Поименната комисия е била избрана с редовни членове: Васил Христатиев - съдия във ВКС, Анжелина Христова-Борисова - съдия във ВКС, Бонка Йонкова - съдия във ВКС, Емилия Василева - съдия във ВКС и председател на 2-ро търговско отделение, която е избрана впоследствие и за председател на комисията, и доц.д-р Венцислав Людмилов Петров - хабилитиран учен във Великотърновския университет. За резервни членове са избрани Елеонора Чаначева - съдия във ВКС, Боян Кирилов Балевски -

съдия във ВКС и доц. д-р Антон Кирилов Грозданов - хабилитиран учен във ВСУ "Черноризец Храбър".

Съгласно изискването на чл. 192, ал. 1 от ЗСВ, конкурсната комисия извършва класиране на кандидатите според общата им оценка, формирана въз основа на резултатите от трите цифрови компонента, получени след извършената преценка по реда на чл. 40а от Наредба № 1/09.02.2017 г. Всички кандидати с много добра оценка по атестациите са получили по критерия отлична оценка „б“ за всеки кандидат.

Оценката по втория компонент, която касае данните, съдържащи се в кадровото досие на всеки кандидат, също е изготвена.

По третия компонент са проверени по 6 дела по отношение на всеки кандидат, от които 3 дела, избрани от комисията въз основа на посочените данни в справките към заявленията за участие в конкурса, както и 3 дела, избрани от съответния кандидат, каквито са изискванията по съответния ред, за съставяне на протоколи, съставляващи част от конкурсната документация.

Конкурсната комисия е оценила работата на всеки кандидат по проверените дела, съгласно общите и специфичните показатели за съдии, като съобразява придобитите умения, правни знания и професионална квалификация на кандидатите. В мотивираното становище към протокола за класиране на конкурсната комисия са изложени съображения за преценката на професионалните качества на кандидатите и критериите - умения за анализ на правнорелевантни факти и доказателства; способност за боравене с нормативни актове, за извличане от тях на необходимата информация, за вземане на решения и за аргументиране; умение за оптимална организация на работата,

способност за своевременно, аргументирано и адекватно планиране на съдебните заседания; подготовка на съдебно заседание; умения за водене на заседанията и съставяне на протокол по отношение на тези, които са председатели на състави, както и съдържанието на мотивите на съдебните решения/определения.

Според мотивираното предложение на комисията за всеки един от кандидатите критериите са приложени по един и същи начин, с посочване кои факти са отчетени и съобразени, въз основа на които са изложени констатации, забележки или пропуски, когато такива са установени, както и изводи относно правните познания и професионалните им качества.

След обявяване на класирането във Висшия съдебен съвет са постъпили възражения от 5-ма участници в конкурса.

В общи линии тези възражения са в две насоки. Първата излага доводи за нарушение на процедурата, свързана с избор на хабилитирания преподавател с твърдения за липса на съответствие на специализацията му със съответната материя, каквито са изискванията на закона и наредбата, а именно специализация по търговско право.

Доц. д-р Венцислав Петров, който е хабилитиран учен в конкурсната комисия е посочен в списъка на хабилитираните преподаватели от Юридическия факултет на Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“ с област на преподаване: гражданско право, семейно и наследствено право, вещно, както и облигационно право, и с решение на колегията по Протокол №41 е включен в одобрения поименен списък на хабилитираните учени по търговско право, от който чрез жребий е определен за редовен член на конкурсната комисия.

Видно от публичната информация в интернет Венцислав Петров фигурира в Регистъра на академичния състав и защитените

дисертационни трудове от Великотърновския университет, и е вписан в състава на Катедра по „Частноправни науки“. Притежава академична длъжност „доцент“ и заемана академична длъжност „главен асистент - направление 3.6. Право“, научна степен „доктор“, професионално направление „3.6. Право“. В Юридическия факултет на Софийския университет доц. д-р Петров е в състава на преподавателите в Катедра по гражданскоправни науки.

С оглед необходимостта от изясняване на поставения във възраженията въпрос за съответствието на хабилицацията на доц. д-р Венцислав Петров с конкурсната материя по обявения конкурс е изисквана допълнителна информация от двата университета относно неговата хабилицация. Видно от получените становища от двете висши учебни заведения, Венцислав Петров е хабилицитиран преподавател по професионално направление 3.6. Право /гражданско и семейно право/. В писмата е отбелязано, че в посоченото направление се включват всички дялове на гражданското право, както и търговско право като преподавателите от това направление имат професионална компетентност да преподават в различни дялове на гражданското и търговското право.

Останалата група възражения, които са депозираны, касаят мотивите при оценяването и са в следните насоки: липса на мотиви и съображения за поставяне на оценка на кадровите дела, абстрактност на изводите и констатациите, липса на конкретика за всеки един кандидат въз основа на кои дела са направените констатации и пропуски, неяснота при избора на дела и при оценяването - извеждане на общи, генерални изводи при неотчитане на специфики при делата.

В конкурсната документация са налице протоколи за избор на дела за всички кандидати. Изискани са и проверени по 6

дела за всеки от кандидатите - три от комисията, избрани въз основа на справките, представени от кандидатите, както и три, представени от самите участници в конкурса.

В мотивираното становище към протокола за класиране на конкурсната комисия изрично са отразени показателите, по които Комисията е формирала преценката си при оценяване на практическите познания на кандидатите в областта на материалното и процесуалното право въз основа на проверените дела, а именно: процесуалните действия по администриране на делото; подготовката за разглеждането му в съдебно заседание, насрочване, разпоредително заседание, изготвеният проект за доклад по чл. 140 ГПК, съответно чл. 374 ГПК; изготвеният доклад от кандидатите по чл. 146 ГПК, съответно чл. 375 ГПК за първоинстанционните дела и в подготвителното заседание по чл. 267 ГПК за въззивните дела от гледна точка на срочност, компетентност, изчерпателност на докладите и даваните указания; постановените съдебни актове в закрито и открито съдебно заседание по доказателствени и други искания на страните; произнасяне по исканията и по съпътстващи производства; предприетите действия за предотвратяване на необосновано отлагане на делото; изпълнението на задълженията за обезпечаване на законосъобразното развитие на гражданския процес.

Тези критерии, пак в протокола на комисията е записано, че са отразени като констатации и изводи, са приложени за всеки от кандидатите и са отразени въз основа на тях констатации и изводи макар и без индивидуализиране на изисканите и проверени дела, въз основа на които са направени констатациите и изводите.

Тук липсата на тази индивидуализация прави невъзможна, според Комисията по атестирането и конкурсите,

възможността да се формира становище по отношение наведените оплаквания за липса на обосноваване на изводите, както и да се извърши преценка относно законосъобразността на оценяването.

Въз основа на цялостната конкурсна документация, която Ви прочетох преди малко, Комисията по атестирането и конкурсите предлага да бъдат повишени всички класирани кандидати за свободните длъжности от приложения конкурс за повишаване. Всички, които са до № 20, които са класирани да заемат длъжностите за повишаване, както следва:

Първо. На основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ да се повиши Албена Янчева Кочовска - съдия в Окръжен съд-Бургас, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Бургас - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

Второ. Да се повиши Владимир Вълков - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд-София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1, считано от датата на встъпване в длъжност.

Да бъде повишена на същото правно основание Христина Захаријева Марева - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Окръжен съд - Сливен, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Бургас - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

4. Да се повиши на същото правно основание Галя Костадинова - съдия в Окръжен съд - Пловдив, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив - търговско отделение, с ранг „съдия във

ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

5. Да се повиши на същото правно основание Мирослава Кацарска-Пантева - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия" в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

6. Да се повиши на същото правно основание Миглена Площакова - заместник на административния ръководител - заместник-председател на Окръжен съд - Пловдив, в длъжност „съдия" в Апелативен съд - Пловдив - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

7. На същото правно основание да се повиши Никола Чомпалов - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия" в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

8. Да бъде повишена на същото правно основание Татяна Костадинова - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия" в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

9. На същото правно основание да бъде повишена Венета Цветкова-Комсалова - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия" в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово

възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

10. Да бъде повишен на същото правно основание Петър Богомилов Теодосиев - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

11. На същото правно основание да бъде повишена Валерия Иванова Братоева-Дамгова - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

12. На същото правно основание да бъде повишена Диляна Господинова - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

13. Да бъде повишен на същото правно основание Тони Кръстев Георгиев - съдия в Окръжен съд - Варна, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Варна - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

14. Да бъде повишена на същото правно основание Мария Георгиева Бойчева - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - София - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово

възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

15. Да бъде повишен на същото правно основание Венцислав Георгиев Петров - съдия в Окръжен съд - Пазарджик, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив - търговско отделение, с ранг „съдия в АС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

По т. 16 Предложението е да не се повишава Елена Тодорова Радева - съдия в Софийски градски съд, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - София - търговско отделение, поради попълване на местата.

17. Да бъде повишена на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ Диана Димитрова Митева - съдия в Окръжен съд - Варна, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Варна - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

По т. 18 - да не бъде повишена Светла Тодорова Станимирова - съдия в Окръжен съд - Монтана, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - София - търговско отделение, поради попълване на местата.

19. Да бъде повишен на правно основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от Закона за съдебната власт Александър Лазаров Стойчев - съдия в Окръжен съд - Пловдив, в длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Пловдив - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

20. Да бъде повишена на същото правно основание Диана Колева Стоянова-Радушева - съдия в Окръжен съд - Варна, в

длъжност „съдия“ в Апелативен съд - Варна - търговско отделение, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблица №1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност.

По т. 21. Комисията предлага поради попълване на местата да бъде прекратено гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за повишаване в длъжност „съдия“ в апелативните съдилища - търговско отделение, както следва: Атанас Маджев, Мария Райкинска, Антония Роглева, Златка Чолева, Петя Алексиева, Тодор Хаджиев, Нели Алексиева, Радостина Данаилова, Светослав Василев, Росица Кюртова, Красимир Маринов, Здравка Рогачева, Иванка Иванова, Виолета Йовчева, Мария Христова, Галина Неделчева, Невин Мехмед, Радост Бошнакова, Елина Карагьозова, Ива Димова, Росица Темелкова, Светлин Михайлов, Рени Ковачка, Величка Борилова, Вяра Камбурова, Николай Метанов, Валентин Бойкинов, Женя Димитрова, Христо Симитчиев, Жаклин Комитова, Красимира Ванчева, Радостина Калиманова, Симеон Захариев, Росица Стоева, Капка Павлова, Росица Станчева, Стефка Михова, Георги Чолаков, Цвета Желязкова, Иванка Каракашева, Асен Воденичаров, Полина Бешкова, Атанас Атанасов, Албена Ботева, Росица Янева, Меденка Недкова, Мария Вранеску, Зорница Георгиева, Лилия Руневска, Стефан Кюркчиев, Любомир Луканов, Пламен Атанасов, Борис Илиев, Петър Сантиров, Райна Стефанова, Емилия Александрова, Цветелина Георгиева, Бисера Иванова, Десислава Щерева, Янко Новаков, Станимира Иванова, Маргарита Георгиева, Невена Чеуз, Райна Мартинова, Ивайло Георгиев, Калина Анастасова, Кристиан Петров, Ваня Иванова, Силвана Гълъбова, Милена Михайлова, Димитър Мирчев, Димитър Ковачев, Ралица Райкова, Миглена Йовкова, Владимир Ковачев, Даяна Топалова, Росина Дончева,

Свилен Жеков, Юлия Бажлекова, Даниела Писарова, Мариана Димитрова, Мая Христова, Кирил Стоянов, Нина Янакиева, Снежана Бакалова, Теодорина Димитрова, Елена Андреева, Дарина Костова, Анета Илинска, Йордан Димов, Цвета Желязкова, Десислава Зисова, Атанас Иванов, Палма Тараланска, Цветелина Хекимова, Михаил Малчев, Гергана Коюмджиева, Елена Маврова, Радостин Петров, Атанас Христов, Васил Василев, Даниела Томова, Георги Иванов, Мила Колева, Анна Щерева, Мариана Христова, Даниела Христова, Петър Боснешки, Розалина Ботева, Жана Маркова, Красимира Донева, Любомир Василев, Стоян Колев, Зорница Езекиева, Красимира Кондова, Светослав Тодоров, Боян Косев, Мария Милушева, Атанаска Маркова, Лора Стефанова, Стоян Мутафчиев, Валентина Тодорова, Весела Гълъбова, Красимира Проданова, Галя Алексиева, Пламен Шумков, Трифон Славков, Асен Цветанов, Ива Коджабашева, Евгения Мечева, Светла Димитрова, Райна Русева, Полина Амбарева, Мария Караджова, Магдалена Маринова, Биляна Славчева, Павлина Паскалева, Мирослава Данева, Васил Петков, Гергана Недева, Даниела Попова, Валентин Борисов, Даниела Павлова, Мариана Маркова, Иво Петров, Габриела Тричкова, Румяна Ненова, Мария Димитрова, София Икономова, Галя Русева, Силвия Николова, Росица Стойчева, Добринка Петрова, Виолета Кожухарова, Асен Радев, Женя Иванова, Дарина Стоянова, Христина Колева, Мариана Досева, Димитринка Купринджийска, Камелия Георгиева, Емилия Колева, Веселин Атанасов, Мая Михайлова, Елена Николова, Искра Трендафилова, Елена Стоилова, Кристиана Кръстева, Георги Добрев, Евелина Карагенова, Ивайло Родопски, Борислав Чернев, Нина Белчева, Венета Иванова, Диана Хаджиева, Станимир Кюлеров, Нела Иванова, Петър Савчев, Деница Цветкова, Христо Николов.

По нататък комисията предлага да се вземе решение, с което се възлага на повишените магистрати да довършат започнатите с тяхно участие наказателни дела, на които е даден ход на съдебното следствие, ако има такива, както и да изготвят съдебните актове по обявените за решаване дела.

Да се обяви, че решенията могат да се обжалват пред тричленен състав на Върховния административен съд, в 7-дневен срок от тяхното обявяване.

Уважаеми колеги, КАК, следвайки досегашната си практика предлага да бъде допуснато, на основание чл. 60, ал. 1 от АПК, предварително изпълнение на решенията по настоящия протокол, с които, на основание чл. 160 и чл. 193, ал. 3 от ЗСВ са повишени класираните кандидати: Албена Кочовска, Владимир Вълков, Христина Марева, Галя Костадинова, Мирослава Пантева, Миглена Площаква, Никола Чомпалов, Татяна Костадинова, Венета Комсалова, Петър Теодосиев, Валерия Дамгова, Диляна Господинова, Тони Георгиев Мария Бойчева, Венцислав Петров, Диана Митева, Александър Стойчев и Диана Радушева.

И на последно място като проект за решение да обявим, че решенията за предварителното изпълнение могат да бъдат обжалвани пред 3-членен състав на Върховния административен съд в 3-дневен срок от тяхното съобщаване.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Изказвания? Няма. Имате ли изказване ли?

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Ако ме питате, да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Първо съдия Чолаков и след това Вие.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, няма как да прескочим темата, която отдавна битува в съдийската общност, а

именно допуснато ли е съществено процесуално нарушение при сформиранието на комисията по начина, по който беше докладвано това от колегата Кояджиков? Ние дължим отговор - как смятаме, имаме ли ние допуснато съществено процесуално нарушение, което после пък влияе оттам нататък и на всички резултати във връзка с проведения конкурс?

Законът е кристално ясен: „Конкурсът се провежда от 5-членна конкурсна комисия, определена според конкурсната материя.“. Второто изречение е: „Членовете на конкурсната комисия включват един хабилитиран учен по правни науки по съответната материя.“. И отговорът, който следва да дадем, колеги - този, който ние сме определили да участва в тази конкурсна комисия, а именно д-р Венцислав Петров, е ли е хабилитиран учен по правна наука от съответната материя? Не спорим, че съответната материя тук е търговско право. Ние сме обявили конкурс за повишаване в длъжност „съдия“ в апелативните съдилища - търговско отделение, което означава, че този преподавател следва да бъде хабилитиран учен по търговско право. Моят отговор тук е, че това категорично не е така. Хабилитиран преподавател е доцент или професор, добил правото за водене на лекции във висшето училище въз основа на научен хабилитационен труд. Видно от публикуваните на официалния сайт на Великотърновския университет автобиография на доц. д-р Венцислав Петров, последният от 1 декември 2020 г. заема академичната длъжност „доцент“ в Юридическия факултет на Софийския университет като провежда ... (Прекъснат)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Момент, момент, съдия Чолаков, седем човека сме, нямаме кворум.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Има ли вече кворум? Пак сме седем. (брои кворума) Седем.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Почивка 5 минути.

(след почивката)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Продължаваме.

Съдия Чолаков, имате думата отново.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да, продължавам, колеги, с моето изказване и становище във връзка с обстоятелството дали сме допуснали съществено процесуално нарушение като сме конституирали тази комисия с участието на д-р Венцислав Петров.

Както казах, видно от публикациите на официалния сайт на Великотърновския университет, публикувана е автобиографията на доц. д-р Венцислав Петров, последният от 1 декември 2020 г. заема академичната длъжност „доцент“ в Юридическия факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, като провежда лекционен курс по семейно и наследствено право и води упражнения по гражданско право обща част, по облигационно право, семейно и наследствено право. От 1 април 2021 г. доц. д-р Венцислав Петров заема академична длъжност „доцент“ във Великотърновския университет „Св.св. Кирил и Методий“ като води лекционен курс по семейно и наследствено право, и води упражнения по вещно право. Конкурсът за доцент по направление „3.6. Право“, на който доц. Венцислав Петров се е явил, е обявен в „Държавен вестник“ бр. 57/26.06.2020 г. Хабилитационният труд, с който доц. Венцислав Петров участва и е класиран в конкурса, е „Наследяване на задължения и отговорностите за завети“. В същия брой на „Държавен вестник“ е обявен и конкурс по направление „търговско право“, на което доц. д-р Венцислав Петров не се явява.

С оглед на тези обстоятелства за мен се налага извод, че доц. д-р Венцислав Петров е хабилитиран преподавател доцент в материята на гражданското право предвид обстоятелството, че

хабилитационният му труд е в тази област и съответно има право и води лекционни курсове единствено в областта на гражданското право. За мен е странно как точно сме го определили за член на тази комисия като, видно от списъка, който ни е изпратен към онзи момент, което се е случило през 2022 г., януари 2022 г. за хабилитирани преподаватели от Великотърновския университет колегата е посочен само и единствено като преподавател по гражданско, семейно, облигационно и вещно право. Не знам как той е попаднал в списъка на хабилитирани преподаватели по търговско право и ние сме го определили на база на това.

Аз определено считам, че в случая ние като Съдийска колегия сме допуснали съществено процесуално нарушение при конституиране на конкурсната комисия, което като последица води и до незаконосъобразност на постановените след това решения.

На самостоятелно основание аз виждам и един сериозен проблем в работата на тази конкурсна комисия. Както беше докладвано от господин Кояджиков, оценяването на кандидатите се извършва по три самостоятелни критерия. Първият - резултати от последното атестиране на кандидатите и проверките от погорестоящите органи на съдебната власт и Инспектората към Висшия съдебен съвет - чл. 40а, ал. 1, т. 1 от Наредбата, която възпроизвежда всъщност и законът.

В мотивираното становище на конкурсната комисия по отношение на този критерий колегите са записали следното: Комисията констатира, че всички кандидати са с максимална обща оценка от атестациите „много добра" и отговарят за изискванията за заемане на длъжността, поради което постави на посочения критерий оценка „отличен" на всеки един от кандидатите. Това е нещо рутинно, прави се от всички комисии, тъй като съобразно и

практиката на съда точковата система няма отношение към определяне на оценката по този критерий.

Стигаме обаче, колеги, до втория критерий. Вторият критерий е самостоятелен и за него се дължи самостоятелна оценка. Пак в това становище, чета началната част на мотивираното становище, втора страница горе: „Преценката по чл. 40а, ал. 1, т. 2 от Наредбата за конкурсите на магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт се основава на данните, съдържащи се в кадровото досие на всеки кандидат.“. Оттук нататък конкурсната комисия няма нито едно изречение по какъв начин е определила на всички оценки „6.00“ като няма никакъв мотив на база на какво са определени тези оценки. Кадровото досие на магистратите съдържа изключително важна информация и не е самостоятелно то е определено като самостоятелен критерий при оценяването. Няма мотиви в нито една оценка на нито един кандидат, проверих всички оценявания, по отношение на този критерий защо колегите получават „6.00“. В това кадрово досие, колеги, се съдържат, освен обстоятелства дали има наложени наказания „забележка“ и „обръщане на внимание“. Там се съдържат и всички обучения, които магистратите са провеждали, семинари, което има значение и при оценяването на тези магистрати в тази материя. Ако съответният магистрат няма нито един семинар по търговско право категорично това следва да се отчете при определяне на неговата оценка. Както и колеги, които са участвали активно в такива семинари. Затова аз считам, че при липса на мотиви по какъв начин са определени тези отлични резултати по този втори критерий, ние не може да преценим доколко комисията е действала законосъобразно при това оценяване.

По отношение на третия критерий не влизам в подробности. Това са изцяло експертна оценка на конкурсната комисия и там има изложени мотиви, които съответно са обосновали конкурсната комисия при взимането на определената оценка.

Пак казвам, че тук въпросът е принципен и аз ще моля колегите за дебат най-вече по отношение на участието на хабилитирания преподавател - защо считаме, че той има право да участва при изричната разпоредба, която е императивна в закона? Всички останали аргументи, че търговското е част от гражданското, че той можел да преподава и търговско, са въпроси по целесъобразност, а не по законосъобразност при положение, че изрично законът е предвидил кой трябва да участва в тази комисия.

Затова, колеги, моето предложение, във връзка с тази процедура, е процедурно и аз ще моля да бъде подложено преди гласуването по същество, като моето предложение за диспозитив е - Не провежда гласуване по предложеното от КАК мотивирано предложение на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ за повишаване в ранг на класираните кандидати за заемане на 18 длъжности „съдия“ в апелативните съдилища - търговско отделение, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет с Протокол № 31/26.07.2022 г. поради допуснати съществени процесуални нарушения. Връща процедурата от ниво избор на нова конкурсна комисия.

Благодаря Ви.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Въпрос? Заповядайте за въпрос, колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Взимам думата, за да задам един въпрос на господин Чолаков, за да евентуално взема становище след това. Дали второто от твърдяните от Вас проблеми, как го

квалифицирате, за да преценим изказванията си и процедирането, като какво квалифицирате това, което изложихте?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ще Ви кажа, колега Дишева. Конкурсната комисия освен цифрово изражение подготвя и едно мотивирано становище, където обосновава формирането на всяка една оценка за всеки един кандидат. Становището, което е на нашето внимание, мотивираното становище съдържа уводна част, в която комисията подробно е разяснила начина, по който ще оценява кандидатите.

По отношение на втория критерий няма никакви мотиви по какъв начин оценява кандидатите. Не само тук, няма мотиви и при всеки един кандидат поотделно.

По отношение на първия критерий има мотиви, те са ги изложили и в самото начало, че на всеки ще поставят оценка „отличен“ по този критерий. За втория критерий няма нито мотиви, нито съображения, нито как са формирани тези оценки „отличен 6.00“, поради което за мен е неясен начинът, по който са оценени тези колеги. Вие знаете, че следва да има единство между мотиви и оценяване, за да можем да преценим дейността на комисията без да навлизаме в нейната експертна част, но тук няма нито едно изречение по отношение на втория критерий.

И пак заявявам, че това изявление го правя заради този съществен процесуален проблем без по никакъв начин да коментирам качествата на класираните колеги. Това не е моя работа, съответно, конкурсната комисия си е изготвила становище по техните професионални качества, но по отношение на втория критерий, колеги, ние нямаме мотиви защо имат „6.00“ всички кандидати. Няма мотиви.

Благодаря.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Господин Чолаков, аз Ви попитах за правата квалификация ненапразно и Вие вероятно го разбирате. Може ли да дадете правна квалификация на твърдяната от Вас липса на мотиви по втория от критериите, за да аргументирам своето становище?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да. Допуснато съществено нарушение във връзка с извършеното оценяване. Ние не можем да преценим как са оценени.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Съществено нарушение какво? На кой закон? Важно е за становището и за начина на гласуване.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Аз си изразих становището. За мен това е съществено процесуално нарушение в цялата...(не довършва) Конкурсната процедура има много етапи.

АТАНАСКА ДИШЕВА: „Процедурно“ ли казахте?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Съществено процесуално нарушение в работата на нашия помощен орган - конкурсната комисия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков, имате думата.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Не, не, отказвам се от изказване, извинявайте.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Първо, колеги, аз бих искала да взема отношение по въпроса за участието на хабилитираното лице в този конкурс. Предпоставките, които определят компетентността на лице от академичния състав за участие в конкурсната комисия за повишаване на магистрати, са действително изчерпателно регламентирани като са следните. Първо, това лице трябва да е хабилитиран учен. Второ, по правни науки. Трето, по съответната конкурсна материя. И на четвърто място, с академична длъжност „доцент“ или „професор“. Минималните изисквания за научна и преподавателска дейност се определят от специализираното законодателство. В случая по смисъла на чл. 48, ал. 1 от Закона за

висшето образование в числото на хабилитираните учени се включват лицата с научно звание „професор“ или „доцент“. Хабилитираният преподавател от съответното висше училище е преподавател, цитирам, „...“, който заема академична длъжност във висшето училище, в което се осъществява обучение по специалността „право“. Това е преподавател, който заема академична длъжност във висшето училище.“ Цитирам § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Наредбата за единни и държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „право“. В класификатора на областите с висше образование и професионални направления е обособена област на висшето образование - социални, стопански и правни науки, със съответно професионално направление „3.6. Право“.

Имаме ли кворум?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нямаме.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: (брои кворума) Осем. Имаме кворум. Благодаря Ви.

Правните науки по принцип се класифицират като гражданскоправни, публичноправни и наказателноправни. Гражданскоправните науки са част от по-общото разделение на частноправни науки без да има самостоятелна област на търговскоправни науки. И това е безспорно така, и е видно от удостоверенията, постъпили по искането на КАК от съответните длъжностни лица във Великотърновския университет и Софийския университет. Ноторно е, че търговското право и общата му, и специалната му част са част от гражданскоправните науки и, съответно, от по-голямото подразделение на частноправните науки. Отделна самостоятелна хабилитация по търговско право няма. И щом е придобита по съответния законов ред и е зачетена от съответното висше училище компетентността на хабилитираното

лице не може да бъде оспорвана въз основа на конкретна частна научна област, в която са насочени неговите конкретни научни интереси.

Поради това аз смятам, че конкурсната комисия е конституирана стриктно при спазване на изискванията на чл. 189, ал. 5 от ЗСВ и чл. 36, ал. 4 от Наредба № 1, включително изискванията за специализация на хабилитираното лице в съответната област.

Искам да подчертая, че конкретно обособените сфери на специализация на правораздаването по наказателни, граждански и търговски дела, с оглед обявяването на конкурси в тези три колегии, не се отнасят..., се отнасят автоматично към класификацията на правните науки, включени в областта на професионалното направление „Право“. Поради тази особеност, всъщност, в държавните изпити задължително участват преподаватели, хабилитирани преподаватели по съответните дисциплини като в състава, провеждащи държавни изпити, могат да бъдат включвани преподаватели по гражданско право със съответните интереси и в областта на търговското право, а търговското право и конспектът за държавните изпити задължително включва и въпроси от тази научна област.

Видно отново от удостоверенията, изпратени от двата университета, участващият в конкурсната комисия доц. д-р Петров е включен като преподавател в състава на Катедрата по гражданско правни науки, като нито в Софийския университет, нито във Великотърновския университет са обособени специализирани катедри по търговско право.

Това са ми съображенията да считам убедено, че при определяне на хабилитираното лице не е допуснато съществено процесуално нарушение, защото същият доц. д-р Венцислав Петров

притежава необходимата квалификация да участва в такава конкурсна комисия. В крайна сметка и в гражданска колегия, и в търговска колегия, така или иначе, се борави основно с процедурата, а именно гражданскоправната процедура, уредена в ГПК, което също показва близостта и съотношението между тези две области на „Право“, а именно търговското право като част от областта на гражданскоправното направление.

Считам, също така, че Съдийската колегия, при наличие на съответните данни, удостоверени от деканите на двете висши училища, няма компетентност да се произнася относно професионалната компетентност на съответното хабилитирано лице. Това е изцяло в правомощията на съответните висши училища, които са представили, доколкото ми е известно, на Съдийската колегия списъци със съответно лица в конкурсните, в областите, по които се провеждат съответните конкурси.

Що се касае до изразеното мнение за допуснатата липса на мотиви по отношение на втория критерий, също считам, че не е основателен. Така или иначе, нито КАК, нито Съдийската колегия по някакъв начин е давала досега указания на конкурсните комисии по отношение на въпроса колко точно обучения и присъствието на колко точно семинара обуславят съответни оценки по втория критерий. Това което, по мое мнение, е съществено да се проследява в кадровите досиета, е именно кариерното израстване на съответния кандидат, наличието на награди и, респективно, наказания. Но отчитането на някои обстоятелства изцяло и единствено по усмотрение на конкурсната комисия, без всякакви насоки и указания, дадени от Съдийска колегия и поне КАК, според мен, граничат със субективизъм. И нещо повече, много трудно бихме могли да дадем обоснована оценка на възражения във връзка с участието в обучения и семинари, и съответното им

цифрово оценяване, тъй като само по себе си броят на участие в обучения е субективен като критерий за оценяване. Още по-субективен и открит е въпросът какъв е резултатът в крайна сметка от проведени обучения и квалификации, и как именно се изчисляват те. И ненапразно досега в никой от конкурсите, които са били провеждани, няма никакви указания и разлики с резултата в настоящото мотивирано становище. По същия начин и за конкурса за наказателна колегия, който беше относително наскоро проведен, отново липсват подробности и детайлизация по критерия „Данни от кадровите досиета“.

Това е, което аз мога да кажа.

Също ми е принципно становището и считам, че, доколкото въпросите, които са повдигнати, са от изключителна важност, може би отново Съдийската колегия би трябвало да проведе чисто професионално обсъждане на данните в тези насоки.

Заповядайте, госпожо Пашкунова. Съжалявам, че преди Вас взех думата.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, и аз искам да изразя своето становище. Ще започна с това, че аз ще подкрепя мотивираното предложение на Комисията по атестирането и конкурсите по изложените съображения като ще поставя акцент на няколко основни въпроси, които по мое мнение произтичат от внимателния прочит на закона - какви са правомощията на Съдийска колегия, какво се включва в компетентността на конкурсната комисия, като ще се опитам да засегна без да повтарям казаното от съдия Захарова по отношение на постъпилите възражения в тази конкурсна процедура, по отношение на мотивите на конкурсната комисия и на допуснатото съществено процесуално нарушение при включването в състава на конкурсната комисия на

хабилитиран преподавател доц. д-р Венцислав Петров, който е преподавател по гражданскоправни науки.

Колеги, според разпоредбата на чл. 193 от Закона за съдебната власт, чието систематично място е в Раздел IIа, в Глава девета от Закона за съдебната власт, съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение за повишаване в длъжност, съответно, на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането, направено от конкурсната комисия до попълване на местата. Изчерпателна е и нормата на чл. 192 по отношение на критериите, въз основа на които конкурсната комисия формира своята обща оценка за професионалните качества на кандидата - текст, който е възпроизведен и в чл. 39 от Наредба № 1 за конкурсите.

Конкурсната комисия класира кандидатите за повишаване, съдия Чолаков възпроизведе разпоредбата, според резултатите от последната атестация, проверките от погорестоящите органи на съдебната власт и от Инспектората, данните от кадровите досиета, както и след преценка на разгледани и приключили дела от кандидатите, три от които се представят по избор на кандидата, а другите се предоставят на комисията на случаен принцип. Въз основа на преценка на всички тези данни и критерии се формира оценка за професионалните качества на кандидатите и се извършва класиране.

Колеги, последователно съм застъпвала позицията, че в изключителна компетентност на конкурсната комисия е да преценява професионалните качества, които професионални качества се извеждат от представата, която конкурсната комисия е създала за правните познания на магистратите. Както вече прочетох, те се базират, тези представи на конкурсната комисия, въз основа на посочени критерии и сочат - умения за водене на

дело, качество на съдебни актове, очертаване на фактически констатации, способност за анализ и обсъждане на доказателствен материал, както и правилност на изложените юридически изводи по отношение на приложимите институти и материален закон.

Колеги, считам, че извън обсега на нашата дистрикционна власт е да ревизираме мотивите на конкурсната комисия освен по причина, че ние нямаме установени стандарти какво точно да съдържат тези мотиви по различните критерии и по причина на това, че ние не притежаваме съответната компетентност, за да оценяваме доколко мотивите на комисията за всеки един от кандидатите съответстват на проверените и съответно оценени правни познания на кандидатите. Тоест в тази връзка ние няма как да подлагаме на съмнение работите на конкурсната комисия по отношение на показаните правни познания от кандидатите и техните професионални качества. В противен случай по мое мнение се обезсмисля работата на конкурсната комисия.

Това, разбира се, не значи, че ние действаме при условията на обвързана компетентност, защото съгласно цитираната вече разпоредба на чл. 193 ЗСВ ние трябва да проверим отговарят ли кандидатите на посочените изисквания в чл. 162 и чл. 164 ЗСВ по отношение на стажа, както и притежават ли необходимите етични качества. Последната оценка, колеги, също не е произволна. Вие знаете, тя се базира на постъпили справки от съответните етични комисии към органите на съдебна власт, както и от информацията, които получаваме от съответните органи - прокуратура, Инспекторат към ВСС. Тоест ние имаме определени правомощия при назначаване на кандидатите на съответна длъжност повишаване, преместване, което решение следва да бъде съобразено с това на конкурсната комисия. Разбира се, при

допуснати нарушения, наше е правото да ги констатираме и това съответно да предпостави прекратяване на конкурсната процедура, връщане от съответния стадий, където е допуснато нарушението.

И тук стигаме до съществения въпрос, който се обсъжда и се поставя за дебатирание - допуснали ли сме съществено процесуално нарушение при избора на доцент доктор Венцислав Петров като член на комисията? Конкурсът се провежда от комисия в петчленен състав по силата на чл. 189, ал. 5, четирима съдии за апелативен съд, които се избират на случаен принцип от Пленума на Върховния касационен съд и един хабилитиран учен по съответната материя правни науки, който също участва в конкурсната комисия.

Колеги, аз също считам, че няма допуснато съществено нарушение защо? Няма да повтарям всичко, което беше казано вече, но в Класификатора на областите на висше образование и професионални направления, който е утвърден с Постановление № 125/24.06.2002 г. на Министерски съвет, на основание чл. 9, ал. 3, т. 4 от Закона за висшето образование, с шифър 3 е обособена област „висше образование“, вече стана дума, „Социални, стопански и правни науки“, с професионално направление 3.6. Право е обособено като правните науки са класифицирани като публичноправни, гражданскоправни и наказателноправни науки. Липсва самостоятелно дефинирана специализация по търговскоправни науки. По мое мнение това е и причината, когато ние изискваме списъци за преподаватели, които да бъдат включени в съответните конкурсни комисии, от висшите учебни заведения да ни предоставят преподаватели, които осъществяват преподавателска дейност в Катедрата по гражданскоправни науки.

В този смисъл е и постъпилата информация от Великотърновския университет и от Юридическия факултет на

Софийския университет, където преподават доцент д-р Венцислав Петров. Според постъпилите писмени данни, справки, които сме изискали, доцент д-р Венцислав Петров е в състава на преподавателите в Катедрата по гражданскоправни науки, като изрично се сочи, че в този отрасъл се включват всички дялове на гражданското право, включително и търговското право. Изрично е посочено е това, че преподавателите в катедрите по гражданскоправни науки преподават, т.е. притежават професионална компетентност да преподават и по гражданско и по търговско право. Така че по мое мнение тази информация е достатъчна, за да приемем, че хабилитираният преподавател притежава необходимата компетентност.

Разбира се, колеги, ако имаме някакви съмнения, ако считаме, че по-задълбочено трябва да направим анализ и да проверим как сме процедирали досега и съответно как трябва да процедираме за в бъдеще, няма пречка да изискаме такава информация и от другите висши учебни заведения, както и да направим справка до този момент ние навлизали ли сме в такава дълбочина да изследваме професионалната компетентност на хабилитираните преподаватели, които са участвали в нашата конкурсна комисия? Защото, между другото, същият въпрос би могъл да бъде поставен в конкурсните комисии по наказателно право, където освен преподаватели по наказателно право и процес участват преподаватели по криминалистика, които също имат по-специфична правна наука, която преподават на студентите, но така или иначе ми се струва, че ако вземем някакво решение по този въпрос, то трябва да почива на по-сериозен анализ и на по-сериозно изследване. Иначе има опасност да минираме конкурс, който се провежда в продължителен период, колегите чакат назначаване, съдилищата имат нужда от съответна кадрова

обезпеченост и разчитат на тези класирани кандидати. Още повече и по мое мнение компрометираме работата на конкурсните комисии.

Благодаря Ви!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря! Колеги, аз също ще изразя становище по двата довода, които бяха изложени от г-н Чолаков като основание ние да не проведем гласуване, както и по направеното от него предложение.

Първо, по въпроса за участието на хабилитирания преподавател подкрепям напълно съображенията, които бяха изложени от съдия Захарова и от г-жа Пашкунова по този въпрос.

В допълнение ще посоча следното: Моля да обърнете внимание на съдържанието на информацията, която ние сме получили от двата университета, което според мен в конкретния случай е от съществено значение при нашата преценка дали конкретният преподавател има съответна квалификация, както тук беше наречено, компетентност да оценява кандидатите в конкурса за съдия в апелативен съд - търговско отделение.

Аз не мога да се съглася със становището на г-н Чолаков, че (цитирам) „законът бил кристално ясен по въпроса на какви изисквания трябва да отговаря хабилитираният преподавател“. Защото, законът използва понятието „съответна материя“ и нямаме нито легално, нито друг вид включително теоретично пояснение някъде или изведено в съдебната практика какво означава понятието „съответно материя“. Ние всички предвид (смея да го кажа и от собствена гледна точка) възрастовите ни особености сме съвременници на периода от време когато разделяне на търговско и на гражданско право, т.е. отделяне на търговско право, различно от гражданско право изобщо не съществуваше. За търговско право всъщност се заговори много по-късно, но Търговският закон, както

си спомняте, вероятно в съвременната ни история беше приет през 1991 г. Ако обърнете внимание на конкретните данни за конкретно този хабилитиран преподавател, той например е работил като асистент, доколкото си спомням и по облигационно право. Тогава той е бил асистент без съответна компетентност и по нашата преценка, защото пък да продължаваме да делим облигационното право от търговското право и/или обратното, меко казано е необосновано. Най-малкото защото основните положения, институти и т.н. произтичат от един и същи закон, но да не навлизам толкова надълбоко.

В тази връзка и както казах, за да избегна повторението, повтаряне аргументите на колегите, заявявам, че правя следните предложения във връзка с изясняване на спорните въпроси.

Първо, считам, че при данните, които ние имаме към настоящия момент и предвид направеното днес възражение, т.е. довод за взимане на решение, ние не сме готови да го вземем поради липсата на достатъчно данни и информация. Несъмнено е, че за конкурс, който е обявен преди 4 години и конкурс, за който г-жа Пашкунова съвсем обосновано преди малко каза, че е очакван от цялата система, при това от всички съдии в системата, защото натоварването допълнителното, което тези съдии имат и в долните съдилища предвид командироването, и в самите апелативни съдилища, би трябвало да е известно на нас и на съдиите, които работят в системата.

Та в тази връзка предлагам ние да поискаме, защото г-жа Пашкунова каза „Може да поискаме“ или “Не пречи да поискаме“, аз конкретно предлагам: да съберем информация от всички университети в страната, в които има юридически факултети, те са ни известни, относно това как се определя специализацията на преподавателите в частност по гражданскоправни науки. Съответно

може да доразвием въпроса с допълнителна информация като това дали има конкретно разделяне на катедри, обособяване на катедри по търговско право и по гражданско право, съответно по какви критерии са разделени преподавателите в тези катедри, има ли взаимна заменяемост между тях, има ли значение хабилитационния труд, предметът или темата по-скоро на хабилитационния труд на преподавателя и на кой от хабилитационните трудове, между другото, когато става въпрос например за професор, защото те могат да бъдат различни за съответната доцентура и за професурата, и какво е значението, т.е. кой от тези трудове се взима предвид и има решаващо значение. Посочих за взаимната заменяемост - в какви случаи се допуска и на какво ниво дали само за асистенти и/или за доценти, и/или за професори.

В този смисъл, колеги, оставам на Вас да доразвием тези въпроси, но ние следва да поискаме информация (повтарям) от всички университети, в които има обособени равни факултети, защото повдигането на този въпрос, по този начин на седмата година, клоним към осмата от нашия мандат, ми се струва тенденциозно. Аз често съм обвинявана от Вас, колеги, или някои от Вас, като човек с разни усещания, ще приема това и този път.

На следващо място, за изясняване на този въпрос считам, че е абсолютно наложително ние да изискаме доклад, да възложим изготвянето на доклад и ако трябва да направим и анализ за случаите, в които са провеждани конкурси за повишаване в длъжност, изобщо конкурси за назначаване в съдилища, като проверим в частност как са определени хабилитираните преподаватели в конкурсната комисия, като първо, изследваме въпроса дали в някакъв случай и в каква хипотеза сме правили проверка относно квалификацията на хабилитирания преподавател, който се включва в конкурсната комисия, дали, кога и при какви

обстоятелства сме правили проверка на темата на неговия хабилитационен труд и на неговото професионално развитие, и съответно до какви резултати тези проучвания са довели и какви решения ние сме взели? Като предлагам пак във връзка с изказването на г-жа Пашкунова не само в областта на конкурсите по гражданско и търговско право за съдии в съответните отделения да направим тази проверка и за случаите, когато става въпрос за конкурси по наказателноправна материя за съдии. По този въпрос толкова.

На следващо място, във връзка със становището на г-н Чолаков, че било допуснато съществено процесуално нарушение в работата на помощния орган, а именно помощната конкурсна комисия, изразяващо се в това, че липсвали конкретни мотиви по единия от критериите за поставяне на отделни цифрови изражения на иначе общата оценка на всеки от отделните членове на конкурсната комисия. Съжалявам и се извинявам, че толкова сложно се изразих, но беше добре да се формулира, и смятам, че г-н Чолаков ще потвърди, че правилно от неговото изказване съм формулирало неговото твърдение и то аз ненапразно го попитах какъв вид нарушение в процедурата той твърди, за да аргументирам и своето изказване. Това не е напразно. Каквото и решение да вземем по този случай, то ще стигне до съдебен контрол, вероятно и извън пределите на националната ни съдебна система.

Та по този въпрос вече беше казано какво казва законът. Ние имаме правна регламентация в закона и в Наредбата за конкурсите относно поставянето на индивидуална оценка на всеки от кандидатите, на всеки от членовете на конкурсната комисия по 3 критерия. След това се формира от всеки от членовете на конкурсната комисия една оценка за всеки от кандидатите. След това се формира обща оценка, която е средностатистична от

оценките на петимата членове на конкурсната комисия. Тук се твърди, че има нарушение при формирането на индивидуалните оценки на членовете на конкурсната комисия, защото липсвали мотиви за единия от критериите.

Аз твърдя, че липсата на мотиви по отношение на оценката по един от критериите, ако изобщо приемем, че липсват такива мотиви, не може да се квалифицира поначало като съществено процесуално нарушение, защото по естеството си това би представлявало непълнота на мотивите, а непълнотата на мотивите никога не се квалифицира като съществено процесуално нарушение, представляващо достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на акта, който би бил взет въз основа на решението на помощния орган, защото в конкретния случай несъмнено не става въпрос за пълна липса на мотиви, такава и не се твърди. Твърди се, че липсват мотиви по отношение на един от критериите. В най-отявления случай, ако се приеме становището на г-н Чолаков, това може да се приеме за непълнота на мотивите. Но повтарям, непълнотата на мотивите не може да бъде квалифицирана като самостоятелно основание за извод за процесуално нарушение, което пък да представлява основание за отмяна на съответния акт. Непълнотата на мотивите може да бъде квалифицирана като необоснованост на съответния акт и то на акта на решаващия орган, защото само той подлежи на съдебен контрол. Необосноваността, обаче, в конкретния случай, а и по принцип се преценява на плоскостта на спазването на материалния закон, което не е отделно и самостоятелно основание за игнориране на този акт и за евентуалната му последваща отмяна.

Колеги, разбирам колко Ви е отегчително това говорене, но понеже г-н Чолаков вероятно и от опита си като административен съдия аргументира и обоснова становището си, същото се опитвам

да направя и аз също така от гледна точка на опита си като съдия по административни дела.

Твърдя, че липсата на мотиви по част от въпросите, които би следвало съответният орган да вземе предвид и да обоснове не представлява и не може да представлява съществено процесуално нарушение и да е на това основание самостоятелно основание за отмяна на съответния акт. Толкова по този въпрос.

На следващо място, както вече беше казано от колегите, които говориха преди мен, ние нямаме нормативно изискване за съдържанието на тези мотиви нито пък изрично изискване за излагане на отделни, нарочни мотиви по всеки от критериите. И освен това, понеже вече казах, поставих под въпрос изводът на г-н Чолаков за пълна липса на мотиви по единия от критериите, аз твърдя, че всъщност не може да бъде направен извод за пълна липса на мотивите, защото колкото и да е лаконично, конкурсната комисия е посочила, че за оценката си по този критерий или показател взима предвид данните от кадровото досие на съответния магистрат.

На следващо място, многократно сме имали възможност в рамките на Съдийската колегия, което е потвърждавано също така с решение на Върховния административен съд да приемаме, че класирането, което прави конкурсната комисия и оценките, които членовете на конкурсната комисия прави на всеки от кандидатите е плод на неговата експертна оценка. По мое виждане по този критерий, за който обсъждаме дали има мотиви или няма и доколко са значими тези мотиви, за да направим преценка, че конкурсната комисия е допуснала съществено процесуално нарушение, повтарям това уточнение, защото то е решаващото в момента, та моето становище е, че преценката относно оценяването на кандидата по този критерий, както и по критерия, изведен от

прегледа на съдебните актове е включено в обсега на експертната оценка на всеки от кандидатите.

Въпреки моите опити през годините да Ви убедя Вас, колеги, и съответно при последващия съдебен контрол колегите си от съда, че и в преценката на членовете на конкурсната комисия за наличието на професионални качества на кандидатите имаме право ние като кадрови орган - Съдийската колегия имам предвид, да преценяваме обосноваността на това класиране, това мое становище последователно не е приемано. Твърдя, че това се включва в експертната оценка, и само ще Ви дам един пример, защото г-н Чолаков започна с него. Какво значение точно има на колко обучения е присъствал или по-скоро е посочено в атестационния формуляр и в кадровото досие на кандидата, че е присъствал съответният съдия, има за неговите професионални качества и за способността му да изпълнява длъжността „съдия“ в съответния съд, за който кандидатства? Да говорим по същество. Дали не ни е известно, че голяма част от участниците в тези конкурси и по принцип в тези обучения имах предвид присъстват формално, защото тези обучения не приключват с изпит или с друга някаква форма на преценка на придобитото знание или умение в резултат на конкурс. Давам това само като пример, за да обоснова тезата си, че в случая става въпрос за експертна преценка, оценка от членовете на конкурсната комисия, която, както повтарям, многократно ние сме изразявали становище не подлежи на преценка от нас.

В тази връзка и за да се обоснове не само моето становище, но това и на останалите членове от конкурсната комисия, мисля, че също имаме нужда от събиране на допълнителна информация и такава, каквато тук в рамките на

заседанието аз успях да идентифицирам, да Ви предложа да съберем е следната:... Извинявайте!

Да се събере информация също изведена от проведените конкурси в рамките на мандата на този Висш съдебен съвет относно практиката ни, касаеща съдържанието на мотивите на предложението на конкурсната комисия.

По-конкретно - има ли случаи, в които ние сме изследвали съдържанието на тези мотиви, докъде се е свело изследването на това съдържание,? Поверявали ли сме и изисквали ли сме наличието на конкретни мотиви по всеки един от тези критерии, за които г-н Чолаков говори и за които се дава отделна цифрова оценка преди формиране на общата оценка от всеки от членовете на конкурсната комисия? Имаме ли случаи и разбира се, да се опишат, в които съответно сме процедирали по предложения от г-н Чолаков начин, след като сме приели преди това, че има някакъв дефицит или непълнота на мотивите на конкурсната комисия и да се посочат тези случаи?

Тази информация, ако искате да я наречем и анализ, по мое виждане следва да бъде изведена не просто от протоколите на нашите заседания и от заседанията на КАК, а и от съдържанието на документацията към съответните конкурси, което е много важно, защото там се съдържат всъщност мотивираните становища на конкурсните комисии, индивидуалните оценки и т.н.

На следващо място, понеже г-н Чолаков го повдигна като въпрос, аз пропуснах да се аргументирам, даже не разбрах в каква връзка той го посочи, по-конкретно говоря за това (извинявайте, ако не съм Ви разбрала правилно, но ще ме коригирате), даже каза г-н Чолаков: „На мен не ми е ясно как този преподавател е включен в този списък?“.

В тази връзка правя следното предложение:

Да бъде направена проверка от административния ръководител на служителите в администрацията на Висшия съдебен съвет, това е главният секретар ми се струва, ако прецените, може и нарочена комисия или някаква работна група, включваща и членове на Съдийската колегия, която да направи проверка въпросната работна група или комисия, както прецените, колеги, която да направи проверка относно начина, по който е взето конкретното решение за конкретния конкурс, като се започне от представянето на списъците от съответните учебни заведения относно преподавателите, които да бъдат включени в съответния списък, представянето им във Висшия съдебен съвет, изготвянето на предложение до КАК и след това до Съдийската колегия относно персоналия състав на преподавателите, които да са включени в съответния списък. Да се направи след това проверка какви изказвания са направени, имало ли е възражения на заседанието на Съдийската колегия, на което е одобрен списък по принцип. На следващо място, за конкретния конкурс дали сме имали ние някакви обсъждания. Дали от някой член на Съдийската колегия или по друг начин е направено предложение за включването на този преподавател в списъка конкретно за този конкурс, защото аз останах с впечатление, че се прави довод или съмнение за някакво подобно действие.

Нека да бъдат описани всички тези действия и тогава да отговорим на въпроса на г-н Чолаков как този преподавател е бил включен конкретно в този списък. Аз нямам никаква конкретна информация, но пък за сметка на това имам като всички Вас опит от това как се съставят списъците, как ги гласуваме ние и т.н. В повечето случаи с една дума ще дам отговор на моето виждане - това е рутинна дейност, която ние без особени дебати провеждаме.

Четири искания за събиране на допълнителна информация направих. Вероятно ще имате изказвания. Моля, госпожо Захарова да ги подложите на гласуване. Това очевидно предполага отлагане на провеждането на гласуване в днешното заседание. При това моля да ги подложите на отделно гласуване, освен ако колегите не заявят, че изцяло искат да гласуват, защото според мен всяко едно от тези предложения касае изясняването на определени въпроси, за които бяха изложени доводи във възражението за провеждане на гласуване.

И... да, може би след като проведем това гласуване, по същество на направеното предложение ще взема становище, защото в крайна сметка може да се съгласите, че е необходимо изясняването на тези въпроси.

Аз ще се въздържа на този етап от изказване във връзка с евентуално виждане за резултата от конкурса, за продължителността, в която ние провеждаме конкурс, за евентуалната причина, поради която това се прави точно в този момент. Имам становище по всички тези въпроси и както вероятно добре Ви е известно няма да ги премълча, но ще се въздържа да го направя на този етап.

Съжалявам, че говорих дълго. Смятам, че темата, въпросът, включително и повдигнатите възражения предполагат задълбочено изследване на тези въпроси и конкретно становище от всеки един от членовете на Съдийската колегия и за да не взимам отново думата - колеги, ние много пъти сме отлагали взимането на някакъв въпрос поради отсъствието на един или двама членове на Съдийската колегия. Понеже въпросът е изключително съществен и за да знаем как ще процедираме занапред в нашия, както вече казах, предълъг мандат, който не се знае кога ще свърши, е необходимо да изясним тези въпроси сега, при това да вземем

съответните решения с участието на всички членове на Съдийската колегия. Известно ми е, че г-жа Имова е гласувала по определен начин на заседанието на КАК, което противоречи на смисъла, в който се предлага решението днес, така че най-малкото нейното становище би следвало да вземем или да изслушаме становището ѝ. На следващо място г-жа Марчева е била съдия в отделението на Апелативен съд, познава колегите както от долните инстанции, така и от търговската колегия и дейността, и т.н. Също нейното становище е важно. Господин Магдалинчев отсъства. Той както знаете е представляващ Висшия съдебен съвет и е добре да чуем и неговото становище. Отделно за г-н Гроздев изобщо няма да взимам становище, защото Ви е известно там неговото качество, но той е тук и според мен е важно този въпрос да бъде разрешен с участието на всички членове на Съдийската колегия.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Дишева! Госпожо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз ще започна отзад напред във връзка с направените вече предложения за събиране на допълнителна информация. Не чух, може би съм пропуснала дали в предложението на г-жа Дишева, само за минута, защото Ви говорихте по-подробно, дали включихте искането да ни бъдат предоставени на нашето внимание всички мотиви от всички конкурсни комисии по отношение на конкурсите, които са провеждани за всички органи на съдебна власт през нашия мандат? Не си спомням точно за мотивите, защото в крайна сметка тук спорът опира до мотивите. Хубаво би било действително да имаме пред нас и нека това да бъде непосредствена информация, а не да се обобщава по пътя на анализ, доклад, който така или иначе ще опосреди тази информация. Все пак конкурсите, които сме провели не са съвсем малко, но са обозрима бройка. Нека да разполагаме с

мотивите на всички конкурсни комисии. Това е моето конкретно предложение. Ако Вие сте го направили, аз съм пропуснала, се извинявам(!), но бих искала да подчертая, че това е изключително важно с оглед конкретния спор, който тук се оформи и да поискам това да бъде с включване на тези материали такива, каквито са, а не да бъдат коментирани в анализи или в доклади на когото и да било.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Бих искала да уточня във връзка със зададения въпрос от г-жа Керелска и направеното от нея уточнение.

Моето предложение беше да получим информация систематизирана, която е изведена от конкретните мотиви и да, доколкото си спомням, направих предложение за конкретните мотиви. Но ако не съм се изразила правилно или не съм била разбрана, категорично заявявам, че моето становище е същото. Мотивите на всеки от конкурсите, при това повтарям, и граждански, и наказателни конкурси, като в гражданските включвам, разбира се, и търговски, и административни, разбира се, да бъдат предоставени на нашето внимание, за да имаме непосредствена представа какво е писано вътре в мотивите на конкурсната комисия и на тази база да преценяваме дали по всеки от критериите, за които се говори, във всички случаи ние сме имали такива обусловени отделно мотиви и много важно, доколко са подробни те. Това е изключително важно! Мисля, че то по подразбиране беше в моето изказване. Но в същото време смятам, че за наше улеснение е добре да имаме систематизиране, т.е. и двете неща. Нека да имаме систематизирана информация и същевременно всички мотивирани предложения на конкурсните комисии, повтарям, по всички конкурси, които ние сме провели от началото на мандата си.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Освен това би било добре в материалите за следващия път, ако, разбира се, се приеме предложението за събиране на допълнителни данни, да бъде включена и една справка „Хабилитирани учени - членове на конкурсни комисии по конкурси за повишаване в длъжност и преместване в съдилищата в периода 218-2023 г.“. Тази справка беше на вниманието на членовете на Комисията по атестирането и конкурсите, но лично аз не я намирам тук в нашите материали. Тя в един доста синтезиран вид дава информация за това, специално за конкурсите в общите съдилища, говорим за конкурс за повишаване в гражданска колегия, в търговска колегия, в наказателна колегия, съответно в отделенията на апелативните съдилища - гражданско, търговско и наказателно; каква е информацията, която е постъпила от съответните висши учебни заведения; каква е материята на посочените хабилитирани учени и съответно кои преподаватели са били включени в съответните конкурсни комисии, като основни и резервни членове.

И ще Ви кажа един прост поглед върху тази справка - сочена е информация, че примерно ние сме гласували професор доктор Симеон Владимиров Тасев, който безспорно е един преподавател по вещно право и по други гражданскоправни науки, е бил включен като редовен член в конкурсната комисия на конкурса за повишаване в търговско отделение на Апелативния съд, който е обявен с решение № 13/24.04.2018 г., ДВ, бр. 38/08.05.2018 г. Също така доцент доктор Анета Методиева Антонова, която по мое мнение и спомен от времето, когато съм участвала в държавните изпитни комисии в Софийския университет, е преподавател по търговско право, тя пък е била резервен член в конкурс за повишаване в Апелативен съд - гражданско отделение, като този конкурс е обявен с решение на Съдийската колегия №

13/24.04.2018 г., обявен в ДВ, брой 38/08.05.2018 г. Тоест само на тази справка да стъпим, колеги, може да се направи извод как ние сме процедурали в определени случаи как действително тогава не сме се задълбочили по въпроса дали един преподавател в Катедра по гражданско право може да провежда изпит като член на конкурсна комисия за повишаване в търговско отделение на апелативните съдилища или пък в търговска колегия на Върховния касационен съд.

В интерес на истината, такива задълбочени дебати и ровене в мотивите на конкурсните комисии се случват единствено когато става обсъждане на назначаване по чл. 193, ал. 3 ЗСВ на участници в конкурси от общите съдилища. Съжалявам, че трябва да го кажа, но това е факт. И ако ние съберем тази информация, която предложи г-жа Дишева, ще видим, че всички конкурси и всички обсъждания във връзка с взимане на решение по чл. 193, ал. 3 ЗСВ за назначаване на съдии в административните съдилища протичат почти без дебат, да не кажа без никакъв дебат, което действително прави впечатление и говори за някакъв субективизъм при взимане на тези решения, ползвам изразът, който много внимателно и дипломатично употреби съдия Захарова в нейното изказване.

Сега и по същество ще се опитам съвсем накратко да акцентирам няколко неща във връзка с изказването на г-н Чолаков.

Господин Чолаков говори... Да, нямаме кворум. Добре, ще изчакаме. (Намесва се Г.Захарова: Да, ако може, продължете. Имаме кворум вече.) Говори за съществено процесуално нарушение като, доколкото аз разбрах от неговото изказване, става въпрос за процесуално нарушение в две посоки:

Първо, участието на хабилитиран преподавател, който не преподава съответната материя, и второ, липса на мотиви в мотивите, с които конкурсната комисия приключва своята работа по

отношение на това как е формирана оценката по третия критерий, а именно данни от кадровото досие.

Значи, за да говорим за процесуално нарушение трябва да имаме изведено процесуално правило и г-н Чолаков знае много добре, и аз Ви питам: кое процесуално правило в случая е нарушено? Процесуалните правила, колеги, са императивно зададени и това не е случайно, именно защото нарушаването на императивно правило има много тежки последици за едно или друго решение независимо то дали е на общ съд, независимо дали става въпрос за административен съд или административен орган. Аз не чух кое е процесуалното правило, което в случая е нарушено.

Отделен остава въпросът, тук впрочем мисля, че се каза нещо в тази връзка, но специално искам да обърна внимание, че на практика конкурсната комисия според мен е изправена в невъзможност да даде конкретна оценка по този критерий.

Освен това, пак опираме до правилата, ние нито сме дали указания, нито сме създали методика как това да става. И при това положение ние не може да изискваме, и да твърдим, че конкурсната комисия нещо е нарушила или не е спазила при положение, че самите ние не сме ѝ указали като как да постави тази оценка въз основа на данните от кадровото досие. Тук няма да навлизам пък в значението на тези данни къде, кой, колко семинара е посетил и други такива форми на обучение, защото както се каза самото посещение на семинар съвсем не означава първо, че колегата действително е присъствал на съответните часове и второ, какъв е бил резултатът от неговото обучение, а резултатът от неговото обучение, колеги, може да се прецени въз основа на съдебните актове, които той е постановил през съответните години не може да кажете Вие, че всъщност там комисията не си е свършила работата, че не се е запознала с тези актове, че не ги е

анализирали и не ги е оценила. Така че тук не мога да се съглася по никакъв начин, първо, че липсват мотиви, второ, че ние имаме тук правомощието да искаме такива мотиви при положение, че самите ние нямаме яснота какви трябва да бъдат тези мотиви и какво трябва да преценява комисията, за да даде съответната оценка.

Ще завърша с това, с което г-жа Пашкунова започна, да припомня след многото говорене, но се налага, за съжаление, че тя започна с нашите правомощия на Съдийската колегия при взимане на решение по чл. 193, ал. 3 ЗСВ и с правомощията, и задълженията на комисията, която е извършила съответното класиране. И аз ще Ви върна към разпоредбата на чл. 193 от ЗСВ, защото г-жа Пашкунова се спря на алинея 3, но аз искам да Ви обърна внимание на разпоредбата на чл. 193, ал. 5 от ЗСВ. Какви са нашите правомощия? *„(5) Съответната колегия на Висшия съдебен съвет с решение отказва назначаването на кандидат, за когото е установил, че не отговаря на изискванията по чл. 162 и 164. В този случай се назначава следващият класиран кандидат, който отговаря на изискванията.“* Това е, колеги, това са нашите правомощия!

Ако искате, мога да Ви прочета и текстовете на чл. 162 и 164, за да бъде абсолютно изчерпателна. Текстът на чл. 162 изисква съответният кандидат да има „висше образование по специалността "Право"; да е преминал стажа, определен в този закон, и е придобил юридическа правоспособност; притежава необходимите нравствени и професионални качества,...; не е осъждан на лишаване от свобода за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията; не е дисциплинарно освободен от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет за накърняване престижа на съдебната власт; не страда от психическо заболяване.“

Другата разпоредба, колеги, е 164. Това е разпоредбата, която регламентира специалния стаж, на който трябва да отговарят кандидатите и пише така: *„За съдия в районен съд и прокурор в районна прокуратура се назначава лице, което има най-малко три години стаж. За съдия в районен съд и прокурор в районна прокуратура се назначава младши съдия, съответно младши прокурор, който има най-малко две години и девет месеца стаж. На длъжност следовател в окръжен следствен отдел може да се назначи и лице, което има най-малко две години и девет месеца стаж като младши следовател. До придобиването на изискуемия стаж по ал. 2 възнаграждението му е приравнено на това на съдия в районен съд.“* Следва алинея 2 кой може да бъде назначен за съдия в окръжен съд и прокурор в окръжна прокуратура, следовател в окръжен следствен отдел - това са хора, които имат най-малко 8 години стаж. Следващата алинея 4 сочи, че *„За съдия в административен съд се назначава лице, което има най-малко 8 години стаж.“* Алинея 5 *„За съдия в апелативен съд и прокурор в апелативна прокуратура се назначава лице, което има най-малко 10 години стаж.“*; *„За съдия във Върховния касационен съд и във Върховния административен съд, за прокурор във Върховната касационна прокуратура и във Върховната административна прокуратура и за следовател в Националната следствена служба се назначава лице, което има най-малко 12 години стаж.“* И алинея 8 няма пряко отношение към това, което говорим.

Това са нещата, които Съдийската колегия има правомощие и е длъжна да провери при взимане на решение по чл. 193 от ЗСВ. Извън това наше задължение и правомощие е това, което е записано в чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, че *„Съответната колегия на Висшия съдебен съвет приема решение за повишаване или за преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността*

на класирането до попълване на местата.“ Това са нашите правомощия по закон.

Това е, което исках да кажа във връзка с повдигнатите възражения и наведените доводи относно допуснатите процесуални нарушения при провеждането на този конкурс.

Пак държа да се включат в предложението за събиране на допълнителни доказателства мотивите на всички конкурсни комисии от проведените конкурси в нашия мандат и справка на хабилитирани учени - членове на конкурсни комисии, която справка я има в нашата администрация.

Благодаря за вниманието все пак!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Благодаря, госпожо Керелска! Други колеги изказвания имат ли? - Не.

Предлагам тогава да преминем към гласуване.

Да гласуваме първо предложението за отлагане на вземането на решение по точка 6 за събиране на допълнителна информация, подробно конкретизирана от г-жа Дишева, г-жа Керелска, г-жа Пашкунова. Предлагам първо да вземем решение за отлагане, а след това детайлно да видим по отношение на категориите информация.

Който е „за“ отлагане на произнасяне на решението по точка 6, който е „за“. - 4 гласа „за“.

„Против“? - 4 гласа броя. 4, 5 гласа.

Не се приема решението за отлагане за събиране на допълнителна информация.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Колеги, честно да си призная, аз съм изключително учудена от това решение при положение, че касае за дългогодишен труд за 200 кандидати, чието мнение... (Прекъсната от Ат. Дишева.)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Госпожо Захарова, мисля, че трябва да се подложи на гласуване всяко едно от конкретните предложения за събиране на допълнителна информация. Аз мисля, че достатъчно подробно се аргументирах защо тя е относима към конкретния случай. Същото се отнася за информацията, която беше от г-жа Керелска и г-жа Пашкунова поискана, те на практика са в един и същи смисъл.

И понеже не чух нито един довод от останалите членове на Съдийската колегия защо считат, че тази информация е неотнормима, просто считам, че това трябва да се подложи на отделно гласуване по всяко едно от предложенията и едва след това да решим дали ще отлагаме произнасянето по този въпрос, защото това гласуване, което ние проведохме, ми изглежда преждевременно, а май малко необосновано в този смисъл. Нека да обсъдим и да кажат колегите защо считат при доводите, които бяха изложени от г-н Чолаков, че тази информация (хайде да не говоря от името на колегите), която аз исках и считам, че е относима и е важна и за нас, за да формираме решение, и за съдиите, при това не само за конкретно класираните и за участниците в конкурса, а за всички съдии в страната да разберат какво правим и защо го правим.

Така че аз моля да подложите на гласуване предложенията, които аз направих за събиране на доказателства. Нека колегите да кажат дали те по този начин смятат (има предвид Пашкунова и Керелска) и едва след това да решим днес ли ще проведем гласуване или ще отложим до събирането на някаква информация. Нека всеки с вота си да каже по конкретните предложения за събиране на информация кое от тях счита за необходимо и за ненужно за изясняване на релевантните в конкретния случай въпроси и особено колеги, понеже ние не го

изрекохме гласно и ясно, но то е по подразбиране, за последователността на нашата кадрова политика и за практиката ни по провеждане и приключване на конкурсите.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Сега ще Ви дам възможност да се изкажете.

Колега Дишева, формулирах така темата за гласуване с оглед процесуална икономия, ако мога така да се изразя, защото отказът да се отложи производството по разглеждане и решаване на точка шеста според мен означава мнение за липса на необходимост от събиране на информация по всички категории информация, които обсъдихме и подробно формулирахте.

Госпожо Керелска.

Ще го подложа това отделно. (Намесва се Ат.Дишева, без включен микрофон: Да, подложете го. Нека да е ясно кой коя информация счита за относима и необходима.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз предлагам малко да опростим информацията, която искаме да съберем.

Според мен е важно да съберем от всички висши учебни заведения информацията по отношение на това какви катедри има в съответното висше учебно заведение, има ли отделни катедри или друга структура по търговско право, за да може да видим как стоят нещата в цялост по отношение на всички учебни заведения в цялата страна, защото досега ние имаме тази информация само по отношение на две висши учебни заведения във Велико Търново и Софийския университет.

Другото, което според мен е важно и би трябвало да го съберем като информация, да направим този преглед, е да видим какви са мотивите на всички конкурсни комисии по приключилите конкурси и да имаме пред нас протоколите от заседанията, на които са взимани решения във връзка с приключилите конкурси.

Мисля, че това е достатъчно, за да може обективно да преценим каква е била нашата практика, била ли е тя последователна, еднакво ли сме се отнасяли ние във всички случаи на всички конкурси? Все пак това е много важно във връзка с нашия имидж и лицето, с което излизаме пред съдийска колегия.

Мисля, че по тези три направления, ако съберем информация, тя първо, е по-обозрима, второ, това е според мен екзистенц-минимумът, с който трябва да разполагаме.

И другото, което е особено важно, е действително гласуването според мен трябва да бъде проведено при участието на всички членове на Съдийската колегия независимо от това дали ще подкрепите събирането на информация или няма да подкрепите.

Но аз Ви казвам: ако ние имаме някаква професионална чест и достойнство (съжалявам, че трябва да го кажа), но нещата, колеги, станаха прекалени! Защото тук се говори, излагат се какви аргументи, опитваме се да насочваме нещата в някаква обективна посока, говори един или двама човека и след това се гласува, и с голяма изненада мнозинството се оказва, че е в подкрепа на единия или двамата, които са изразили различно мнение. Значи, като ще взимаме такива важни решения, нека всеки колега да си изкаже аргументите. Ето, ние, които ще гласуваме в подкрепа на това предложение, всички се мотивирахме. Мотивирайте се и Вие.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Господин Кояджиков.

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз ще бъда съвсем кратък. Уважаеми колеги, доколкото слушах изказването на Чолаков, той говори за проведена конкурсна процедура с пороци. И оттук нататък какви списъци са ни дали университетите, какви катедри имало в определени университети, как сме процедирали по други конкурси, не могат да доведат до друг извод, какъвто направи Чолаков за тези пороци. Тоест, събирането на каквито и да било доказателства няма

да доведе до някакви по-различни изводи от тези, които бяха направени, и ако бъдат подкрепени от мнозинството участници в това заседание, естествено, че няма необходимост от събиране на други доказателства. Ако не бъдат подкрепени, ще се съберат доказателства. За мен доказателства не са необходими - дали е извършено нарушение на процесуалните правила, дали то е съществено, ще гласувам в зависимост от предложението на Георги Чолаков „против“ или „за“ да върнем конкурса на конкурсната комисия. Иначе до нищо няма да доведе събирането на каквито и да е доказателства за оборване или потвърждаване на неговите изводи, които направи за извършени пороци.

Затова и гласувах „против“ отлагането и събирането на каквито и да е доказателства. Благодаря! (Говорят едновременно с О.Керелска) ... хиляди изказвания и учудвания, затова не исках да го правя, но налагаше се при тези толкова призови: „Как гласува?“, гласувах „против“, защото не виждам причина за събиране на каквито и да е доказателства по направените искания. Благодаря! (Олга Керелска, без микрофон: Тук има специалисти по административно право...)

АТАНАСКА ДИШЕВА: Много накратко, госпожо Захарова.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да. Госпожо Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Във връзка с изказването на господин Кояджиков взимам отново думата, за да кажа, че изказване в смисъл „каквито и да е доказателства да се съберат, те няма да променят извода, до който г-н Чолаков е стигнал, или няма да обосноват различен начин, по който аз да гласувам“ (перифразирам, но това е смисълът на изказването на господин Кояджиков), просто не могат да бъдат възприети. Ако не сте формирали, колеги, към днешното заседание становището си по въпроса, би трябвало тези данни за това какво ние сме правили в

същите или в сходни ситуации да Ви интересуват много съществено. Иначе ще остане усещането, че решението е взето преди това. Аз твърдя, че ние такава практика до този момент не сме имали, нито сме правили изследване на тези обстоятелства, за двете, за които господин Чолаков говори - за темата на хабилитационния труд на хабилитирания преподавател, включването му в конкурсната комисия и за липсата на нарочни мотиви по всеки от критериите, които се включват в индивидуалната оценка на всеки от кандидатите. И тези обстоятелства трябва да бъдат установени, иначе ние ще постановим непоследователно решение, което би било в противоречие на основен принцип на произнасянето и на действието на един административен орган, а именно непредвидимост и непоследователност, ерго и непрозрачност. Заради това считам, че събирането на тази информация е от изключително значение и тя не би трябвало да Ви притеснява, колеги. В никакъв случай не би трябвало да Ви притеснява.

Освен това аз ще повторя (и г-жа Керелска говори), ние за нищо и никакво наказание „забележка“ например сме отлагали заседание, защото не могат да се съберат 8 гласа. Ето, аз Ви казвам, очевидно е, че в случая не може да се съберат 8 гласа предвид направените изказвания, заради това считам за редно... (Не довършва.), 3-ма души от и без това редуцирания състав на Съдийската колегия отсъстват.

Аз, г-жо Захарова, поддържам предложението си да подложите на отделно гласуване всяко едно от предложенията за събиране на информация.

И още едно изречение. Господин Кояджиков каза, че не виждал до какво ще доведе събирането на тези доказателства. Ами, много жалко, много жалко, че не се вижда това. Предварителното

произнасяне за относимостта и значимостта на една информация или доказателство към решаването на определен въпрос, между другото, по общо правило и теоретично, и на практика показва необоснованост при взимането на решение, обаче ние не можем да заявим публично, че ще вземем необосновано решение. Затова смятам, че събирането на допълнителна информация, включително за нашата собствена практика, защото вероятно не я помним, или поне част от Вас не я помнят, е изключително наложително.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Други изказвания?

Господин Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Благодаря! По 20 минути говорихте, може 20 минути да почета и аз, защото си направих една справка: „*Научни приноси на доц.д-р Венцислав Петров*“ (става дума за Венцислав Людмилов Петров, който е адвокат, и мисля, че става дума за същия човек, който към момента е адвокат), започвам:

„Отмяна на отказа от наследство от кредиторите на наследника“ - дисертация;

„Наследяване на задължения и отговорност за завети“ - монография;

„Отмяна на отказа от наследство от кредиторите на наследника“.

Статия в научно списание: „Нищожно ли е завещание, направено както заради вече положени грижи за завещателя, така и с оглед на бъдещи грижи, които ще бъдат полагани за него до края на живота му?“.

„Могат ли недееспособните и ограничено дееспособните да извършват отказ от наследство?“.

„Урежда ли Законът за задълженията и договорите от 1951 г. субективната новация?“.

„Последици от приемането на наследството по опис в римското и в съвременното гражданско право“.

„Активната завещателна дееспособност според проекта на Закон за физически лица и мерки за подкрепа“.

„Възражения срещу съществуването и вземането в производството по чл. 135 ЗЗД в съдебната практика“.

„Съвременната концепция за наследяване на задължения и връзката ѝ с римската фамилия“

„Римскоправни съвременни аспекти на придобиването на вещни права“.

„Правна характеристика на договора за спонсорство“, и т.н., и т.н.

Статии с поредици: „Задължението на наследника, приел наследството по опис.“. (Реплика на Олга Керелска, без микрофон: Бояне, няма спор по тези въпроси.)

„Приносът на проф. Симеон Ангелов към теорията на стопанската непоносимост“.

И така до 90 общо мога да Ви чета, казах, защото аз Ви слушам по 20 минути всеки, можех и да ги прочета, включително и „Домашното насилие като правопораждащ юридически факт и неговото доказване в производство по Закона за защита от домашното насилие“. От 2012 г. до 2024 г., информацията отново е от сайта на Софийския университет, включително като последно:

„Учебно помагало (забележете): Семейен закон и Закон за наследството. Сборник „Нормативни актове“.

Човекът е изключително сериозен научен работник - като адвокат предполагам, че е същият, но на човека просто не му е специалността търговско право. Никъде в тези 90 - толкова са - монографии, статии и учебни помагала, не се споменава и думата „търговско право“. Само това ще кажа, нищо повече.

И всъщност последното, което искам да кажа, е, че внасяйки съмнения (каквито съмнения не внасяме ние, между другото - 4 или 5 членове на Съдийската колегия, а ги внася една немалка част от участниците във въпросния конкурс), внасяйки такива съмнения, ние опорочаваме самия конкурс, вредим на хората, които са класирани по един или друг начин. Аз нямам никакво съмнение, че магистратите, всичките магистрати, които са участвали в този конкурс, са качествени и заслужават всичките да бъдат такива, но, за съжаление, няма как да се случи, защото те са поне 200-300 човека, като преброих. За мен колкото повече говорим, толкова повече вредим на хората, които, ако гласуваме, биха станали апелативни съдии в един или друг апелативен район. Просто не си струва цялата тази работа. За да изчистим името и хората най-вече, магистратите най-вече, които са участници във въпросния конкурс, нищо не пречи конкурсът да се проведе още един път, колкото се може по-бързичко, и без да има такива хора, които евентуално биха внасяли съмнения. Всяко съмнение вече не е добре за хората, които участват.

Това исках да кажа. Благодаря!

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Струва ми се, че дори е арбитър този човек.

БОЯН НОВАНСКИ: Да, да, и аз така мисля, между другото.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Те не се ли занимават с търговско право?

БОЯН НОВАНСКИ: Не знам дали се занимават, нямам представа.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Май само с фирмено.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Е, как да не се занимават? Аз също съм арбитър със замразено членство.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Търговски спорове ли гледате?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Абсолютно търговски спорове гледаме.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Само, само.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Добре, както и да е. Ясно е. Да гласуваме...(Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: С това, което казва Новански - че трябва да изчистим съмненията, аз съм абсолютно съгласна. Но не разбирам защо точно сега и точно по този начин чистим тези съмнения. Затова дайте да видим.... (Реплика без микрофон, не се чува.), ами, дайте да видим предишната им практика. Аз преди малко попитах - административният орган, какъвто сме ние, не е ли длъжен, съгласно изискванията на АПК, да обявява предварително практиката си, която следва при разрешаването на едни или други случаи, и това, което искаме да направим в случая - да видим каква е била нашата практика. Това изискване на закона никак не е случайно. (Реплика на Ат.Дишева, без микрофон: Господин Чолаков да ти отговори.) Ами да, нека и г-н Чолаков да отговори, защото, доколкото виждам, той е основен говорител на... (Не довършва.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска, ще отговарям, когато реша и на когото реша. Това е първото, което ще Ви кажа. Второ, няма как да не вметна едно изречение във връзка с Вашите изказвания как вървели конкурсите за административни съдилища.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Да, точно така.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска, Вие или не идвате, както беше предишния път, или просто гласувате „против“ без никакви аргументи, както беше по-предния път. Досега са се провели два конкурса за Върховния административен съд и два конкурса за административни съдилища. Вие помните ли как гласувахте, защото аз много добре помня как Вие гласувахте. Затова не правете такива внушения, ако обичате! Аз си казах своята

теза, изложих си аргументите, оттам нататък вече е въпрос на гласуване на Съдийската колегия.

Благодаря Ви!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Аз имам изказване.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Може би... (Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Чакайте, да му отговоря все пак, защото той твърди неща, които не са верни.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА (без микрофон): Не, не, нека да не влизаме в лични... (Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Какво означава „не идвам“?. Други колеги не идват, в интерес на истината, при едно или друго гласуване. Тогава съм била в отпуска. Винаги, когато отсъствам, си пускам молба за отпуска, защото ми се е наложило да отсъствам. А пък върнете се назад, защото Вие проведохте не един и два конкурса, и вижте дали съм идвала, дали не съм идвала и как съм гласувала.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Няма да взимам повече реплика. Благодаря!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Може ли, госпожо Захарова?

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Да, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Госпожо Керелска, аз ще Ви отговоря на въпроса за обявяването на правила и критерии от административния орган, защото г-н Чолаков отказа да го направи. Аз се въздържах от теоретизиране по този въпрос, защото съм обяснявала много пъти и съм държала на това задължение на Съдийската колегия като административен орган, заради това смятах, че всички го знаят по подразбиране.

Ще изчета текста на чл. 13 от Административнопроцесуалния кодекс, който несъмнено се отнася и за Съдийската колегия, тъй като при по-голямата част от

въпросите, които тя решава, действа като административен орган. Член 13 от АПК е озаглавен „Последователност и предвидимост“ и текстът му е следният: *„Административните органи своевременно огласяват публично критериите, вътрешните правила и установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност по прилагане на закона и постигане на целите му.“*. Аз бих могла да говоря няколко часа по приложението на този текст, и по-конкретно на относимостта му към конкретния случай, но ще се опитам да бъда много кратка. Ние имаме вътрешни правила и критерии, които са заложили първо в закона, след това в Наредбата (така че може да бъде проверена и видяна). Установената практика при упражняване на своята оперативна самостоятелност в частта, касаеща кадровата ни политика, и по-конкретно назначаването при конкурсите за повишаване в длъжност, и по-конкретно при преценката на качествата и предмета на хабилитационния труд на хабилитирания преподавател като член на конкурсната комисия ние не сме изследвали и трябва да го направим, за да го огласим публично в съответствие с изискванията на чл. 13 от АПК. Същото се отнася и за практиката ни при преценка на подробността и детайлната разбивка на съдържанието на мотивите в мотивираното предложение на конкурсната комисия. Така че това излагам като допълнителен аргумент защо е важно да съберем въпросната информация.

И в отговор на въпроса на г-жа Керелска пояснявам - да, съществува този текст и има изключително богата практика по неговото приложение. Ние нееднократно тук сме го обсъждали.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Само едно изречение. (Чува се: ...няма смисъл.) Да, действително няма смисъл, не за пръв път сме в тази ситуация. Но не мога да разбера, колеги, какво Ви притеснява Вас да съберем тази информация, да видим каква ни е практиката. И

това ли не е относимо? Сега ще говорите да се изчистят едни съмнения, ами, дайте да изчистим всички съмнения.

И, г-н Чолаков, нищо лично, но ако си спомняте, в едно предходно заседание аз Ви помолих, или в отговор на моя реплика Вие обещахте, че когато става въпрос за избори за административни ръководители и за въпроси, които касаят общите съдилища, няма да се изказвате пръв.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Обещанието е, когато избираме административни ръководители. Аз много добре си спомням тази реплика.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защото, г-н Чолаков, знаете много добре, че... (Прекъсната.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Много Ви моля! С тази система не мога да прекъсна този безплоден диалог. Предлагам да преминаваме към гласуване. Много Ви моля!... (Прекъсната.)

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защото едни такива изказвания предопределят решенията не само на Съдийската колегия, но и впоследствие, бих казала, и други решения.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Гласуваме по разбивки предложенията относно видовете информация, относно категориите информация, по отношение на която се направиха искания за събиране на допълнителни данни.

Първо. По отношение на необходимостта от изискване на информация от всички висши учебни заведения в страната с обособени юридически факултети по отношение на обстоятелството как се определя специализацията на преподавателите; има ли отделни обособени катедри по търговско право; как се осъществява взаимната заменяемост на преподавателите, на какъв принцип; от значение ли е темата на хабилитационните трудове на хабилитираните лица.

Гласуваме, колеги. Който е „за“ необходимостта от изискване на такава информация, моля да гласува!

4 гласа „за“.

„Против“? - 5 гласа „против“.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Второ. По отношение необходимостта от представяне на справка за хабилитираните лица, участващи в конкурсите за повишаване на съдии в органите на съдебната власт за периода 2018 г.-2023 г.; как са определяни, кога и при какви обстоятелства е извършвана проверка на квалификацията на хабилитираните лица.

Който е „за“ необходимостта от изискване на такава информация, моля да гласува!

4 гласа „за“.

„Против“? - 5 гласа „против“.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Трето. Представяне на систематизирана допълнителна информация и мотивите по проведените в посочения период конкурси за повишаване в органите на съдебната власт, касаеща съдържанието на мотивите.

Който е „за“, моля да гласува!

4 гласа „за“.

„Против“? - 5 гласа „против“.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Четвърто. Проверка от администрацията на Висшия съдебен съвет относно начина, по който е взето решение за определяне на конкретното хабилитирано лице в настоящия конкурс и за включването му в списъка на хабилитираните лица, измежду които се провежда случайният избор.

Който е „за“ необходимостта от такава информация, моля да гласува!

4 гласа „за“.

„Против“? - 5 гласа „против“.

(решението е отразено по-долу в цялост)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Това е. Нещо пропуснах ли? Пропуснах ли нещо друго?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Процедурно имам предложение за още едно решение - да отложим до участието на останалите членове на Съдийската колегия. Направихме няколко пъти това предложение.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: А, да, още едно основание за отлагане на взимането на решение по тази точка - за осигуряване на участието и на останалите членове на Съдийската колегия.

Който е „за“ необходимостта от отлагане на това основание, моля да гласува!

4 гласа „за“.

„Против“? - 5 гласа „против“.

(след проведеното гласуване с вдигане на ръка)

6. ОТНОСНО: Мотивирано предложение, на основание чл. 193, ал. 2 от ЗСВ, за повишаване в длъжност на класираните кандидати за заемане на 18 длъжности „съдия“ в апелативните съдилища - търговско отделение, съгласно обявения конкурс с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет по Протокол № 31/26.07.2022 г., (обн. в ДВ бр. 61/02.08.2022 г.).

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИШНИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

6.1. НЕ ПРИЕМА предложението за отлагане вземане на решение по т. 6, с цел събиране на допълнителна информация,

подробно конкретизирана от Атанаска Дишева, Олга Керелска и Цветинка Пашкунова, както следва:

6.1.1. НЕ ПРИЕМА предложението за изискване на информация от всички висши учебни заведения в страната с обособени юридически факултети по отношение на обстоятелството как се определя специализацията на преподавателите, има ли отделни обособени катедри по търговско право, как се осъществява взаимната заменяемост на преподавателите, на какъв принцип, от значение ли е темата на хабилитационните трудове на хабилитираните лица.

6.1.2. НЕ ПРИЕМА предложението за представяне на справка за хабилитираните лица, участващи в конкурсите за повишаване на съдии в органите на съдебната власт за периода 2018 г.-2023 г., как са определяни, кога и при какви обстоятелства е извършвана проверка на квалификацията на хабилитираните лица.

6.1.3. НЕ ПРИЕМА предложението за представяне на систематизирана допълнителна информация, както и на мотивираните становища по проведените в посочения период конкурси за повишаване в органите на съдебната власт.

6.1.4. НЕ ПРИЕМА предложението за извършване на проверка от Администрацията на Висшия съдебен съвет относно начина, по който е взето решение за определяне на конкретното хабилитирано лице в настоящия конкурс и за включването му в списъка на хабилитираните лица, измежду които се провежда случайният избор.

6.1.5. НЕ ПРИЕМА предложението за отлагане вземането на решение по т. 6 с цел осигуряване участието на всички членове на Съдийската колегия.

(Олга Керелска напуска залата)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Госпожо Дишева, заповядайте!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Уважаеми колеги, виждам начина, по който сте формирали решението и нямам никакво съмнение по това какъв ще бъде резултатът от гласуването, което се каните да проведете. При това положение аз заявявам, че не мога да участвам във взимането на необосновано решение. А такова ще бъде решението, което се каните да вземете, без събирането на необходимата информация.

Освен това, имам съмнения, а Вие отказахте да бъдат опровергани тези ми съмнения, че ще вземем - имам предвид като Съдийска колегия в мнозинството - едно решение, което ще бъде в противоречие с нашата досегашна практика. И заявявам, че аз в подобно гласуване не мога да участвам. Освен това, продължавам да смятам, че останалите трима членове от редуцирания ни състав следва да участват в това гласуване.

Съжалявам, че не чух аргумент на нито един от Вас петимата, включително на господин избраника на професионалната съдийска квота г-н Мавров, каква е причината за отказа да съберем тази информация и отказа да участват останалите членове на Съдийската колегия.

Колеги, това налагане на силата на мнозинството при на практика липсващи мотиви и аргументи, не може да бъде подкрепено с обикновеното ми присъствие в заседанието. Съжалявам, че се наложи да го кажа. Вземете решения, каквито намерите за необходими и за обосновани. Извън пределите на всеки разум, по мое виждане, излиза налагането и взимането на решения с мълчание, само с налагане на силата на мнозинството. А Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет би трябвало да бъде публичен орган, който действа прозрачно, обосновано и последователно. Вие се каните да направите нещо различно.

БОЯН НОВАНСКИ: Сега нямаме кворум.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Няма да участвате?

АТАНАСКА ДИШЕВА: Да. (Говорят помежду си на изключени микрофони.)

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Поради липса на кворум закриваме заседанието.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Не, кворум няма, така че това заседание няма да продължи повече.

БОЯН НОВАНСКИ: Сега в момента сме осем. Извинявам се!

АТАНАСКА ДИШЕВА: Какво каза Чолаков?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Липса кворум, не можем да продължим работата - седем човека оставаме. (Чува се: И закриваме заседанието.)

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Аз също не виждам смисъл, така че направо закривам заседание.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Закриваме заседанието, да.

ГАЛИНА ЗАХАРОВА: Закривам заседанието.

Закриване на заседанието - 15.53 ч.

Стенографи:

Катя Симова

Лидия Здравкова

Вася Йорданова

Зоя Костова

(Изготвен на 03.10.2024 г.)

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГАЛИНА ЗАХАРОВА

Разпечатка от гласуване на решенията по протокола.
Гласуването е в съответствие с предложението на вносителя.

Публикуван на 04.10.2024 г.